

கோபுரம்

தகவல் இதழ்

கர வருடம்

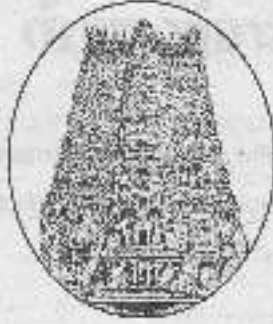
கார்த்திகை 2011

புத்தசாசனம், மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சு
இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

கோபுரம்

ஒவ்வல் இலக்கு

கர வருடம் கார்த்திகை 2011

மலர் 20

கிதழ் - 02

வெளியீடு - ஆய்வப்பர்வ

அந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் நினைக்களம்

உதழாசியர்

செல்வி. ச. நுந்தினி

ஆண்கள் அலுவலர்

மலர்க்குழு

திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரன்

பணியாளர்

திரு. ம. சண்முகநாதன்

உதவ்ப்பணியாளர் (அலுவலர்)

இல.248 1/1, காலி வீதி, கொழும்பு - 04

தொலைபேசி இல. : 2552641 / 2552643

தொலைநகல் : 2552825

எண்ணம்

மனிதனுடைய நற்குணங்களில் சிறந்து விளங்குவது 'பணிவு' ஆகும். கல்வி, கேள்வி, செல்வம், சூலம், பட்டம், பதவி எனப் பல இருப்பினும் பணிவு என்னும் அடக்கம் இல்லை யானால் ஒருவன் சிறப்புப் பெறமுடியாது.

நாம் சமைத்த குழம்பில் புளி, காரம் என்பன இருந்தாலும் உப்பு என்ற ஒன்று இல்லையானால் உண்பதற்கு உகந்ததாக ஆகாது. உணவுக்கு உப்பு இன்றியமையாதது போல் வாழ்வுக்கு அடக்கம் இன்றியமையாததாகும்.

திருவள்ளுவரும் தமது நூலாகிய திருக்குறளில் அடக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து 'அடக்கமுடைமை' என்ற அதிகாரம் அமைத்துப் பத்துக் குறட்பாக்கள் பாடியிருக்கிறார்.

பணிவு என்ற இந்த அரிய குணம் அநேகருக்கு அமைவதில்லை. பணிவுடையார் தமது வாழ்வில் சிறப்புறுவார்கள். தண்ணீர் இறைக்கும் ஏற்றம் பணிவுதனால் சிணற்றிலுள்ள நீரை முகக்கின்றது. அதுபோல் ஆன்றோர்களிடம் பணிந்தால் அவர்கள்பால் தேங்கிக் கிடக்கும் அறிவு வெள்ளத்தை நாம் பெறலாம்.

பணிவுதனால் ஒன்றும் நமக்கு இழிவு வந்துவிடாது. அது நமது பெருமையையே புலப்படுத்தும். துலாக்கோலில் தாழ்ந்த தட்டுக்குத்தானே பெருமை? காய்த்தும் பழுத்தும் பயனுடைய மரக்களை தாழ்ந்து இருக்கும். காய் கனி இல்லாத கிளைகள் உயர்ந்து நிற்கும். இதில் எதற்குப் பெருமை என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்.

“அடக்கம் அமரநன் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆயிரும் உய்த்து விடும்”

- குறள் -

என்ற குறள் நமது சிந்தனைக்குரியது.

இந்து விவகாரப் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

குருபுசைகள்

திணைக்களத்தினால் சைவ சமய நாயனர்கள், சந்தான குரவர்கள், சாமி ஞானிகள் ஆகியோரின் குருபுசைத் திணைகள் மாவட்ட ரீதியில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

மாணிக்கலாசகர் குருபுசை

மாணிக்கலாசகர் குருபுசையை யாழ் மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவியாளரான திருமதி. மா. அனந்தலெட்சுமி தலைமையில் 03-07-2011 ஆம் திகதி அன்று ஸ்ரீ சீத்தி விநாயகர் ஆலயம், அறநெறிப் பாடசாலை இணைந்து அருளம்பலம் ஞானபார்த்த மண்டபத்திலும், 05-07-2011 ஆம் திகதி திருமதி. வி. மகிந்தினி தலைமையில் கரவேட்டி, விக்ரமேஸ்வர அறநெறிப் பாடசாலையிலும், திரு. ரி. பிரதீஸ்வரன் தலைமையில் அனலைத்தீவு, இராஜேஸ்வர் அர்ப்பன் ஆலயத்திலும் நடைபெற்றது.

குலச்சிறை நாயனார் குருபுசை

குலச்சிறை நாயனார் குருபுசை 04-07-2011 ஆம் திகதி அன்று திணைக்களத்தின் கொழும்பு மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி. க. நிர்மலா தலைமையில் வத்தலா, பக்தி வேதாந்த சிறுவர் இல்லத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

சந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபுசை

புத்தளம் மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவி யாளர் திருமதி. விமலரஞ்சனி தலைமையில் 05-08-2011 ஆம் திகதி பங்குதெனிய ஸ்ரீயனார் ஆலயத்திலும், 06-08-2011 ஆம் திகதி அர்ப்பணை மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவியாளர் திரு. க. குணநாயகம் தலைமையில் அக்கரைப்பற்று, ஆலையாடுவேம்பு பிரதேச இந்து மாமன்ற மண்டபத்திலும், பாழ் மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவியாளர் திருமதி. வி. மகிந்தினி தலைமையில் வதீர், ஸ்ரீ பரமகந்தர் அறநெறிப்பாடசாலையிலும், 07-08-2011 அன்று மட்டக்களப்பு மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவியாளர் திருமதி. சி. செல்வமலர் அவர்களின் தலைமையில்

அறநெறிப்பாடசாலை விபுலாவந்தர் அறநெறிப் பாடசாலையிலும் சந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபுசை சிறப்பாக நடைபெற்றது.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை

கொழும்பு, மாவட்ட கலாசார உத்தி யோகத்தர் திருமதி. கருணாநகராஜா நிர்மலா தலைமையில் 21-08-2011 ஆம் திகதி கொட்டாஞ்சேவை ஸ்ரீ வரதராஜ விநாயகர் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது.

இளையான் குருமாற நாயனார் குருபுசை

29-08-2011 அன்று மட்டக்களப்பு மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவியாளர் திருமதி. சி. செல்வமலர் அவர்களின் தலைமையில் பொய்கல்லாறு, மண்டபத்தடி பிள்ளையார் ஆலயத்தில் இளையான்குடிமாறு நாயனார் குருபுசை நடைபெற்றது.

புண்ணிய கிராமம் திகழ்ச்சி

இளைஞர் மத்தியில் உயர்ந்த பண்பாட்டு விழுமிய பங்களிப்புகளை வளர்த்து கொடுக்கவும், மூத்தோர் இளையோரிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தவும், இறை நம்பிக்கையுடன் கூடிய சீரந்த வாழ்க்கையை சமுதாயத்தில் நிலைநாட்டும் பொருட்டு புண்ணிய கிராம திகழ்ச்சித் திட்டம் தீர்மானிக்கப்பட்டது. மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

தெரிவு செய்யப்பட்ட, மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் பொது மக்களை ஒன்று கூட்டி ஒழுக்கப் பண்புகளைப் போதிக்கும் வகையிலான இத்திட்டத்தின் கீழ் கண்டி, கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, பதுளை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, கம்பஹா, யாழ்ப்பாணம் முதலான மாவட்டங்களில் புண்ணிய கிராம திகழ்ச்சிகள் நடாத்தப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் 5,000க்குள் மேற்பட்ட மாணவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் கலந்து கொண்டு பயன்பெற்றனர்.

இரத்தினபுரி மாவட்டம்

திணைக்களத்தின் கொழும்பு மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி. க. நிர்மலா அவர்களின் ஏற்பாட்டில்

திணைக்களமும் காவத்தை இந்து மகா சபையும் இணைந்து இரத்தினபுரி மாவட்டத்தின் காவத்தை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் 23-07-2011 ஆம் திகதி புண்ணிய கிராம நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியது. இந் நிகழ்வின் பிரதம விருந்தினராக காவத்தை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தின் அறிவர் திரு. எப். ரவி அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார். இதில் சுமார் 200ற்கும் மேற்பட்டோர் பங்கு பற்றினார்.

திணைக்களமும், பலாங்கொட, காபத்தி சிறார் மருமலர்ஷி ஒன்றியமும் இணைந்து இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் 26-08-2011 ஆம் திகதி அன்று புண்ணிய கிராம நிகழ்வை சிறப்பித்து நடத்தியது.

திணைக்களம், வேறுபட்டன் தோட்டம் பங்களா பிரிவு அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவி அறநெறி இல்லத்திடம் இணைந்து 07-08-2011 ஆம் திகதி புண்ணிய கிராம நிகழ்வு வொன்றினை ஏற்பாடு செய்து நடத்தியது. இந்நிகழ்வில் இந்து சேவா சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

கண்டி மாவட்டம்

திணைக்களத்தின் கொழும்பு மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி. க. நிர்மலா அவர்களின் ஏற்பாட்டில் 29-10-2011 ஆம் திகதி நாவலப்பிட்டி ஆத்யஜோதி சபா சமூகநல மேம்பாடு அமைப்புடன் இணைந்தும். 30-10-2011 ஆம் திகதி ஸ்ரீ வானி இந்து மன்றத்தினர் இணைந்து புண்ணியகிராம நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இவற்றிற்கு திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளர் திரு.ம.சண்முகநாதன் அவர்கள் தலைமை தாங்கி சிறப்பித்தார்.

புத்தளம் மாவட்டம்

புத்தளம் மாவட்டத்தில் 24-07-2011 ஆம் திகதி முந்தல், திரௌபதி அரண் அறநெறிப் பாடசாலையில் புத்தளம் மாவட்ட அறிவிருத்த உதவிப்பாளர் திருமதி. ம. விமல ரங்கினியின் ஏற்பாட்டில் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

களுத்துறை மாவட்டம்

திணைக்களத்தின் கொழும்பு மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி. க. நிர்மலா தலைமையில் 24-09-2011 ஆம் திகதி அன்று களுத்துறை, ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலயத்தில் நடைபெற்றது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டம்

திணைக்களத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவிப்பாளர்களான திரு. எஸ். உதயபாலன் அவர்கள் தலைமையில் ஸ்ரீ நாரிணாத்ர மலையின் ஐயனார் ஆலயத்தில் 30-09-2011 ஆம் திகதியும், திரு. பி. பிரதீஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையில் வடலியடைப்பு ஸ்ரீ சித்தி வீநாயகர் ஆலயத்தில் 23-10-2011 ஆம் திகதியும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

ஆன்மீக எழுச்சிப்பட்டறை

இந்து சமய கலாசார திணைக்களம், இந்து சேவா சங்கத்துடன் இணைந்து இணைநாய்கங்கான ஆன்மீக எழுச்சிப் பட்டறைமை இரத்தமலானை இந்துக் கல்லூரியில் 12-12-2011 ஆம் திகதி தொடக்கம் 18-12-2011 ஆம் திகதி வரை நடாத்தியது. ஆரம்ப நான் நிகழ்ச்சியில் திணைக்களத்தின் உதவிப்பணிப்பாளர் திரு. ஏ.எம்.எப். அக்தாபத்து, கணக்காளர் திரு. எம்.ஜி. காண்மபன், உதவிப் பணிப்பாளர் திருமதி. ஹேமலோஜினி குமரன் மற்றும் கொழும்பு மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி. க. நிர்மலா ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

இறுதி நான் நிகழ்வு திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் திருமதி. சாந்தி நாவல்குமரன் தலைமையில் இடம் பெற்றது. இதில் மாநகர சபை உறுப்பினர் திரு. மனோ கமோசன், சட்டநாயகி திரு. என். வீஷ்ணுகாந்தன், கிங்டென் சர்வதேச பாடசாலை முகாமைபணிப்பாளர் திரு. தி. முமாரவேல், திணைக்கள நிர்வாக உத்தியோகத்தர் திரு. எஸ். ஜெயசோதி, கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி. க. நிர்மலா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

அறநெறிப் பாடசாலைப் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

கிணைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இந்து ஆலயங்கள், இந்து நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் கீழ் இந்து அறநெறிப் பாடசாலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. அவை பிறப்பாக இயங்கும் பொழுட்டு கிணைக்களத்தினால் ஆசிரியர், மாணவர்களுக்கான நூல்கள், சீருடைகள், இயங்குபொருள்கள் ஆகியவை வழங்கப்படுவதோடு பாடசாலைகளிலும் தேவையான நற்புத்தி போன்ற உதவிகள் பலவற்றைப் புரிந்து வருகின்றனம் குறிப்பிடத்தக்கது.

குர்மாசிரியர் கருத்தரங்கு

இந்து சமய மலர்மா அலுவலர்கள் திணைக்களத்தினால் அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர் கருத்தரங்கு தகுதிக்கான பரீட்சைபாடக நியமிப்பை பட்டை நடாத்தப்படுகின்றது. இப்பரீட்சை வேறுங்களும் ஆதரவ்களும், சமய குான்களும், சமயப் பேரியார்களும், சைவ சமய வரலாறு, பன்னிரு திருமுறைகள், கோயில்களும் கலையகலம் ஆகிய தலைப்புகளில் ஆழமான பாடநெறிகளைக் கொண்டமைந்தது. இப்பாடநெறிகளில் ஆசிரியர்களை திறமைபடைபவர்களாக உருவாக்கும் வகையில் திணைக்களத்தினால் வநடந்தோறும் குர்மாசிரியர் கருத்தரங்கு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

கொழும்பு மாவட்டம்

கிணைக்களத்தின் கோயிலார் கூடத்தில் ஜூலை 25ஆம் திகதியன்று கொழும்பு மாவட்டத்திற்குரிய கருத்தரங்கு பணியாளர் திருமதி. சாந்தி நாலக்கரசன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இதில் கொழும்பு மாவட்டத்தின் 19 அறநெறிப்பாடசாலைகளில் இருந்து 45 ஆசிரியர்கள் பங்குபற்றினர். வித்துவான் வஸந்தா வைத்தியநாதன், சைவப்புலவர் க. செல்லத்துரை, திரு. செ. நவரத்தகுமார், திருமதி. நித்தியவதி நித்தியாவதன் ஆகியோர் மேகுறித்த தலைப்புக்களில் விரிவுரையாற்றினார்கள்.

கிறித்திணைக்களத்தரங்கு

திணைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள அறநெறிப் பாடசாலை உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்காக பரீட்சைகள் கிணைக்களத்தினால் கிறித்திணைப் பரீட்சை நடாத்தப்பெற்று வருகின்றது. இப்பரீட்சை இந்து சமய பொய்யியல், இந்து சமய வரலாறு, இந்து சமய இலக்கியம், இந்து சமய வாழ்வியல் ஆகிய பாடத்திட்டத்தை கொண்டமைந்தது. விரிவானதும் ஆழமானதுமான பாடநெறிகளைக் கொண்டமையால் இதற்குத் தோற்கும் மாணவர்களுக்கு விளக்கமளத்து உகக்குவிக்கும்

வகையில் இவ்வகுத்துக்குள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்பரீட்சைக்கு அறநெறிப் பாடசாலை மேற்பிரிவு மாணவர்களும் அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர்களும் தோற்றலாம்.

பாழ்ப்பாண மாவட்டக் கருத்தரங்கு கிணைக்களப் பணியாளர் திருமதி. சாந்தி நாலக்கரசன் தலைமையில் ஆணைப்பத்தி திருஞ்சல மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. விரிவுரைகள் திரு. தி. முஸ்யந்தராஜா, திரு. நித்தியநாதன், சைவப்புலவர் க. கமலநாதன், சைவப்புலவர். கரு. சுத்திராசன் ஆகியோர் நகர்த்தினார்கள்.

வொது அறிவுப்போட்டி

கிணைக்களத்தினால் வழடந்தோறும் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பொது அறிவுப்போட்டி பரீட்சை நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவ் ஆண்டு 1609 அறநெறிப் பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் இப்பரீட்சைக்குத் தோற்றினர். அவை இலங்கை ரீதியில் கோரிவு செய்யப்பட்ட 89 பரீட்சை நிலைப்பங்களில் செப்டம்பர் மாதம் 10 ஆம் திகதி பரீட்சைகள் பிறப்பாக நடைபெற்றது. இப் பரீட்சையில் சித்த பெற்றோருக்கான பரீட்சைப்படி, சான்றிதழ் வரங்குள் வைபவம் மாடுழி மாதம் 13 ஆம் திகதிபன்று பம்பலிட்டி புதிய கச்சேசன் மண்டபத்தில் கிணைக்களத்தின் பணியாளர் திருமதி. சாந்தி நாலக்கரசன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இவ்வழாவில் தரம் இரண்டு முதல் தரம் 11 வரையான மாணவர்களுக்குதேசிய பாடத்திலும் மாவட்ட மட்டத்திலும் முதல் முன்று இடமடைப பெற்ற மாணவர்களுக்கு பரிசும் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டன, ஏனையோருக்கு சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது.

நூல்கள் உசாத்துணை விநியோகம்

அறநெறிப்பாடசாலை மாணவர்களுக்கான அறநெறி பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாக வழங்கப்படுகின்ற சைவபோதின், சைவ சமயம் ஆகிய பிரிவு சார் நூல்களும், பன்னிருமாத நினைவுகள், ஓளவையா அறிவுச் செல்வம், அறநெறி அமுதம், இந்து மக்களுக்கு ஒரு கையேடு, திருக்குறள், திருவருட்பாயாலை ஆகிய துணை நூல்களும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, பொலன்னறுவை, பாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த அறநெறி பாடசாலைகளுக்கு சமார் எண்ணாயிரம் நூல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பதிவு செய்தல்

திணைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இந்து சமய ஆலயங்கள், இந்து சமய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் கீழ் அறநெறிப் பாடசாலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அங்க வகையில், இந்த ஆண்டு 7 அறநெறிப் பாடசாலைகள் நாளாவிபரீட்சையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆசிரியர்களுக்கான கொடுப்பனவு

அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் சேவையை ஊக்குவிக்கும் முகமாக திணைக்களத்தினால் வருடாந்தம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பணாக வழங்கப்படுகின்றது. பதுளை, வவுனியா, புத்தளம், கம்பஹா, மன்னார் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, இரத்தினபுரி, மாதக்களை, களுத்துறை, மாதக்கறை, அம்பாறை, கோலை ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 1033 ஆசிரியர்களுக்கும் ஜூலை, செப்டெம்பர் மாதத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பண்ணிசை வகுப்புகள்

மாணவர்களை பண்ணொடு இசையாடு பயிற்சிபுரிக்கும் முகமாக பண்ணிசையின் மேல்பரி மிகுந்த ஆசிரியர்கள் மூலம் பண்ணிசை வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கான பாடத்திட்டத்தையும் இசைக் கருவிகளான கருசி, தாளம் என்பனவற்றைத் திணைக்களம் வழங்கிவருகிறது. ஆசிரியர்களுக்கான கொடுப்பனவுத் திணைக்களத்தால் வழங்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மட்டக்களப்பில் பதிவு ஆசிரியர்களுக்கும், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பில் தலா ஒரு ஆசிரியருக்கும் பண்ணிசை ஆசிரியர் நிபுணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சமய சொற்பொழிவுகள்

திணைக்களத்தின் ஏற்பாட்டில் நாடளாவிய ரீதியில் சமய சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவை இந்து சமய விசேஷ திணைக்கள், விழாக்கள் ஆகியவற்றில் ஆய்விக்கு வந்த தலைப்புக்களில் நடாத்தப்படுகின்றது.

கொழும்பு மாவட்டம்

கொழும்பு மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தி சிருமதி. க. நிர்மலா அவர்களின் ஏற்பாட்டில் 28-06-2011 ஆம் திகதியன்று நுகேகோட தமிழ்

வித்தியாலையத்தினும், 27-08-2011 ஆம் திகதியன்று இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் ஐயப்பல் தேவஸ்தானத்தில் "சமய வாழ்வியல்" என்ற தலைப்பில் திருமதி. நித்தியலதி, நித்தியாஶ்ரத்தன் அவர்களும், 25-09-2011 அன்று ம. லக்ஷ்மி, ஸ்ரீ பக்திரகாள்யம்மன் ஆலயத்தில் "வல்லமை தாராயியா" என்ற தலைப்பில் திருமதி. பவானி முத்துக்கள் அவர்களும் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

அம்பாறை மாவட்டம்

அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்தி உதவிப்பாளர் திரு. வி. குணநாயகம் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் 10-08-2011 ஆம் திகதியன்று கல்முனை, விவேகானந்தா தமிழ் வித்தியாலையத்தில் "சமய விழுமியங்கள்" என்ற தலைப்பிலும், 22-06-2011 அன்று ஸ்ரீ மாயவக வித்தியாலையத்தில் "சிவ சின்னங்களின் முக்கியத்துவம்" என்ற தலைப்பிலும் கலாபூஷணம் திரு. என். பரமநாதபிள்ளை அவர்கள் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

நாவலர் விழா

திணைக்களம் ஆறுமுகநாவலர் குழு பூசையை முன்விட்டு யாழ் நாளாதித்தில் 17-12-2011 ஆம் திகதி சனிக்கிழமைன்று நாவலர் விழாவை ஏற்பாடாக நடத்தியது. திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளர் திருமதி. வேமலசோழிள் குமரன் தலைமையில் நல்லூர் துர்க்கா மண்டலமடத்தில் நடைபெற்ற இன்னிழாவில் பிரதம அத்திகளாக மாவட்ட அரசு அதிபர் திருமதி. இமேல்டா கருமார் அவர்களும், தலைவர் பேராசிரியர் திரு. சி.க. சிறுநம்பலம் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

விழாவிக்கு ஆசிரியரபிளை சீவரீ தாலு மகாதேவா குருக்கள் அவர்களும், வாழ்த்துரை யினை மவாய் ஜார்ஜ் சைதன்யா அவர்களும் வழங்கினர். இந்நிகழ்வில் இஐலலின் இளந்தொண்டர் சபை அறநெறிப்பாடசாலை மாணவர்களால் "நாவலர்" நாடகமும், செல்லில் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களால் பண்ணிசையும், மூலாய் தாள ஒளி அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களால் நடன நகழவும் நடத்தப்பட்டன. இதில் கைவழுவலர்கள், பெரியார்கள், சிறுவர்கள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் உட்பட சுமார் 100 பேர் வரையில் கலந்து கொண்டார்கள். இவ்விழாவில் நாவலர் பெருமானின் திருவுருவப் படம் கெளரிபீடு செய்யப்பட்டு அண்ணவருக்கும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது.

ஆராய்ச்சிப் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள ஆய்வுப் பிரிவின் முக்கிய செயற்பாடுகளாக ஆய்வரங்கம் நூற்று நூற்ற கட்டுரைகளை நூலாக்கம் செய்தலும், சாசனவியற் பயிலரங்கம், சைவ சித்தாந்த வகுப்பு ஆய்வியல் நடைமுறை, இந்து மலைக்களஞ்சியம் வெளியிடல், இந்து சமயம், தமிழ் இலக்கண இலக்கியம் சார்ந்த அரிய நூல்கள் மறுபதிப்புச் செய்தல், பஞ்சாங்கம் வெளியிடல், பண்பாடு, கோபுரம் ஆகிய பருவ இதழ்கள் வெளியிடல், உள்ளூர் எழுத்தாளர்களின் நூற்களை கொள்வனவு செய்தல் என்பன அலுவலியற்றலாகும்.

நூல் வெளியீடு

புத்த சாசனம் மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளர் திரு. கர்யன். கோரத் அவர்களால் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள கேட்போர் கூடத்தில் 13.11.2011 அன்று கிடைத்தற்கரிய நூல்களான சைவபோதம், உருத்திர கணிகையர் சுதாசாரத்திரட்டு ஆகியவை வெளியீடு செய்யப்பட்டன.

05.12.2011 ஆம் திகதி திணைக்களத்தின் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற இந்துசமய ஆசிரியர்களுக்கும் பயிலரங்கத்தின் தொடக்க வைபவத்தில் போது, பொருள் சேவைகள் ஆணைக்குழு உறுப்பினர் திரு. எஸ். தீல்கைநடராசா அவர்களால் இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 11 வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

சாசனவியல் பயிலரங்கு

திணைக்களத்தினால் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் சைவவியல் பயிலரங்கம் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றது. இப் பயிலரங்கமானது நவம்பர் மாதம் 04ஆம் திகதி தொடக்கம் 13ஆம் திகதி வரை 10

நாட்கள் தொடர்ந்து திணைக்கள கேட்போர் கூடத்தில் இலங்கை நடைபெற்றது. இந்தியாவிலிருந்து வருகைகொண்ட திரிநாடு தொல் பொருள் ஆய்வாளர்களான பேராசிரியர். வி. வேதாசலம், பேராசிரியர். எஸ். இராஜகோபால் ஆகிய இருவராலும் இலங்கையின் பேராசிரியர்களான தலைசார் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன், பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் வி. மகேஸ்வரன், யாழ். பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ப. புஷ்பரட்னம் ஆகியோராலும் நூற்றுப்பட்டது. இவ்வகுப்பில் பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகம், யாழ். பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த 65 வரையான பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நூற்பொதி வழங்கல்

திணைக்களப் பதிப்பு நூல்களும், திணைக்களத்தினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட நூல்களும் பொதி செய்யப்பெற்று நாடளாவிய ரீதியில் பொது நூலகங்கள், பாடசாலை, பல்கலைக்கழக நூலகங்கள் முதலடங்கிய 200 நூலகங்களிற்கு நூற்பொதிகளும், பாடசாலைகளில் பரிசீலனை வழங்குவதற்கான நூல்களும் வழங்கப் பட்டுள்ளன.

உள்ளூர் எழுத்தாளர்களின் நூற்கொள்வனவு

இலங்கை எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு திணைக்களத்தினால் அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாண்டு ஐனவர் தொடக்கம் நவம்பர் மாதம் வரை உள்ளூர் எழுத்தாளர்கள் 45 பேரையிருந்து சமயம், இலக்கியம், கவிதை தொடர்பான 2412 நூல்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

வருடந்த ஆய்வரங்கு

திணைக்களத்தினால் வருடந்தோறும் நடைபெற்று ஆய்வரங்கமானது கடந்த ஓக்டோபர் மாதம் 14 ஆம் திகதி தொடக்கம் 16 ஆம் திகதி வரை கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஜிவ்வாண்டு பிரீத்நானியர் ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கலும் என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற இவ் ஆய்வரங்கில் இந்தியாவிலிருந்து ஆறு பேராசிரியர்களும், மலேசியாவிலிருந்து இரண்டு பேராசிரியர்களும் மற்றும் நம்நாட்டுப் பேராசிரியர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். இவ் ஆய்வரங்கை புத்த சாசனம் மற்றும் மத அலுவலர்கள் அமைச்சின் செயலாளர் திரு. கசிமன் ஹேரத் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார். அன்றைய தினம் 2010 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆய்வரங்கில் சாம்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகிய 'அறநெறிகளையும் தமிழகப் பண்பாட்டு மரபுகளும்' என்ற நூல் வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

சைவ சித்தாந்த வகுப்பு

வருடந்தோறும் திணைக்களத்தினால் சைவ சித்தாந்த வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாண்டு சென்னை, இராமகிருஷ்ண மிஷன் விவேகானந்தா கல்லூரி விரிவுரையாளர் சித்தாந்தச் செம்மணி திரு. சா. சரவணன் அவர்களால் வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. முதன்முதலாக ஜிவ்வாண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையில் 02.11.2011 ஆம் திகதி தொடக்கம் 11.11.2011 ஆம் திகதி வரை நடைபெற்ற இவ்வகுப்பில் சித்தாந்த மாற்றி நாலாகிய 'சிவஞான போதம்' 14.11.2011 ஆம் திகதி தொடக்கம் 23.11.2011

ஆம் திகதி கொழும்பு, இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற வகுப்பில் உண்மைநெறி விளங்கும், மொழிக்கவி ஆயிய சித்தாந்த நூல்கள் நடத்தப்பட்டன.

திருதுசமய ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சிப் பயிலரங்கு

திணைக்களம் இலங்கையிலுள்ள பாடசாலைகளில் இந்து நாகரிக பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான வதிவிடப் பயிலரங்கம் ஒன்றை நாடளாவிய ரீதியில் நடத்துவதற்குத் தீர்மானித்துள்ளது. அதன் முதற்கட்டமாக இம்மாதம் 5ஆம் திகதி தொடக்கம் 7ஆம் திகதி வரை திணைக்களத்தின் கோப்பார் கூடத்தில் மத்திய, மேல்மாகாண ஆசிரியர்களுக்கான பயிலரங்கம் ஏற்பாடு செய்து நடத்தப்பட்டது. இதில் ஜிவ்வாண்டு மாணாக்களைச் சேர்ந்த 35 ஆசிரியர்கள் கலந்து பயிலுற்றனர்.

கலாபூஷணம் விருது

கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம் நடந்த பல வருடங்களாகக் 'கலாபூஷணம்' இளங்கண்டு, அவர்களுக்குக் 'கலாபூஷணம்' விருதுக்குச் சீபாரிசு செய்யும் பொறுப்பு இந்துசபை கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களத்தைச் சார்ந்ததாக உள்ளது. தமிழ்ச் கலைஞர்கள் வாழும் மாவட்டங்களில் உள்ள அரசு அலுவலர்களுக்கு விண்ணப்பப் படிவங்கள் அனுப்பப்பட்டு, அவர்களின் சிபாரிசுகளைப் பெற்று அந்த சிபாரிசுகளின் அடிப்படையிலும், வயது மூப்பு அடிப்படையிலும் தமிழ்ச் கலைஞர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். ஜிவ்வாண்டு 50 கலைஞர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு விருது வழங்கும் நிகழ்வு 17.12.2011 ஆம் திகதியன்று கொழும்பு-7 ஜோன்.டி. சில்வா மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

நவராத்திரி விழாவினை முன்னிட்டு புத்தசாசான மத அலுவல்கள் அமைச்சு இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் மற்றும் இந்திய தூதரகம் என்பன இணைந்து ஏற்பாடு செய்த நிகழ்வின் போது தமிழ் நாடு புகழ் பெற்ற கர்நாடக இசைப்பாடகர் டி. எம். கிருஷ்ணா இசைக்கச்சேரி வழங்கினார் படத்தில் பிரதமர் மற்றும் பிரதி அமைச்சர், இந்திய தூதுவர் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கிளிநொச்சி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 240 சமய நிறுவனங்களுக்கு காசோலைகளைக் கையளிக்கும் நிகழ்வின் போது பிரதமர் உரையாற்றுவதையும் பிரதமர் ஒருவருக்கு காசோலை வழங்குவதையும் கலந்து கொண்ட சமயப் பெரியார்களையும் இங்கு காண்கிறீர்கள்.

ஆய்வரங்கத்தில் திருமதி. சிவநந்தினி யோகேந்திரா அவர்கள் மங்கள விளக்கேற்றுவதையும், புத்தசாசன மற்றும் மதவிவகார அமைச்சின் செயலாளர், பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் மற்றும் ஆய்வரங்கில் கலந்து கொள்ள வருகை தந்த இந்திய, மலேசிய பேராசிரியர்கள்

ஆய்வரங்கின் தொடக்க வைபத்தின் போது

திணைக்களத்தினால் நடத்தப்பட்ட “பிரித்தானியர் ஆட்சியும் நவீன மயமாக்கமும்” என்ற ஆய்வில் கலந்து கொண்ட பேராசிரியர்கள்

ஆய்வரங்கின் தொடக்க வைபவத்தில் போது.

திணைக்களத்தால் நடத்தப்பட்ட சாசனவியல் பயிராங்கின் ஆரம்ப நிகழ்வில் பணிப்பாளர் உரை நிகழ்த்துகிறார்.

உதவிப்பணிப்பாளர் திரு. ம. சண்முகநாதன் அவர்கள் சாசனவியல் பயிராங்கின் ஆரம்ப நிகழ்வில் வரவேற்புரை நிகழ்த்துகிறார்

திணைக்கள கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற சாசனவியல் பயிராங்கின் தொடக்க வைபத்தின் போது.

யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சா. சரவணபவன் அவர்களால் நடத்தப்பெற்ற சைவ சித்தாந்த வகுப்பின் ஆரம்ப நாள் நிகழ்ச்சி

திணைக்களத்தால் கொழும்பில் நடாத்தப் பெற்ற சைவ சித்தாந்த வகுப்பின் நிறைவு வைபத்தில் பேராசிரியர் சா. சரவணன் அவர்கள் உரைநிகழ்த்துகிறார்.

பேராசிரியர் சா. சரவணன் அவர்களுக்கு திணைக்கத்தின் பணிப்பாளர் திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன் நினைவுச்சின்னம் வழங்கிய போது.

அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் பிறந்த தினத்தினை முன்னிட்டு கிளிநொச்சி கந்தசாமி கோவிலில் நடைபெற்ற பூசை வழிபாடுகள்

யாழ்மாவட்டம் அனலை தீவு இராஜேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற மாணிக்கவாசகர் குருபூசை விழா நிகழ்வு

காரைநகர் சிவகாமியம்பாள் ஆலயத்தில் அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் பிறந்ததினத்தை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற மரநடுகை நிகழ்வு.

அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் பிறந்த தினத்தன்று கிளிநொச்சி கந்தசுவாமி கோவிலில் கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகேசு சந்திரகுமார் அவர்கள் மரம் நாட்டும் நிகழ்வு.

புதறானை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற புண்ணிய கிராம
வேலைத்திட்ட நிகழ்ச்சியின் போது

13-12-2011 ஆம் திகதியன்று நடைபெற்ற இந்து அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களின் பொது அறிவுப் போட்டி பரிசளிப்பு வைபவம்

12-12-2011 ஆம் திகதி
நடைபெற்ற இந்து இளைஞர்
யுவதிகளுக்கான ஆன்மீக
பயிற்சிப்பட்டறை வைபவம்

கொழும்பு - 7 ஜோன் டீ சில்வா
அரங்கில் 17-12-2011ல் நடை
பெற்ற கலாபூஷண விருது
வழங்கும் வைபவம்

கொழும்பு - 7 ஜோன் டீ சில்வா
அரங்கில் 17-12-2011ல் நடை
பெற்ற கலாபூஷண விருது
வழங்கும் வைபவம்

திணைக்களத்தின் ஏற்பாட்டில் கடந்த 17-12-2011 ஆம் திகதி சனிக்கிழமை யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் தூர்க்கா மணி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற நாவலர் விழாவின் போது யாழ் அரச அதிபர் திருமதி. இமெல்டா சுகுமார், சின்மயா மிஷன் சுவாமி ஜாக்ரதி சைதன்யா, திணைக்கள கணக்காளர் திரு. எம். டி. காண்பன் உரை நிகழ்த்துவதையும் கூட்டத்தினரில் ஒரு பகுதியினரையும் மாணவர்கள் பரிசு பெறுவதையும் படங்களிற் காணலாம்.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

இந்து பூசகர் பயிற்சி - 2011

2011.07.18 முதல் 2011.07.31 வரை மட்டக்களப்பு நாவற்குடா

இந்துக்கலாசார நிலையத்தில் நடைபெற்ற இந்துபூசகர்களுக்கான இரண்டு வார

வதிவிட பயிற்சியினை நிறைவு நாளில் எடுக்கப்பட்ட படம்.

01.08.2011

152

இந்து ஆலயப் பிரிவின் செயற்பாடுகள்

திணைக்களத்தின் ஆலயப்பிரிவு இலங்கையிலுள்ள இந்து சமய ஆலயங்களைப் பதிவு செய்தல், அவற்றுக்கு நிதியுதவி அளித்தல், சிறுவர் இல்லங்களைப் பதிவு செய்து நிதியுதவி அளித்தல், அந்தணரல்லாதோருக்கு பூசகர் பயிற்சி அளித்தல், இந்து குருமார், பூசகர்களுக்கு அடையாள அட்டை வழங்கல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொண்டுவருகின்றது.

அந்தணர் அல்லாதோருக்கு பூசகர் பயிற்சி

திணைக்களத்தினால் அந்தணர் அல்லாதோருக்கான இந்து பூசகர் பயிற்சி இவ்வாண்டு மட்டக்களப்பு இந்து கலாசார மையத்தில் நடைபெற்றது. ஐஸை மாதம் 17 ஆம் திகதி தொடங்கி ஆகஸ்ட் 01 திகதி வரை 15 நாட்களுக்கு இப்பயிற்சி இடம்பெற்றது. இதில் நாடளாவிய ரீதியிலிருந்து 40 பூசகர்கள் கலந்து கொண்டனர். இந்நிகழ்ச்சியை திணைக்களத்தின் உதவிப்பணிப்பாளர் திரு.ம. சண்முகநாதன் அவர்கள் தலைமையேற்று நடத்தினார்.

இப்பயிற்சிகளை நடாத்துவதற்கென இந்தியாவின் கிராம பூசாரிகள் பேரவைவையச் சேர்ந்த திரு. நாராயணன் ஸ்ரீ ஜீவநாதன், ஸ்ரீ பக்ஷி சிவராஜன் ஆகியோர் வருகை தந்திருந்தனர். பக்திப் பாடல்கள்,

பஜனைப் பாடல்களை ஸ்ரீ ஜீவநாதனும், திருக்கோவில் வழிபாடு, ஆகம பூசை முறைகள், தத்துவங்கள், ஜோதிடம் ஆகியவற்றை ஸ்ரீ பக்ஷி சிவராஜனும், இந்து தர்மம், கோவில் நிர்வாகம், பக்தியான்கள் கதைகள், உற்சவ தத்துவங்கள் பற்றி திரு. நாராயணன் அவர்களும் சிறப்பாக நடத்தினார்கள்.

பிரதம மந்திரி

கௌரவ தி.மு. ஜயரத்ன அவர்களின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட விஜயம்

மாண்புமிகு பிரதம மந்திரி கௌரவ தி.மு. ஜெயரத்ன அவர்கள் 19.11.2011 ஆம் திகதியன்று யாழ்ப்பாணம், வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ஆலயங்களுக்கு தலா ஒரு இலட்சம் நிதியுதவி வழங்கினார். இதில் யாழ். மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 201 ஆலயங்களுக்கும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 15 ஆலயங்களுக்கும் நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டதை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இந்நிகழ்விற்கு பாரம்பரிய கைத் தொழில் சிறு தொழில் முயற்சி அமைச்சர் கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா, வடமாகாண ஆளுநர் மேஜர் ஜி ஏ. சந்திரசிரி யாழ். ஆ. அசிஸ் கிளிநொச்சி மேலதிக ஆ. அசிர் ஆகியோர் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

தேவார மூவர் காட்டும் சிவ வடிவங்கள்

மூவர் பாடிய தேவாரப் பாடல்களை "மூவர் துறியிற்" எனவும், "தண்டமிழின் மேலாந்தரம்" மிகக் கவை எனவும், தனிப் பாடல்கள் சிறப்பித்துரைத்துள்ளன. "தாய்மீயிரடி ஞானமயம்மந்தர்", "நயத்திறகுச் சுந்தரனார்", "சொற்குறுதிக்கப்பர்" என்று மூவர் பா நற்றிரடும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. மஹாதீவன் மேற்சமயம் வேறில்லை. அதில்சார் சிவமார் தொக்கத்தின் கெல் தெய்வம் இல்லெனும் உறுதிப்பாட்டுடன் வாழ்ந்த தேவார மூவருடைய அனுபவ வாழ்வில், சிவபெருமான் அருவனாயும், உருவனாயும், உடனின்றி உதவிய பெற்றமையால் அவர் சான்றுகளாலும், திருத்தொண்டர் புராணத்தாலும் மன்கு அறிய முடிகின்றது.

சிவமேகையிலும் அகக்கோவிலும்

சிவமேகையில் சிவனுறையும் கோயில் சூழ்ந்து காழ்ந்திரைமலர் உத் தீவீனைகள் தீநுள்ளே" என்று சிவனுறையும் கோயில் தோறும் பாத்திரையாகும் என்று சிவனைப் பாடிப் பரவிய நாவும்புரை.

நகலமனம் தேயக் கையால் நானமன் தொழுவதுவி முகலமனம் கண்ணீர் மல்க முன்பணிக் தேததும் - தொண்டர்

அகலமனற் கோயில் கீல்லை.

என்று அடியாந்தம் உள்மையாகிய கோயிலே சிறந்த கோயில் என்று குறிப்பிட்டு, புறவழியடே அகவழியாடின் அடிப்படை எனும் உண்மையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

சிவன் சிருளிளனாய் நின்றுருவியமை

சிவபெருமான் பல்வகை வடிவங்கொண்டு தேவார மூவருடைய வாழ்வில் உடனிருந்து உதவிய பாங்கினைச் சேக்கிழார் காட்டியுள்ளார்.

சீர்காழிக் கோயில் குளக்கரைமில் தம் தந்தையாரைக் காணாது வருந்தி, ஞான சம்பந்தர் அடிது நின்றபோது, சிவபெருமான் உமையம்மையுடன் விடைவாகனராப்த் தோன்றி அவருக்குத் திருமுலைப்பால் கொடுக்குமாறு உமையம்மையுக்குக் கட்டளை யிட்டார். அம்மையாரும் பொற்கிண்களத்தில் பாலைத் தந்துத்

சம்பந்தர் முதற் பாடலில் மூன்று வடிவங்கள்

சம்பந்தர் ஞானப்பாறுண்டு தாய் பாடிய முதற் பாடலாகிய "தோடுனா ம செவியன்" எனத் தொழும் பாடலிலேயே "என் உள்ளங்கவர் கள்வன்" என்று சிவன் அருவ வடிவினையும் "விடைபோற்" என்று சிவன் உருவ வடிவினையும், "ஏடுடைய மலரான் மூளை நா" பணிந்தேத்த" என்று சிவன் அருமருவ வடிவினையும் குறித்திருக்கக் காணலாம்.

அருவனாய் நின்றுருவிய சிவன்

தேவார மூவர் வாழ்விலும் சிவன் அருவ வடிவினனாய் அவர்களுடைய உள்மைய், நெஞ்சம், மனம் ஆகியவற்றுள் கோயில் கொண்டுநந்தமையினை.

'என் உள்ளங்கவர் கள்வன்'
'மெஞ்சம் உமக்கே இயமாக வைத்தேன்'
'மறவாதே நனைக்கின் தீரன் மலந்தழன்வன்'
எனவரும் தேவார மூவருடைய முதற்பதிகத் தொடர்களே சான்று பகர்கின்றன.

வினா: சிவன் வடிவம் கொண்டு ஆர்விய இவ்வருளா கலத் திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில் ஐந்து பாடல்களில் சேக்கிழார் குறித்துள்ளார். இந்நிகழ்ச்சியைத் “தோடுடைய செவியன்” எனும் பாடல் வாயிலாகவும், போதையார் பொறுகின்மைத் தடிசில் பொல்லாதென” எனும் தொடர் வாயிலாகவும் சம்பந்தர் அகச்சான்றளித் துள்ளார். மேலும் சிவபெருமான் சம்பந்தருக்குத் திருவதிகையில் தம் திருநடவக் காட்சியைக் காட்டினார் என்று சேக்கிழார் குறித்துள்ளார்.

நாவரசர் வாழ்வில் சிவனருவன்

சிவபெருமான் தன் திருவடியைத் தன் தலைமீது வைக்க வேண்டும் என்று திருச்சக்தி முற்றும் என்ற ஊரில் நாவுக்கரசர் வேண்டிக் கொண்டார். அங்வேண்டுகோணர் சிவபெருமான் ஏற்று அவரை நல்லாருக்கு வருமாறு பணித்தார். நல்லாருக்கு வந்த நாவுக்கரசர் தலைமேல் ‘உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்’ என்றவர் தம் வெண்பிசைப் பாதாளர் சூட்டினார் சிவபெருமான் என்று சேக்கிழார் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவுக்கரசரும்,

நனைந்தலைய திருவடியைத் தலைமேல் வைத்தார்
நம்மருளால் திருவடியைத் தலைமேல் வைத்தார்
புகழ்ச்சேவடி என்றமேல் வைத்தாய் நீயே.

என்பன போன்ற தொடர்களால் சிவன் தலையுக்குத் திருவடி சூட்டியமைையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

நம்பியாண்டார் நம்பியும் நற்றவன் நல்லூர்ச் சிவன் திருப்பாடும் தன் சென்னி வைக்கப் பெற்றவன்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். குட்பகோணத்திற்கு அண்மையிலுள்ள தாரா சுரம் என்ற ஊரில் உள்ள சோழர் காலக் கோயில் ஒன்றில் திருநாவுக்கரசருக்குச் சிவ

பெருமான் திருவடியைச் சூட்டும் காட்சி புடைப்புச் சிற்பமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமை இன்றும் நாம் காணமுடிகிறது.

கனவீனும் நனவீனும்

திருமறைக்காட்டில் உறுவிய நிலையின் இருந்த திருநாவுக்கரசர் கனவில் தோன்றித் திருவாய்மூக்கு வாடுவென்று பணித்த சிவபெருமான் திருப்பைநீலீஸ் என்ற ஊரில் அவருடைய பசியைத் தீர்த்து அந்தணர் வடிவு கொண்டு பொதி சோறு அளித்து அவர் பசிப் பிணியைப் போக்கியுள்ளார்.

முனிவரும் கயிலைக்காட்சியும்

கயிலை மலையின் ஒரு புறத்தே தளந்த நிலையில் இருந்த நாவுக்கரசர் முனி சிவபெருமான் ஒரு முனிவராய்த் தோன்றி அருகில் உள்ள பொய்கையில் முழ்குமாறு பணித்தார். பின் அவரைத் திருவையாற்றில் எழச் செய்து விடைபாசனராய் அவருக்குக் கயிலைக் காட்சியினைக் காட்டியுள்ளார்.

சுந்தரர் வாழ்வில் சிவன்

சிவபெருமான் வேதிய வடிவம் கொண்டு வந்தார் திருமணத்தைத் தடுத்தாட் கொண்டார். திருவடியையில் சித்தவட மடத்தின்கண் சுந்தரர் தலைமீது தன் திருவடியைச் சூட்டியுள்ளார். திருவாலம்பொழில் சுந்தரர் கனவில் தோன்றிச் திருமழபாடிக்கு வருமாறு பணித்துள்ளார். திருக்கடவையாற்றாரில் அந்தணர் வடிவில் உமையுடன்போந்து, சுந்தரருக்கு வழிகாட்டி யுள்ளார். திருக்கடவையாற்றில் வேதிபராய் வந்து சுந்தரர் பசி நீங்க உணவளித்துள்ளார். திருக்கச்சூரில் உணவு இரந்து கொண்டு வந்து சுந்தரருக்கு அளித்துள்ளார். திருச்சுழியலில் சுந்தரர் கனவில் தோன்றித் திருக்கடவையாற்றார் வருமாறு பணித்துள்ளார். பல்வேறு காலம்

களில் சுந்தரர் தோடனாயும், தூதனாயும் அமைந்து பரவையின் ஊடகைத் தனித்துள்ளார். இவ்வாறு சீவன் மானிட வழுவங்கொண்டு சுந்தரர் வாழ்வில் பல உதவிகளைப் புரிந்துள்ளார்.

மூவர் வாழ்வில் திருவருவ சீவன்

மூவர் தேவாரத்துள் 'அருவருவம்' என்ற சொல் ஓடம்பெறவில்லையாயினும் 'இன்ன தென்றிய பொன்னா வடிவமாக' அப்படிவம் குறிப்பிடப் பெற்றள்ளது.

சீவனருவருவ வடிவம் இவ்வக வடிவம் சம்பந்தர் புக்களைக் கொண்டு போற்றி வணங்கியமை, 'ஒடுவாய் மரையன் முனை நாட்பனிந்து ஏத்த அருள் செய்த' என்னும் தொடரால் புலனாகின்றது.

நாவுக்கரசருடைய 'சலம்புசொடு தூபம் மறந்தறியேன்' 'என் போலிகள் பறித்திட்ட இலையும் முகையும் எல்லாம் அம்போதெனக் கொள்ளும்' எனவருந் தொடர்கள் அவரையற்றிய அருவருவ வடிவையைக் கட்டிக் காட்டுகின்றன.

சுந்தரர் திருவாரூர் அருவருவ வடிவாய் அமைந்துள்ள சிவலிங்கவடிவைய 'புற்றிடம் கொண்டு அருத்தன் இருப்பதும் ஆநர் அவர் எம்மையும் ஆள்வரோகேள்' என்று குறிப்பிட்டுத் தம் ஆன்ம நாயக வடிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் 'அருநானை மறக்கலும் ஆமே' எனும் தொடரால் அவ்வடிவைத் தம் மால் மறக்க ஓயலாமையையும், எத்தனை நான் பிரித்திருக்கேன் என ஆநர் இறைவனையே எனும் தொடரால் ஆருரைத் தாம் பிரித்திருக்க இயலாமையையும் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வாறு தேவார முகரும் தம் வாழ்வில் உருவனாயும், அருவனாயும் உடனிருந்து

உதவிய சீவபெருமானுடைய பல்வேறு தோற்ற நிலைகளையும், வடிவங்களையும், தம் மால்களின் வாயிலாகக் காட்டிச் சென்றுள்ளனர்.

சீவனறவை அடியார்க்குக் காட்டுதல்

'மாம் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையாகம்' என்னும் உரைய நோக்கில் இவையருளாளர்கள் தாம் கண்டு மகிழ்ந்த சீவவடிவத் தோற்றங்களை ஏனைய சீவனடியார் கட்டும் காட்டி மகிழ வேண்டும் என்று கருதினார். ஆதலின் அடியவர்களை, 'சீரர்கழலே தொழுவீர்', 'அடியராயீர்', 'படிசெய நீர்மையின் பத்திகாள்' என்ற முன்விலைப்படுத்தி விளத்த. 'கண்டேயம் காணீர்' 'கண்டுய்யின்' 'காணுமின்களே' காண்க! காண்பீவே! என வருந்தொருகளால் சீவனைச் சுட்டிக் காட்டி யுள்ளனர்.

கண்ணாய்க் காட்டும் சீவன்

சீவபெருமான் தம் அடியவர்களின் கண்களாய்த் தாமே அமைந்து, அனைத்தையும் காட்டியுணர்த்தும் தன்மையினைக் 'காட்டு வீத்தால் யாரொருவர் காணாதாரோ காண்பார் மார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காவே' என்று நாவரசர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆதலின் அவனருளின்றி சீவன் வடிவைக் காணவியலாது என்பதை 'அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி' என்று மணிவாசகரும், 'அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால்' என்று நாவுக்கரசரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நாவரசர் கண்ட இறைவன்

சீவனருளால் தாம் கண்ட சீவனடிக் காட்டுகளை நாவுக்கரசர் 'ஓடினேன் ஓடிச் சென்றருவம் காண்டலும்', 'வாய்ப்பு அடிமனை நான் கண்டவாரே', 'கண்டேன் அவர் திருப்

பாதம் கண்டறியாதன கண்டேள்' எவ்வாறும்
தோடர்களால் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

கண்டோய் காணீர்

நாவுக்கரசர் கோயில் எனப்பெறும் சிதூர்
பரத்தின் கண் 'பட்டாடையினை உடுத்தி,
யானைத் தோலைப் போர்த்து, கையிற்
பாம்பொன்றினை ஏந்திய சிவன் வடிவைத் தாம்
கண் தாகவும், வேதம் ஒதி வெண்ணூல்
புண்டு, சூலம், வினை, கப்பங்கம் ஆகிய
வற்றை ஏந்தி நிற்கும் அக்கபாவிமார் சிவவடி
வினைச் சென்று காணீர் என்று அடியவர்களை
ஆற்றியிருத்தியுள்ளார்.

பட்டுக்குதுக் கொல்பொர்க்கும் பாம்பொன்றர்க்கும்

பகவளார் பாறிடங்கன்கூற நட்பம்

சீட்டராய்த் தமேந்தச்செல்வார் தம்மைத்

தல்லவைச் சற்றம்பலத்தே கண்டோய் கிந்தான்

விட்டவங்கு ஆமமே வெண்ணூல் உண்டே

ஒதுவதும் வேதமே வினை புண்டே

கட்டங்கம் கையதே சென்று காணீர்

கறைசேர் மி நின்றம் கபாவிபார்க்கே

என்று தாம் கண் சிவவடிவை அடியார்க்குத்
காட்டிக் காணீர் என்று கறும் பாடல் ஆறாந்
திருமுறையுள் காணப் பெறுகின்றது.

கண்டிரோ? காணீர்

சந்தித்த கோவணத்தார் வெண்ணூல்
மார்பார் சங்கரனைக் கண்டிரோ' என்று
அடியவர்களை நோக்கி கோவண ஆடையாராய்
வெண்ணூல் மார்பினாரை சங்கரனைக் கண்
கிரோ என விளவும் நாவுக்கரசர் திருவலம்புரம்
என்னும் தேவாரத் தலத்தில்,

மண்ணெழற்க மணிவண்ணர் கூழம் மந்திர

மணமவலும் வானமும் ஆழ நன்று

கைநாகம் கையுடையர் காணீர்!

என்று அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

திருவடி காண்க!

முதுகாட்டில் சிவபெருமான் திருநடவம்
ஆடும் கா' சிவபுச் சுட்டி, அவன் திருவடியைக்
காண்க என்று கறுமாறு, நாவுக்கரசர்
பாடும் பரன்டையும் அந்நதயம் மந்திரமல்பேய்
கடி மூலக் குளிகமழ் கொட்டக் குறந்திகள்
நீரும் குழல் சிவம் வைமர் தெளிவ நிலைமயின்க்காட்
பாடும் திருவடி காண்க! - எனவும்

சிவன்னைமான்

சீலம்பும் செவியாடகமும் செழுங்கன்களீத் திரைமும்
அலம்பும் திருவடி காண்க! - எனவும்

தாம் கண்ட இறைவன் திருவடியைக் 'காண்க'
என்று ஏனைப்பொக்குச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளமை
காணலாம்.

காணுமிவர்களே!

சீர்காழ் என்னும் திருப்பிரமபுரத்தில்
உடையரும் சிவன் வடிவினை,

கோடுடைய செவியன் விடையேரீழர்

கூவிவண் மயிகுடிக்

காடுடைய கடலைப் பொடியு'சீவியன்

உள்ளங்கவர் கள்வன்

ஏடுடைய மலரான் முளைநாட்பணிக்

தேத்த அருள்செய்த

மீடுடைய பிரமபுர மேனி

பிம்பமால் சூவன்கேரே!

என்று பார்க்கை நிலையில் சுட்டிக்காட்டி,

வானீவாச் சடைத் தோணிவன்புரத்

தாணீநந் பிபாணைக் காணுமிவர்களே!

என்று பணித்துள்ளார்

காண்மினே!

மேலும் அப்பதியின் கண் மாதொரு
பாகனாகச் சிவன் தோன்றும் காட்சியினைத்

தாசுணி குழலுமை தலைவர் காணரினே
என்று சுட்டிக்காட்டிய மாண்புமிகு சுற்றுலா
சம்பந்தர் சிவன் உறையும் தேவாரத் தலமான
திருத்தண்டலை நீலேரியைச் சுட்டிக்காட்டி.

என்றும் திங்களும் சங்கையம் விவசே
கந்தமும் சூழலும் சூழ்சையார்க் கிடம்
விருந்தும் தண்டை திணை காணமினே
என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கண்டும்மினே

நாவுக்கரசரும் சம்பந்தரைப் போலச்
சிவன் உறையும் பதியான திருக்காட்டுப்
பள்ளியைக் கண்டும்மினே என்று அடியவர்
கட்டு அறிவுரை கூறுவாராய், 'கண்டனார்
காட்டுப் பள்ளி கண்டும்மினே' என்று உய்
வகை காட்டியுள்ளார்.

மணமொழிமெய்

இவ்வாறு சிவபடிவையார், வடிவம்
காணப் பெறும் இடத்தையும் சுட்டிக்காட்டிய
தேவார ஆசிரியர்கள் சிவன் அருவ வடிவினை
மணம், மொழி, மெய்கலாம் உணர்ந்து போற்றி
வணங்குமாறு.

மணம் நீல கண்டனை நின்று நினைமினே
மொழி வட்டவார் சையான் வணமம் வாழ்த்து
மெய் பெற்றம் ஏறும் பிராண சேமினே
என வந்த தொட்களால் பணித்துள் எவர்,
இவ்வாறு தேவார மூவரும் சிவன் வடிவையும்,
தலங்களைபார் தாங்கள் மட்டும் கண்டு மயிழந்
திடாமல் ஏனைய அன்பர்களும் மாண்புமிகு
காணர்! காணமின்! கண்டும்மினே என்று
வழிகாட்டியுள்ளமை காணலாம்.

எட்டு நிலைகள்

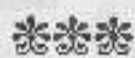
(முன்னிலை - மீள்க்கல் - வேண்டுகல் - தண்டை
- படர்க்கை நிலைகள்)

முன்னிலையாகவும், தன்மை நிலை
யிலும், படர்க்கை நிலையிலும் சிவபெருமானைச்
சுட்டித் தேவார மூவரும் பாடியுள்ளனர்.

முன்னிலை

சிவபெருமானை முன்னிலைப்படுத்தி
உம், உமக்கு, உமக்கே, உன், உன், உனது,
உன்னை, நும், நின், நீரே, நீ, நீர், நீயே என்
வரும் சொற்களால் தேவார மூவரும் விளித்
துள்ளனர்.

- உம் - 'உம் பொற்கழல் தேவர் வந்து
வணங்க'
- உமக்கு - 'உமக்கு ஆட்சைய அஞ்சலுமே'
- உமக்கே - 'மீளா அடிவய உமக்கே ஆளாய்'
- உன் - 'உனகழல் தொழுவெழுவேன்'
- உன் - 'சிவனே உன் அபயம் நானே'
- உனது - 'அதுவோ உனது கீன்னருள்'
- உனை - 'உறவினேன் உனையன்றி'
- உன்னை - 'உன்னையல்லால் யாரை நினைக்க
கேனே'
- நும் - 'நின்றது போனும் நும் பான்மையே'
- நின் - 'நின் திருவடி அடைந்தேன்'
- நீயே - 'அழகன் நீரே'
- நீ - 'அப்பன் நீ'
- நீர் - 'என் கொல் நீர் குடிநீரே'
- நீயே - 'ஓசை ஒன்வெளாம் ஆளாய் நீயே'

எது இகழ்ச்சி?

உலகத்தில் எது இகழ்ச்சி என்று அறிவாளிகள் ம. எளத்தில் ஒரு விவா எழுந்து இயல்பானே! அதற்கு விடை தெரிந்து விட்டால் அந்த இகழ்ச்சியான செயலை நாம் செய்வார்களே இருக்கலாம்.

வீடு கட்டுவது, பாத்திரம் விளக்குவது, ஆடை தோய்ப்பது என்று இந்தத் தொழில்களை நமது வீட்டில் ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி செய்கின்றனர். இவை இழந்தனவா எனச் சிந்தித்தேன். இவை உயர்ந்த தொழில்கள். வீடு கூட்டவில்லையானால் எத்தனை அநீதவர்ப்பாக இருக்கும். விளக்காத பாத்திரத்தில் எப்படித் தண்ணீர் பருக முடியும்? தோய்க்காத துணியை உடுப்பது எத்தனை சுகம்கொடு? ஆகையால் இவை இழிந்த தொழில்கள் ஆகமாட்டா. தூய்மை புரிபும் இளிய செயல்கள் இவை.

நமது வீட்டில் வேலைக்காரன் உணவு சமைத்துத் தருகிறான். உணவு மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது. உயிர்நாடி போன்றது. உணவின்றி உயிர் வாழ்க்கை இயங்காது. அச்சால் திருவள்ளூர்ப்பாடும் தமது வாழ்க்கைத் குணையியாரின் பிரிவு குறித்து வருந்தியபோது 'அடிசிற கின்பாளே' என்ற முதலில் உணவைக் குறித்துக் கூறினார். நளச் சக்கரவர்த்தி, மான் முதலிய மன்னர்களும் உணவு சமைக்கும் இளிய தொழிலைப் புரிந்தார்கள்.

ஒருநாள் தஞ்சையில் என் நண்பரின் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தேன். காலையில் தீண்ணையில் அமர்ந்து பல்புரீயிட்டும் பல் துலக்கிக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு பெண்மணி சந்தவழியே சென்று மலர் அள்ளிக்கொண்டு

சென்றாள். இதைக் கண்டதும் என் மனம் உருகியது. "பாவம்! இந்த அம்மை தன் வயிற்றை வளர்க்கும் பொருட்டு, நினைக்கக் கூட அருவருப்பாக உள்ள இந்த மலங்களை அள்ளிக் கூடையில் வைத்துத் தலையில் சுமந்து கொண்டு செல்கிறாள். பரிதாபம்!" என்று என் மனம் எண்ணி, மிகுந்த இரக்க முற்றது. அப்போது கண்ணீர்த்துளி சிந்தியது. நான் இந்த உலகையே மறந்திருந்தேன்.

என் நண்பர் வெளியே வந்து என்னைக் கண்டார். "ஏன் சுவாமி அழுகிறார்!" என்று என்னைக் கேட்டார்.

நான், "ஒன்றுமில்லை, அதோ செல்லுகிற சகோதரீ மலத்தை அள்ளிச் சுமந்து போவதைக் கண்டு ஒரு சான் வயிற்றை வளர்க்கும் பொருட்டு இந்தத் தொழிலைப் புரிகிறாளே என்று நினைத்து என் மனம் குழைந்து உருகிறது" என்பேன்.

அவர் சொன்னார்..... "சுவாமி! என் ஆசிரியர் இது பற்றி எனக்கு ஒருநாள் சொன்னார். இது இற்தொழில் அன்று. புனிதமான அன்புத் தொழில். நமது தாயார் நமது மலத்தை அள்ளினாள் அல்லவா? தன் குழந்தையின் மலத்தை அன்னை அன்பினால் அள்ளுகிறாள். இந்தப் பெண் இந்த வீட்டில் அனைவரையும் தனது மக்களாக நினைத்து அத்தனை பேர் மலங்களையும் அள்ளுகிறாள். இது தூய்மை கலந்த தூய்மையில் செய்யும்

புனிதத் தொழில், மலம் அள்ளுகிற பெண்ணை பாரா! வேண்டும் என்று ஏன் ஆசிரியர் என்னிடம் கூறினார்” என்றார். இந்த அரிய கருத்தைக் கேட்டவுடன் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. ஆ! ஆ! என்ன அற்புதமான கருத்து! மலம் எடுக்கும் தொழிலின் புனிதத்தை உணர்ந்தேன் என்று அன்று நான் கருதினேன். ஆகவே மலகத்தி செய்யும் தொழில்கூட இழிந்ததன்று.

இனி, இழிந்த தொழில் எது என்று ஆழமாகச் சிந்தித்தேன்; ஒருவர்டம் சென்று ஒரு பொருளை யாசிப்பதுதான் இழிந்தது என்று முடிவு கட்டினேன்.

**ஆள்கு நிரன் நீர்ப்பீலும் நாவீர்
கரவீன் கிரவந்த கல்.**

எளிய பொருளாகிய தண்ணீரை, யாரும் பொற்றக்கூடிய பகவிற்கு வேண்டும் என்று கேட்பதும் மிகவும் இழிவு என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

**தெண்ணீர் அடுபுற்கை யாயினும் தாள்தந்த
மூண்ணலின் உண்கவிய நிள்.**

தெளிந்த தண்ணீர் போன்ற புல் கஞ்சியானாலும் உழைப்பால் வந்த அந்த உணவே மேலான அமுதம் போன்றது. “போளகம் என்பது தானுழந் துண்டல்” என்கிறார் ஓளவையார்.

கையில்லாத ஆடு யாடுகள் எல்லாம் உழைத்தல் தேடித் தம் பெருவயிற்சை நிரப்பிக் கொள்வதைக் கண்டடாகப் பார்த்தோம். வகையும் கருத்தும் படைத்த நாம் உழைத்து நம் சிறு வயிற்சைத் திருத்தி செய்யமுடியாதா?

ஒருவன் இரவச்சத்தை நன்கு உணர்ந்தான். உழைத்து உண்ணும் உரமுடையவன்.

எங்கும் தொழில் கிடைக்கப்பெறாது உலகத்தான், அலைந்தான். பட்டினியால் வாடினான். உயிர் துடிக்கும் நிலை வந்தது. தன்பாடிக்கொண்டு சென்றான். ஒருவர் திண்ணையில் அமர்ந்து பாசீப்பயறு. கண்டல் உண்டு கொண்டிருந்தார். கேட்டு வாய்க்கியுண்ணாது உழைத்து உண்ணும் கொள்கையுடைய அவன், ஆபத்து கால தருமமாக, “ஐயா! சிறிது உணவு கொடும்” என்றான்.

உடனே இரண்டு பிடி கண்டலைத் தந்தார். அதனை அவன் உண்டான். விக்கல் வந்தது. வீட்டுக்காரன் ஓடித் தண்ணீர் கொண்டிந்து நீட்டினான். விக்கல் கொண்டான். “யான் பாசீத்து நீர் பருகாள்” இன்” என்றான்.

வீட்டுக்கு உடையவன், “என்ன ஐயா! கண் ட் பாசீத்து உண்டே” என்று வினவினான்.

“உயிர் துடித்தது உயிருக்கு இறுதி வரும் தறுவாயில் வேறு செயலின்றி யாசீத்தேன். இரண்டு பிடி கண்டல் உண்டதனால் சீறிது நடக்கக்கூடிய வலியை வந்ததள்தது. நடந்து சென்று அதே தெய்வீர குளத்தில் நீர் குடிக்க வேண்டாமோ?” என்று கூறிக் குளத்தை நோக்கி அவன் நடந்தான். இதனால் யாசிப்பன் இழிவு நன்கு புலனாகிறது அல்லவா?

ஒரு புலவரை ஒருவன் நோக்கி, “புலவரே! உலகில் அற்பமான பொருள் யாது?” என்று கேட்டான்.

புலவர், “துரும்பு” என்றார்.

“துரும்பினும் அற்பமான பொருள் உளதோ?”

“உள்ளது துரும்பினும் அற்பமானது பஞ்சு”
“ஓ! பஞ்சினும் அற்பம் இருக்கிறதா?”

“ஐயா, இருக்கிறது. பஞ்சீனும் மிகவும் அற்பமாயினவன் யாசிப்பவன்.”

“என்ன ஐயா! நீ வறுவது பொருத்தமாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. யாசிப்பவன் பஞ்சீனும் அற்பமாயினவன் என்றால் பஞ்சைக் காற்று அழ்த்தும்போல்து போகவில்லை!” என்றான்.

“அதற்குத் தக்க காரணம் உண்டு. பஞ்சீனும் அற்பமாயினவனை நெருங்கினால் நம்மையும் ஏதாவது யாசிப்பவன் என்று அஞ்சிகாற்று செல்வதில்லை” என்றார்.

தொய்தாடு திரண்டதில் நொய்தாதும் வெண்பஞ்சு நொய்தாம் கிரப்பினான் நுவலுங்கலை - நொய்தான பஞ்சுதலிக நொய்தாணைப் பற்றாதோ காற்றினுடக அஞ்சமவன் கேட்ப தறிந்து.

எத்தனை வறுமை வரினும் பீறிடும் வென்று யாசிப்பது காடது” என்று வறுமையில் உச்சியில் வாழ்ந்த குசேக: முனிவர் உறுதியுடன் இரந்தார். அவர் வயல்களில் உயிர்ப்பந்த நெல்லைப் பொறுக்கும் தொழில் (உஞ்சு விருத்தி) புரிந்து, தம் குடும்பத்தை யாப்பாற்றினார். கண்ணளிபும் கூடத் தம் வறுமை நிலை: சையக் கூறி யாசித்தாரில்லை.

உத்தமன் கடவுளிடம்கா ிதைகைக் கொடும். இதைக் கொடும்” என்று பாசிக்கமாட்டான். கடவுளைக் கொடும் அன்பினில் கும்பிடுவானே யன்றி, வீடும் வேண்டா விறலில் விளங்குவான்.

ஒரு பொருளை யாசிப்பவன் எத்தனைப் பெரியவனாயினும் குன்றிவிடுவான் என்ற றுட்பத்தை உலகிற்கு உணர்த்தும் பொருட்டே நெடியோடாயிய நெடுளல் மாவலியிடம் மூவுமன் தாவம் கேட்கச் சென்றபோது குள்ளராகப் பென்றார்.

ஒரு பெண்டணியின் அழகு ஒரு மமலையப் பெற்றவுளே குன்றிவிடும். அது போல் பெரியோர் பெருமை ஒரு பொருளைப் பிறரிடம் சென்று கேட்டவுடனே கெட்டுவிடும்.

ஆகவே உலகிலே யிடவும் இழிவானது. தவக்கு என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தவேயாகும்.

இத்தனை கருத்துக்களையும் அமைத்துச் சுருங்கக் கூறுவதில் மிக வல்லுநரான ளளவைப் பிரட்டியார், ‘ஏறாது இகழ்ச்சி’ என்று இரண்டே சொல்லில் கூறிவிட்டார்.

யிர்க்கமுடியாத பந்தம்

பாலில் வெண்ணையாகவும் பழத்தில் சுவையாகவும் கலந்துறையும் இறைவரி நானும் உண்ணுடன் அல்லவா பின்னிப் பிணையும் நாள் வாராதோ!

என் மாரபட்சயிப்புற ியிர்க்கணை இழுத்துச் செல்வவன், அவ்வாறு யிழிவிடத்து தய வேண்டாமெனக் கிளங்குதலான மாரிக்கண்டியன் இழுசுப் பற்றியதுபோல நாமும் இறைவனைப் பற்றுவேண்டும்.

என் பிடித்து இழுத்தால் எண்ணுடன் இறைவனை சேர்த்துத்தான் பிடித்து இழுக்க வேண்டும். சார்புப் பிழிக்கமுடியாதது இறைவனைடு மானதால் இறைநெருக்க முயன் மேண்டும்.

கூப்புவதைந்து என்பால் ஒற்றமூர் கலைச் சென்றது
 ஒற்றல் விக்கயிந்த அன்று பெருஞ்சோதி. - லள்ளணி

அருள் பொங்கும் ஆறு!

அருள் பொங்கும் ஆறு எந்த ஓடுகிறது?

தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னையில் தான்!

சென்னையில் ஓடும் ஆறு அடையாறு, காவம் என்றதானே கூறுவார்கள். ஆமாம்! காவிரி, தென்பெண்ணை, பாலாறு இங்கு ஓட வாய்ப்பில்லை! இங்கு ஓடுவதோ அழக்பாறு சுவந்தான்! ஆனாலும் பெண்ணையை வாலுர் வள்ளலார் சிறுபித்தது போல "தருமயிசு சென்னையாக" அழகுபெறு. இங்கு உள்ள ஆறு அருள் பொழியும் சீவாலயங்கள் தான்.

1300 ஆண்டுகட்கு முன் திருநாள் சம்பந்தநூர், திருநாவுக்கரசரும், சுந்தரமயம் வந்து வழிபட்டுப் பாடி அருளிப் ஆறு தலங்களைத் தரிசிப்போம் வாருங்கள்.

ஆலய வழியாடு

"கோயில் இல்லா ஊரில் குடி யிருக்க வேண்டாம்", "ஆலயம் தொழுது சாலவும் நன்று" என்று பாடியுள்ளார் அருள் தமிழ்மீழவி ஓளையையார்.

இன்று வீதிக்கு வீதி கோயில்கள்! ஊருக்குள் புதுப்புது ஆலயங்கள் தோன்றினாலும், பழமையாய் மிக்க ஆலயங்களை மறந்துவிடுவது தவறல்லவா?

ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னே முன்னோர்கள் அன்று அமைத்தால் தந்த அருள் ஆலயங்களை இன்று நாம் மறந்து விடலாமா?

ஆலய வழியாடு ஏன்?

கோ = தலைவன்; இல் = இல்லம். கோயில் என்பது ஆன்மாக்களின் தலைவனா

கிய இறைவன் வாழும் இடமாகும். இங்கு வழிபாடு நடந்தால் தான், தனிமனிதனும், ஊரும், நாடும் வளமோடும், நலமோடும் வாழலாம். கோயில்களில் குறைபாடு நேர்ந்தால், நாடாளுமன்றம் அழியும். மழை பொழியாது, நோய் வரும், திருட்டுப் பெருகியிருக்கும் என்கிறார் திருமூலர்.

"ஆற்றா நெய்ப்பிக்க அவலி மழையின்றிப் போற்றா மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர் கூற்றுதைத் தான் திருக்கோயில்கள் என்னம் சாற்றிய பூசைகள் உபயில் தானே."

"முன்னவனார் கோயில் பூசைகள் முட்டமுன் மன்னாக்குத் தீங்குள மாரிவளம் குன்றும் கன்னங் களவு மிகுந்திடும் காசிலி என்னரும் நந்தி எடுத்தரைத் தானே"

- கிருமந்திரம் 517, 518

எனவே நோயின்றி வாழ, திருட்டுப் பாபின்றி வாழ மழையால் வளர்ச்சியின்றி வாழ ஆலயங்களைத் தரிசித்து வழிபாடு செய்வோம்.

தொண்டை நாட்டுத் தலங்கள் 32

தொண்டை நாடு? தொண்டை நாடு? நாம் தொண்டை நாடு என்றுதான் கூறுகிறோம். இது தவறு என்கிறார் வடலூர் வள்ளலார். தொண்டைச் சக்கரவர்த்தி ஆண்ட நாடு தொண்டை நாடு என்று தனது 'தொண்டமண்டல சதகம்' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகு தொண்டை நாடு சான்றோர் வாழும் நன்னாடு! ஆமாம்!

யானை உடையது சேர நாடு! சோறு உடையது சோழ நாடு! முத்தும் தயிறும் உடையது பவன்றி நாடு! சான்றோர் உடையது தோயன்டை நன்நாடு! இதன் எல்லைகள் யாவை? மேற்கில் பவள மலை, யிறக்கில் கடல், தெற்கில் பெண்ணை(பீளாகிவி) நடுவே இருப்பதோ தெரண்டை வளநாடு! அற்போது பெய்வை, கெங்கை, திருவள்ளூர், காஞ்சிபுரம் மாவட்டங்கள் சேர்ந்த பகுதியாகும்!

தேவார மூவரால் பாடப்பெற்ற தலங்கள் 301 ஆகும், இதில் வடநாடு - 32, தொண்டை நாடு - 32, மகத (மந்) நாடு - 22, சோழ நாடு - 190, பாண்டி நாடு - 15, சிறநாடு - 2, சேர நாடு - 1, கொங்கு நாடு - 7 ஆகும்.

சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் மூவரும் பாடிய பாடல்கள் 103,000 ஆகும். இவற்றில் நமக்குக் கிடைத்தவை 797 பதிகங்களாகும்.

இதில் பெருமை மிக்கவை தொண்டை நாட்டுத் தலங்கள் 32 இல் மூவரும் பாடிய பெருமைக்குரிய தலங்கள், திருவ் மாளத்தி, திருவாலங்காடு, திருக்கழுக்குன்றம், காஞ்சி புரம், திருவெற்றியூர் ஆகிய ஐந்தாகும்.

சுந்தரர் மட்டுமே பாடியவை திருப்பவளக் காட்டு, திருவெண்பாக்கம், ஓணகாந்துவழி, கயிலி அநேகநாசகாவதம், வடதிருமுல்லைவாயில், திருக்கச்சூர் ஆகிய ஆறுாகும்.

சம்பந்தர் மட்டுமே பாடியவை கச்சிநெறி காளரக்காடு, குரங்கவல்லிமீட்டம், மாகறல், திருவேயத்துடி, திருவல்லம், தக்கோலம், இலம்பையங்கோட்டூர், திருவிற்கோலம், திருக்கள்ளில், திருவெந்தாயம், திருவேய்யாடு, திருவடிலாம்பூர், திருவேடைக்கரம், அப்பிரயாக்கம்,

திருவக்கரை, அரசிலி, திரும்பையமாகாளம் ஆகிய 17 தலங்கள் ஆகும்.

இனி உருமரிசு சென்னையில் அமைந்துள்ள, அருமையார் பெருமையும் படிமையார் மிக்க ஆறு தலங்களைத் தரிசிப்போம் வாருங்கள்!

சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் மூவரும் பாடிய பெருமைக்குரியது திருவெற்றியூர்! முதலிருவர் பாடியது திருவான்மீயூர், திருவல்தாயம், திருவேய்யாடு ஆகிய மூன்று தலங்கள் ஆகும்.

1. திருவருள் வொழியும் திருவெற்றியூர்

உலகம் அழிந்து ஊழிக்காலத்திலும், பிரளய வெள்ளம் சூழாமல் ஒற்றி (வில்லி) நின்றதால் ஒற்றியூர் அழிந்து அழிபாத்தி, ஆண்ட மாந்தாது மன்னன் விசிக்க வர்ப்பிரிந்து அவயர் இறைவனே, ஏட்டு வர்ப்பின் இடையில் 'ஒற்றியூர் நீங்கலாக' என எழுதி ஒற்றி (வில்லி) வைத்ததாலும் ஒற்றியூர் என்றாயிற்று. எழுதிய இறைவன் எழுத்தறிவும் பெருமான் ஆளார். 'அழியூர்' என்றும், 'புழியுட சிவலோகம்' என்றும் இளவூர் போற்றப்படுகிறது.

ஆதிசேடன், வாய்க் பூசிக்க தலம், பாய்க்கை படத்தைத் தன்னோடு ஏற்றுக் கொண்டு அம்விவடிவாய் நின்றதால் படம்பெய்ந்த நாதராக, தானே புற்று வரவில் எழுந்த கயம்பு விசுவாக இறைவன் காசி தருகிறார். 18 நடனம் ஆடும் திபாகராஜர் பெருமான கொலாமண்பத்தில் ஒற்றிருக்கிறார். கம்பலையூர் அருளிய வட்டப் பாறை அம்மலைய, திபாகராஜ சுவாமிகள், கபால் சாலதீரிகள், இராமலிங்க வள்ளலார், ஆதிசங்கரர் ஆகியோருக்கும் அருளிய வடிவுடைநாயக அம்மைபார் இத்தலத்திற்கு வருவோர்க்கு வரந்தரும் கருணை கொண்டவர்கள், அருணை

கிரிநாயர் இரு திருப்புகழ் பாடிய அருட்ஜோதி முருகன் அழகே வடிவாவார்.

இக்கோயிலின் உள்ளே பிரம்ம தீர்த்தம் வெளிப்பே ஆதிவேட தீர்த்தக் குளங்கள் தலை விருட்சம் அத்தியரம், சிறப்பாரம் மகிழ்மடும்.

திருநாவுசம்பந்தர் 11 பாடல்கள், திருநாவுக்கரசர் 55 பாடல்கள், சுந்தரர் 22 பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். கமலை ஞானப்பிரகாசர் தலபுராணம் பாடியுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சங்கலியாணை மணந்த தலயிழை, கலியநாபனார் விளங்குத் தொண்டு செய்யுந் நான்மாராக விளங்குகின்றார்.

கம்பர், இராமாயணம் இயற்றியதும் பட்டினத்தார் முக்தி பெற்றதும், இரட்டைப் புலவர்கள், காளமேகம், பாம்பன் சுவாமிகள், மறையலை அடிகள், தியாகராஜர் பஞ்சரத்னம் பாடியதும், தீட்சதர் பாடியதும் இத்தலப் பெருமைக்குச் சான்றுகளாகும்.

கலை மலந்த சிற்பக் கட்டமாகவும், அநுள் செறிந்த ஆலயமாகவும் திகழும் இக்கோயிலின் பெருமையினை போழர், பல்லவர், பாண்டியர், சாளுக்கியர், இராசஜய சூர், விஜயநகர் மன்னர்கள் ஆகியோரது கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன.

2. மருந்தீசர் வாழும் திருவாவாரியூர்

வால்மீகி முனிவர் வந்து இத்திருக்கோயிலை வடிவாடதால், இவ்வூர் திருவாவாரியூர் ஆயிற்று. காலதேனு பூசை செய்த கயம்பு மூர்த்தியாய் மருந்தீசுவரர் இத்திருக்கோயிலில் திகழ்கிறார். இந்த ஊரிலும் தியாகராஜப் பெருமான் உள்ளார். அவர் வால்மீகி முனி

வருக்கு நடன விசைம் தந்தவர். திருநாவுசம்பந்தர் 22 பாடல்களையும் திருநாவுக்கரசர் 11 பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். இரு திருக்குளங்களும் தலை விருட்சமாக வன்னி மரமும் 108 சிவலிங்கங்களும் இங்குள்ளன.

திரிபுரநந்திர அங்கிகை மேல் பெரியசாந்தி தூரன் தீர்த்தனைகள் பாடியுள்ளார். பாம்பன் சுவாமிகள் அப்பையத்தீட்சதர் போன்றோர் வழ்பட்டு அருள்பெற்ற தலம்.

முதலாம் இராசேந்திரன் ஆயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன், தன் நோயநீங்க இங்கு தங்கி வழிபட்ட செய்திபைக் கல்வெட்டு சுறுகின்றது.

பூவை கல்யாணசுந்தர முதலியார் பாடியுள்ள தலபுராணத்தை படித்தால் இக்கோயிலின் சிறப்புகள் விளங்கும்.

3. மகலின் உயிரை மீட்ட திருமயிலை

மயிலைப் பெயராக உடைய ஊர்கள் ஆற உள்ளன. உயாதேவி மயிலாகத் தவயியற்றியது மயிலாப்புர். மயிலாக ஆடி சிவபுரன் சேர்ந்தது மயிலாடுதுறை. (மயூரம்) ஆளும். மயிலாடிய மற்றொரு தலம் மயிலாடி. மயில் உருவில் குன்றாக நின்று குரபன்மன் தலம் இயற்றிய தலம் மயிலம். மயிலூர் செந்துவையாதூர். மயூராவலம் குன்றக்குடி ஆகும்.

"கயிலையே மயிலை! மயிலையே மயிலை" என்று பெற்றாரிடும் திருமயிலையில் 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன் சிவபூசைச்செட்டி பாரின் மகள் பூயாணவியின் சாய்கலைக் குடத்தில் கண்டு 11 பாடல்களைப் பாடி திருநாவுசம்பந்தர் மீண்டும் அவரைப் பெண்ணாக உயிர்ப்பீட்டு அழைத்த அற்புதம் நடந்த தலம்து.

அருணகிரிநாதர் இத்தலத்தில் 10 திருப்புகழ் பாடி சிங்கார வேலவனின் அருள் பெற்றுள்ளார். அதில்:

"அழகைவளை கார்ளுளத்தில் வளைதேயிர் மீன
அருள் பரவு பாடல் சொல்ல குமரேனா"
என்ற பூம்பாவை நிழற்சிபைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இறைவன் சுபாலீஸ்வரர், இறைவி சுற்காம்பிகை. வாயிலார் நாயனார், முயல்கள் கூடவிகோள், திருவள்ளுவதேவர் ஆயியோர் வந்து தரிசித்த தலம். புள்ளை மரமும், பிரம்ம தீர்த்தமும் ஆலயத்திற்கு அழகு சேர்க்கின்றன.

அயிர்தலிங்கத் தம்பிரான் இயற்றிய தல புராணமும், உலா, கலம்பகம், யாசு அந்தாதி யும் இத்தலப் பெருமைகளைக் கூறும்.

4. அனுமான் பூசித்த திருவலிதாயம் (பாடி)

இராமனையே பூசித்தும், நீனைத்தும், இறையத்தைக் கிழித்தபோதும் காட்டிய அனுமான், சிவனைப் பூசித்த சிறப்புக்குரிய தலம், இன்று பாடி எனர் புஷ்பபெயர் பெற்ற திருவலிதாயம் ஆகும்.

திருவலிதாயநாதர், தாயம்மையை, பரத்துவாசமுள்வர், வலியன் என்னும் கருவ் குருளியாக வந்து வழங்கி அருள்பெற்றதால் இவ்வூர் வலிதாயம் ஆயிற்று.

திருஞானசம்பந்தர் 11 பாடல்கள் பாடி இறைவனைப் போற்றியுள்ளார். திருக்குளம் பரத்துவாஜ தீர்த்தம் தல விருட்சம் பாடிரியமம்.

அருணகிரிநாதர் ஒரு திருப்புகளும், வடலூர் இராமலிங்க வள்ளலார் 10 பாடல் களும் பாடியுள்ளனர்.

பெளர்ணயி தோறும் இத்தலத்தை வழி படுகொருக்கு, எல்லா நலமும் பேரும்.

5. வேவாய்யதைத் தரும் திருவேற்காடு

திருவேற்காடு என்பதுமே கருநாரியம்மன் ஆலயம்மான கன்னலில் தெரியும். ஆனால் இக்கோயிலில் பிற்காலத்தில் எழுத்து பெருமை காந்து பிறுக்கிறது. 1300 ஆண்டுப் பண்டையச் சுமந்து நிற்கும் சிவன் திருக்கோயிலோ கருநாரியம்மன் கோயிலுக்குப் பின்னால் மறைந்து நெகிறது.

வெவையாணிபார், வேற்காடு, வேலம் காடு, விஷம் தீண்டப்படி என்னெல்லாம் பெருமைபுடன் பேசப்படும் இத்தலத்தின் இறைவன் வேலமுள்வர், இறைவி பாம்பாய்க்கை வேற்கண்ணியம்மைய. அகத்தியருக்குத் திருமணக் காட்சி நன்கிய தலம். இலங்கத்திற்கும் பின்னால் சிவனும், பார்வதியும் திருமணக் கோலத்தில் இங்கும் காட்சி தருவது வங்கும் காண இயலாத அருக்காட்சியாகும்.

திருஞானசம்பந்தர் 11 பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். மூர்க்கநாயனார் சிவனை வழிபட்டுத் தரிசித்த தலம். அருணகிரிநாதர் ஒரு திருப்புகழால் இக்கு முறையனைப் போற்றியுள்ளார்.

வேளையுதர் தீர்த்தமும், தல விருட்சம் வெள்ளை மரமும் இங்குள்ளன.

இரண்டாம் இராசேந்திரன் கல்வெட்டு கோயிலின் பெருமையைக் கூறுகிறது. குமரக் கூவுள் வெள்ளை மரத்தின் கீழ் சிவனைப் பூசித்த சிறப்புக்குரிய தலம் இது.

6. வரத்தரும் வடநிருமலலை வாயில்

தொன்னை மான் பகைவருக்கு அஞ்சி பின்வாங்கிட, அணைது பாணை. காலில் சிங்கிய முல்லைக்கொடியை கெட்டவெய். அதுன்கீழ் கயம்புலிம்காராய் மாசிலாமணிக்கரர் வெளிப்பட்டார். நந்திதேவரைப் போருக்கு அனுப்பி வெற்றியும் தந்தார். இக்கோயிலில் நந்தி திரும்பிய நிலையில் உள்ளதும் சந்தியில் 11 அடி உயரம், 2½ அடி சுற்றளவில் உள்ள, இரு எருக்கம் தூண்களுள் கண்டு போற்றும் தகவலை, மூலவர் சிவனுக்கு அரிஷ்டை இல்லை, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை சித்திரைச் சதுரத்தில் சந்தனக் காப்பு மட்டும் செய்வார்.

அம்பிகை கொடியிடை நாயகி கிரியா சக்தி தரும் தேவியாவாள். மீன்குருக்கு அருகிலுள்ள வேலூர் திருவுடையம்மன் இச்சா சக்தி தெய்வமாகவும் திருவொற்றியூர் வடிவுடையம்மன் நானசக்தி தெய்வமாகவும்,

மூன்று சக்திகளாக ஒரே சீயி செய்த திருவுரு வர்களாக உள்ளன. பெளர்ணமி கொள்வி யன்று மூன்று சக்தி அம்மங்களையும் வழிபட லால் முயலுங்கு பலம் பெறலாம்.

சந்திரர் 11 பாடல்களாலும் அருணகிரி நாதர் 2 திருப்புகழாலும் வடலூர் இராமலிங்க வள்ளலார் 11 பாடல்களாலும் இத்திருக்கோயிலைப் போற்றியுள்ளனர்.

இத்திருக்கோயிலில் மாதரசலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. பிரம்ம தீர்த்தக் குளமும் தலை விருட்சமுமாகிய முல்லைக் கொடியும் இங்கு சிறப்பாகும்.

தீருமலலை மகாவித்தவான் சண்முகம் ரிள்ளை பாடிய தலைப்புரானமும் சிவஞான முனிவர் பாடிய அந்தாதிபும் சிறப்புடையதாகும்.

புதுக்கணக்கு

அருமறையோனே! உனக்கேற்ற பெருவாழ்வு வாழ நான் தலைப்படுவேனாக

புதிதாக வியாபாரம் செய்யாத் தொடங்குவன் முந்தைய வியாபாரத்தில் உள்ள பழைய னா நஷ்டக் கணக்கை அப்படியே ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு புதுக்கணக்கைத் தொடங்குகிறான்.

ஆத்மசாதகனும் உலக வயழ்வில் ஏற்பட்ட ஜீனிய துன்ப அனுபவங்களை அப்படியே ஒதுக்கித் தவ்னி விடவேண்டும். ஜீறைவனின் ஜிச்சைசம்பாடி வரமும் வரழக்கையைத் தொடங்க வேண்டும்.

அடித்தானும் நீயே அணைத்தானும் நீயே
பெய்க்கேன் உன் பொற்புநன் பேராய் - வசீலசனார்

பகைவனுக்கருள்வாய்!

அயோத்தி மாநகரில் வைணவத் துறவி ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஒரு சமயம், சரபு நல்நைபக் கடந்து வேறு ஓர் இடத்திற்குப் போக வேண்டி இருந்தது. அது மயலக்காசார், வாணத்தில் சுரிய மேகங்கள் ஒழங்கு முட்டம் கண்டிருந்தது. மழை எழும் மயலக்காலும் வந்துவிடும் போல் இருந்தது.

ஆகவே, துறவி-வெகு வேகமாக சரபு நதிக்கரையை நோக்கி நடந்தார். நடையில், சரீரத்தில் பெய்த மழை காரணமாக வெள்ளிப் பெருமலர் மிகுதிபாக இருந்தது.

துறவி, ஆற்றங்கரைக்கு வந்த சமயம், அங்கே ஒரேயொரு படகு இருந்ததைக் கண்டார். அதுவும் புறப்படும் அரவாயில் இருந்தது. படகில், பணமும் பண்பலையும் நிறைந்த மக்கள் கூட்டமாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் துறவியைக் கண்டதும், அவரைத் தங்களுடன் படகில் பிரயாணம் செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது என்று நினைத்தனர். அத்தோடு துறவியைப் பற்றாமல் அவரது உணவைப் பற்றியும் கேள்யாகவும் பேசிய சிரித்தனர்.

படகில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் துறவியை நோக்கி, "இங்கே படகில் இரேயில்லை. நாங்களே நெருக்கமாகத்தான் உட்கார்ந்து இருக்கிறோம். நீங்கள் வேண்டுமானால் அடுத்த படகில் வா" என்று ஏகோபித்துக் கூறினர். அவர்களுக்கும் துறவியை தங்களுடன் அழைத்துச் செல்லும் விருப்பம் இல்லை. ஆனால் அவைத் துறவியிடம் நேரடியாகச் சொல்லாமல், மறைமுகமாகக் கூறினர்.

அப்போது மாலை சாய்ந்து இருள்பரவ ஆரம்பித்துவிட்டது. இந்தப் படகைத் தவற விடாமல் அடுத்த படகு கிடைக்கும் என்று சந்தேகம், ஏதென்றால் காற்றும் வெள்ளமும் பலமாக இருக்கும் அந்த வேளையில் படகுக்காரர் மாறும் அந்தப் படகை ஓட்ட முன் வரமாட்டார்கள். இரவில் வேறு படகு கிடைப்பதற்கு வழியில்லை என்பதை சந்திபாசீ உணர்ந்தார். ஆதலால் அவர் அந்த படகில் ஏறி அழைரம் காக்க நினைத்தார்.

அவர் படகுக்காரரிடம் தன்னையும் படகில் ஏற்றிக் செல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டார். படகுக்காரனுக்கும் நிலைமை புரிந்தது. அவன் சில விநாடி யோசித்தபின்பு "நீங்கள் படகில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொன்னான். பிரபு அவன் படகில் ஒரு முகையில் ஒதுக்கீடு துறவி படகார வழி செய்தான்.

படகில் இருந்தவர்கள் துறவி படகில் ஏறாமல் இருப்பதற்காக ஏதேதோ காரணம் கண்டிச் சொல்லியும் தடுத்தும் பார்த்தனர். ஆனால் தெய்வச் செயலாக அவர்களுடைய முயற்சி எதுவும் பலிக்கவில்லை. துறவி மக்களுடைய தடைகளைப் பொருட்படுத்தாத வராகப் படகில் சென்று மீட்டார்ந்தார். அவருடைய உதடுகள் பகவானின் திருநாயகத்தை ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

துறவிக்குப் படகிலே இடம் கொடுக்கக் கூடாது என நினைத்த மக்கள் பெரிதும் ஏமாற்ற மடைந்தனர். அவர் படகில் உட்கார்ந்து இருந்ததை வெறுக்கும் வகையில் அவர்களுடைய முகங்கள் மிகவும் 'அழகாக' இருந்தன. தங்கள் இவ்வளவு சொல்லியும் 'இந்த

ஆண்டிப் பரதேய் படகில் ஏறிவிட்டானே! என்று அவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அத்தோடு 'சீசரி நாய்கள் இவ்வளவு சொல்லும் கேட்காமல் நீ படகிலே இடம்பிடித்துக் கொண்டாயா? போகட்டும். உனக்குப் புத்தி வரும் வகையில் சர்பான படம் கற்பிக்கிறோம்' என்று மனதிற்குள்வாயுவே கருளிக் கொண்டார்கள்.

துறவீ படகின் ஒரு மூலையில் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது அவருக்குத் துன்பம் தரும் வகையில் படகில் இருந்தவர்கள் ஏதேதோ சொல்லவும் செய்யவும் செய்தனர்.

துறவீக்கு அந்த மக்கள்மீது எந்தவித வெறுப்பும் இல்லை. மற்றவர்களைக் கோபிப்பது, வெறுப்பது என்பதெல்லாம் படகில் இருந்த துறவீக்குத் தெரியவே தெரியாத விஷயங்கள். மனதால் கூட மற்றவர்களுக்கு தீமை நினைப்பது என்பது அவருடைய அகராதியிலேயே கிடையாது. அவர் மக்கள் தம்மையிடம் வந்தபடியெல்லாம் தூற்றியதை உணர்ந்தவராகவே தெரியவில்லை.

படகில் உட்கார்ந்த துறவீ தன் இரத்தத்திலேயே ஊறிய தமது இயல்பின்படி கண்களை மூடி ஆண்டவனின் திருநாமத்தை ஐடித்துக் கொண்டிருந்தார். சிறிது நேரத்திற்குள்ளாகவே அவர் புறவுலக நினைவை இடிந்து ஆழ்ந்த தயானத்தில் அமிழ்ந்து போனார். ஆகவே மற்றவர்கள் தம்மைப் பற்றிப் பேசும் கேலிப் பேச்சுக்களைக் கவனிக்க இயலாத நிலையில் இருந்தார்.

நடு ஆற்றிலே படகு போய்க்கொண்டிருந்தது கடுமையாகக் காற்று வீசியது, பிரயாணிகள் துறவீயைக் கேலி செய்யும்

'கைக்கரிய' தவறத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தனர். வெளியுலக நிலைவு இல்லாத துறவியோ அமைதியாக இருந்தார்.

துறவியின் மௌனம் படகில் இருந்தவர்களின் கோபத்தை மேலும் அதிகப்படுத்துவதாக அமையந்தது. சிலர் ஆற்றூர்நீரே கைகளால் வாரி துறவியின் முகத்தில் அடித்தனர். துறவீ முழுக்க முழுக்க நனைந்துவிட்டார். அப்போது கூட தியானத்தில் இருந்த அவரீடம் எந்தவித மாற்றமும் உண்டாகவில்லை. துறவீ கண்களையும் திறலாமலே பசுவாலின் நினைவில் தேய்ந்திருந்தார். இதைக் கண்டதும் மக்களின் கோபம் அதிகமாகியது. ஒரு போய்க்கிரி ஆத்திரத்தாடன் துறவியின் கழுத்தில் ஓங்கியடித்தான். அதைத் தொடர்ந்து பலரும் துறவியை அடிக்கத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் உடல் நினைவு அறவே இல்லாததனால் துறவீ மற்றவர்கள் தன்னை துன்புறுத்துவதை உணராமல் இருந்தார்.

'தண்ணீரை மேலே இறைத்தாலும் கண்களைத் திறக்கவில்லை. அடித்தாலும் அளசயவில்லை. இனிமேல் இந்தக் துறவீயை ஆற்றிலே பிடித்துத் தள்ளி மூழ்கச் செய்ய வேண்டியதுதான் என்று படகில் இருந்த மக்கள் முடிவு செய்தார்கள். அந்த முடிவுக்கு வந்தவுடன் அனைவருமாகச் சேர்ந்து துறவியை அசைத்து ஆற்றிலே தள்ள முயன்றனர்.

உண்மையான சாதுக்கள் எப்போதுமே பொறுமையின் கடலாக விளங்குவார்கள். மனித குலத்தின் வரலாறு முழுவதிலும் நாம் இதைப் பார்க்கிறோம்.

ஆனால் தன் அன்பிற்குரிய பக்தனுக்கு மக்கள் விளைவித்த துன்பங்களை அடற்கு

மேலும் ஆண்டவன் பொறுத்துக் கொள்வதற்குரிய இல்லை துறவியை மக்கள் ஆற்றிலே தள்ள இருந்த சமயத்தில், வாளத்தில் அபிரியாக ஆண்டவனின் குரல் முழங்கியது. "ஓ சாதுவே நீங்கள் ஒரே ஒரு கார்த்திகை சொல்லுங்கள். நீங்கள் அனுயதித்தால் இந்தக் கொடியவர்களை இந்த வினாடியே ஆற்றில் முழுகிச் சீதறச் செய்கிறேன்."

படகில் இருந்தவர்கள் அத்தனை பேருமே இடியைப் போல முழங்கிய அசிரியின் குரலைக் கேட்டு நடுங்க ஆய்வித்தார்கள். பயத்தால் அவர்களுடைய இதயம் உயறந்து போல ஆவிவிட்டது முகங்களை எல்லாம் சிவந்துவிட்டன. ஆறியை அழிய அளவில் ஆன்புறுத்தும்பவர்கள் பரிதாபமாக விழித்தார்கள். சிலர் பயத்தினால் ஆடாமல் அவசயமாகக் கற்றைகையப் போலக் கிந்தார்கள். சிலருக்கு அடிவயிற்றைக் கலக்கியது. சிலரால் பயம் காரணமாகச் சரியாக முக்கங்கட விடமுடியவில்லை.

அசிரியின் குரலைக் கேட்டதனால், அந்த சமயத்தில் ஆறலிக்குப் புறநகர நின்றவு நிற்கும்பிபது. திபாமை கலைந்த ஆறலிக்குப் பாகில் இருந்தவர்களின் நிலைமை புரிந்தது.

அரையினாரியே அவர் ஆண்டவனை நினைத்துக் கைகளைக் கப்பி வளைக்கியபடி, "எனது அன்புக்கு உயர்ந்த கருவணைத் தெய்வமே! இந்த மக்களும் உன் குழந்தைகளே அல்லவா? நீங்களே இவர்களை மன்னித்து அருள் புரியவில்லையானால், வேறு யார் அன்புடன் செய்யப்போகிறார்கள்? அவர்கள் தாங்கள் யார் என்பதையும், இன்னதுதான் செய்கிறோம் என்பதையும் அறிபாரால் இருக்கிறார்கள். என் தெய்வமே! தயக்களுக்கு என்மீது உள்ள அன்பின் பெயரால், என் பிரார்த்தனைக்குச் செவியாய்ந்து உங்களுடைய இந்தக் குழந்தைகளை மன்னித்துத் திருவருள் புரியவேண்டுகிறேன். இவர்களுடைய பயத்தைப் போக்கி அருள்வீராய்! இவர்களுக்கு அமைதி தருவீராய்! தங்கள் அன்புச் செல்வங்களாக இவர்கள் அனைவரையும் கருணைகாந்து ஏற்றம் கொள்ளுங்கள். இவர்களுக்குத் தங்கள் தாமரைத் திருவடிகளில் மனம் பூர்வமாகப் பகதி உண்டாகச் செய்யுங்கள்" என்று உள்ளம் நெகிழப் பிரார்த்தித்தார்.

ஆண்டவன் துறவியின் பிரார்த்தனைக்குச் செவியாய்த்தான். துன்பம் விளைவித்தவர்கள் சான்றோர்களாகத் திருந்தப் பெற்றுச் சிறந்த பக்தர்களானார்கள்.

மாயை

திருக்குணப் பிரம்மமே! உன்னுள் ஏன்னை ஒருங்கச் செய்வாயாக!
 ஆறாவணர் அடையாசிரியமல் இவர்களை மயக்கவந்த மரணபரிசின் வேலை, இரையவாறு என்னைக்குள் நுழைந்திடுவீர்! எல் மரணயாமல் நம்மைத் தோ மரணயறு.
 அழிந்துவையல் திரைவவர் மரணயைத் தனது காலால் உயர்த்துத் துய்னிவிடுவான்.
 யார் அவ்வையே ஆணவல், சிறுநீர்வோர் அவர்கள்
 இத்தே மரணயையல் காக்கிறார்களர்

- சீவநம்பல் முதி நீருஷ்வாரி

கந்தபுராணம்

வேதத்திலே உள்ள நுண்பொருட்களைப் பூதக் கண்ணாடிபோல் விரிவுபடுத்தி விளக்குவது புராணம். புராணம் என்று சொல்லுக்கும் பழமை என்பது பொருள்.

புராணங்கள் இவிய அறங்களை விரித்துக் கூறும் புனிதமுடையன. புராணங்கள் பதினெட்டு, சிவபுராணம் பத்து, வீஷ்ணுபுராணம் நான்கு, பிரம் புராணம் இரண்டு, ஆரிய புராணம் ஒன்று, அக்கினி புராணம் ஒன்று.

பதினென்புராணங்களின் கிரந்த எண் நான்கு இலட்சம். இதில் கந்தபுராணம் மட்டும் ஓர் இலட்சம் கிரந்தம் உடையது. ஏனைய பதினேழு புராணங்களும் மூன்று இலட்சம் கிரந்தம் உடையவை.

சிவபுராணம் பத்து. இவற்றுள் தலைசிறந்தது கந்தபுராணம். இம்மகாபுராணம் என்றதொரு சங்கிதை, சூதசங்கிதை, பிரம்சங்கிதை, வீஷ்ணு சங்கிதை, சங்கு சங்கிதை, சூர சங்கிதை என ஆறு பிரிவுகளுடன் கூடியது. இவை முறையே ஜம்பந்தையாயிரம், ஆறாயிரம், மூவாயிரம், முப்பதினாயிரம், ஆயிரம் கலோங்களைபுனைபன.

இவற்றுள் சங்கு சங்கிதை பன்னிரண்டு கண்டங்களையுடையது. இதில் சிவரகசிகண்டம் ஏழு காண்டங்களையுடையது. பதின மூவாயிரம் கிரந்தங்களைக் கொண்டது. இந்த சிவரகசிய காண்டம், அப்பவ காண்டம், அகர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம், தட்ச காண்டம், உபதேச காண்டம் என ஏழு காண்டங்களைக் கொண்டது. இவற்றுள் முதல் ஆறு காண்டங்களைத் தமிழில் காஞ்சிபுரம் கச்சியப்பபிவாசாரிய சுவாமிகள்

குமரகோட்டத்துப் பெருமான் திருவருளால் பாடியருளினார். ஏழாவது உபதேச காண்டத்தைக் குகனேரியப்ப நாவலர் பாடினார்.

கந்தன் என்ற சொல் பகைவருடைய பராகீரமத்தை வற்றுச் செயல்ற்றவன் என்ற பொருளைத் தரும் என்று வடமொழி நகண்டு கூறுகின்றது. "சத்தூன் சோஷயதி இதி ஸ்கந்த" கந்தன் - ஆறு திருமேளிகள் ஒன்று கூடினவன் என்றும் பொருள்படும் கந்து - பாளை கட்டும்தறி. அன் - ஆண்பால் ஒருமை விசுதி, ஆண்மாக்களுக்குப் பற்றுக்கோடாக இருப்பவன் என்று பொருள்.

கந்தனுடைய புராணம் கந்தபுராணம். "கந்த புராணத்தில் இல்லாத பொருள் எந்தப் புராணத்திலும் இல்லை" என்று ஒரு படிமொழி புண்டு. இதனை, பொருள் என்ற சொல்லை மாற்றி வேறுவகையாகப் பிதற்றாபவரும் உண்டு.

சைவ சித்தாந்தத்தை சூரபன்மனுக்குக் காசிப் கூறும் இடத்திலும், ஏகாண்மாதமாகிய மதத்தைச் சக்கிரர் அவனுக்குக் கூறும் இடத்திலும் (உள்ளை நீ பிரம்மென்றே தெற்றெளத் தெளிதி) உலகாயத மகத்தை விபாழ பகவான் இந்திரனுக்குக் கூறும் இடத்திலும், சிவபரத்துவத்தைத் தட்சி யுச்சரப் படலத்திலும், பிறபொருள்களை ஆங்காங்கும் காணலாம்.

மேலும், கச்சியப்பர் சிறந்த வேதாசிரம விற்பள்ளர். அவருக்கு நாயன்மார்களிடம் அதிக பற்று என்பதை, நாட்டுப் படலத்தில், நந்திமலையில் மேகம் மழைபொழிவதை.

கண்ணம்ப நாயனார் வரையிலிருந்து மஞ்சளம் புரிவதுபோல் காட்சி தருகின்றது என்றும், பாலாற்றில் மீன்கள் எகிரேறி நீந்துவது, தீருநாள்வாசம் பந்தருடைய திருக்கு வகை நதியில் எகிரேறிகை நிகர்க்கும் என்றும் கூறுவதனால் அறிக.

குளங்களில் துவளை மலர்கள் பூத்திரும் கின்றன. இவற்றைக் கண்டால் ஏனைப் புலவர்க்கு வெறும் அழகும் கற்பனையுந்தான் தோன்றும். சுச்சியப்பர் அதனைக் கண்ணுற்றார். திருவாழ்வரில் நமிநந்தியடிகள் நாயனார் தண்ணீரை வாந்து விளக்குகளை ஏற்றியது போல் காட்சி தருகின்றன என்று அவர் கூறு கின்ற அழகு வேறு வகைப் புலவரும் எந்தப் புராணத்திலும் கூறவில்லை.

பாட்டியல் அளிமுதல் பதுமக் கோயிலில்
நாட்டிய நமலன்முன் நந்தி நீரின
மாட்டிய பல்பெருந் தடரை மாணுமால்
கோட்டுயர் தடந்திதாழம் குவளை பூத்தவே
- காந்திப்பலகம்

"அழக நறுமலர் காதுள்
விளக்கொண்டன் நமநந்தி நீரன் விளக்கிடமை
நீணா டலிமுன்றே" - அப்பர்

விளக்கின் நீர்மால் குளமும், அதில் ளர்சின்ற கடம்போல் மலரும் காட்சி தருகின்றன சுச்சியப்பருக்கு. அவருடைய பாந்த அறிவும் சிறந்த பாத்தியும் இதனால் நன்கு புலப்படுகின்றன.

நன்றி மறந்தால் வரும் பெருங்கேடு, எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் என்ற ஒரு சிறந்த அறத்தை இப்புராணம் வற்புறுத்தியுள்ளது. ஓர்பன்மன் தனக்கு வரம்புக்கு வாழ்வு தந்த சிவபெருமானையே திருக்குமாரரை வணங்கி நன்றி பாராட்டாது அறிந்து ஒழிந்தான்.

மேலும் சிவமூர்த்தியே குடிமாத்தி. சிவன் வேறு முருகன் வேறு அன்று. மணியும் ஒலியும் போல் ஒன்றினை அறிக. இதனை அறியாது கெட்டானி குரபன்மன். அவன்புரிந்த இப் பாவத்தை மற்றவர்கள் புரியக்கூடாது.

சிவத் துரோகியமுடன் கூடினால் வறும் பெருந் துன்பத்தை இவைய எடுத்து விளக்குவது இப்புராணம் சிவநீந்தை புரிந்த தக்கனுடன் கூடிய அயரர் அஸ்வதி பாதுகாத்தின் பாயனாக நூற் றெட்டு புகல் சூளால் ஆம்புற்றார்கள். ஆமவே தேய்வ நித்தை புரிவோர்டுடன் கருதல் கூடாது.

கந்தபுராணம் ஒரு பெரிய சூள நூல். காவிய இலக்கணங்கள் யாவும் பொருந்திபது. ஆரம், பொருள், இனபம், வீடு என்ற நான்கை யும் விளக்கி அவற்றையப் பெறும் வழிவகை களையும் வகுத்தல் கற்றுவது இச்சிவநூல்.

"மீனதாவலி சடைமுடிப் பிரான்மன் காதைகள்
கிணையுமேயர் மறுவிவ மாடி மேன்மையே
மறைபல சான்றுகள் வாய்மையே சினை
அர்த்தர்கள் நாடிபோ அவற்றைக் காண்களை"
என்று சுச்சியப்பர் கூறிப்பதனாலும் அறிக.

கந்த புராணத்தின் பாடல்கள் மிகுந்த கவைபுடன் கூடியவை. ஒதுந் கோறும் உவகைத் தேனைச் சொரிபும் உயர்ந்த நடை யுடையவை. அருள் வெள்ளம் போன்றவை.

"மேலினான் குவைய்குழியினான்
செயலினான் உரைக்கும்
பேரினான் ஒரு முன்னினான்
மீன்னினான் பிற்தோர்
சாரினான் வரல் போக்கினான்
மேலினான் தலைக்கோர்
நேரினான் உயிர்க் கடவுளாய்
என்னுள்ளே நின்றான்"

என்ற இத்திருப்பாடலைப் பல முறையும் படியுங்கள். பொருளழகு, நடைபாடு, தொட யழகு, செல்வினிமை முதலிய எல்லா நலங் களுக்கும் ஒரு கருவுலமாய் இருப்பதை அறியலாம்.

இத்தகைய தீயமீழ்ப் பாடல்கள் பலவும் அமைந்த பரந்த சிறந்த புராணம் கந்தபுராணம். இதனை ஒதுவோரும், செனிமடுப்போரும் எல்லா நலங்களையும் எளிதில் பெற்று இன்புறவாய்கள்.

திருநீறு!

சைவசமயம் தன்னவர்களுக்கு வழங்கியுள்ள மிக உயர்ந்ததும் மிக எளிமையானதும் ஆன பொதுக் கொடை திருநீறு. சமஸ்கிருதத்தில் இதன் பெயர் விபூதி. இதன் பொருள் விலை மதிப்பற்ற செல்வம் அல்லது அமானுஷிக ஆற்றல் என்பதாம். இறைவன் கருணையாகிய பராசக்தியின் வடிவம் இதுவாதலின் இது நமக்கு உயர் பெருங் கொடையாகவுள்ளது. எங்கும் எப்போதும் ஒன்றுங் கொடுக்காமலே நிலைநிற்பெறக்கூடியதாயிருத்தலின் இது எளிமையானது. சைவசமயத்தவர் என்னுள்ள ஒவ்வொருவரும் தராதர வேறுபாடின்றித் தம் உடைமையாகக் கொள்ளுகற்குரியதாகலின் இது அனைவருக்கும் பொதுவுடைமையாய் உள்ளது. இதனை ஏற்று அளிந்து கொள்ளாதவருக்கு சைவர் ஆகார்.

அகஸ்தியர் தேவாரத் திரட்டு என்ற நூல் இருபத்தைந்து தேவாரப் பதிகங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பதிகத்தினதும் கருத்துப் பொருள் பெயரறிபப்படாத முனிவர் ஒருவர் இயற்றிய பாடலொன்றிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. திருஞானசம்பந்தரின் திருநீற்றுப் பதிகமும் இவ்விருபத்தைந்தில் ஒன்று. இதன் கருத்துப் பொருளாக அவர் குறிப்பிடுவது 'நீற்றுப் பதிகம் நிகழ்த்துங்காலை மாற்றுப் பரையின் வரலாறாகும்' என்பதாகும். மாற்றுப்பரை - பராசக்தி. இப்பதிகத்திலிருந்து திருநீறு பராசக்தியின் வரலாறு என்பதைக் கண்டறிய ரிஷி ஒருவர் வேண்டியதில்லை எனல் குறிப்பிடத்தகும்.

சம்பந்தர் இப்பதிகத்தில் திருநீற்றின் சிறப்பியல்புகளாக ஐம்பத்து நான்கைக்

குறிப்பிடுகிறார். அவற்றில் அதிகப் பாவக் கானவை சிவசக்தியின் குணங்களாகும். சம்பந்தர் திருநீற்றை மந்திரமாக இவ்வகண்டுள்ளார். சித்தியார் 158 இற் கூறப்பட்டுள்ளதற்கிணங்க மந்திரத்தைச் சீவசக்தி தானே பிரேரித்துத் தானே அதிட்டித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதாவது அதனைத் தனது பூரண கட்டுப்பாட்டில் அல்லது செல்வாக்கில் இயங்க வைத்திருக்கின்றது என அறியப்படும். 'முத்தி தருவது நீறு, போதந் தருவது நீறு' என்பனவும் நோக்கத்தகும். முத்தி - வீடுபேறு; போதம் - ஞானம். இரண்டிந் சிவசக்தி ஒன்றானன்றி வழங்கப்படுமாறில்லை.

ஆகையால், நாம் திருநீறனிகிறோம் எனில் சிவனருளாகிய சிவசக்தியை அணிகிறோம் என்பதே அதன் தாற்பரியமாகும். எங்கள் நெற்றி முதலாம் உறுப்புகளில் நாங்கள் திருநீறு அணிதலால் அம்புறப்புகள் சிவசக்தி உறையும் பரிசுத்த நிலையங்களாகின்றன. திருநீற்றை அணிகையில் 'சிவ சிவ' என்ற மகா மந்திரத்தை உச்சரிக்கிறோம். இம்மந்திரம் திருநீற்றிற் பிரசன்னமாய்படி சிவசக்தியை வரவழைக்கும் ஆவாஹன மந்திரம் ஆகிறது. இங்கு சக்தி பிரசன்னமானதல் என்பது தயிளில் நெய் போல நீற்றில் விளங்கித் தோன்றுதல் என்றதாம். நாம் விபூதி அணியும் இடங்களில் நெற்றி நாமது சிந்தனைகளுக்கிடம்; நெஞ்சு நமது உணர்வுகளுக்கிடம். நாங்கள் சரியான முறையில் விபூதி அணிதலால் நமது சிந்தனைகளும், உணர்வுகளும் சரியான வழியில் எழாறாறு தூண்டப்படுகின்றன.

சைவானுஷ்டான விதிப்படி திருநீறனிடல் அதில் சிவசக்தி பிரசன்னமாகத் தகுதவுகின்றது.

அத்துடன் திருநீறே சிவசக்தி என்ற ஒருவரின் பங்கை உறுதி செய்யும் நடைமுறையுமா சின்றுது லைவானுல்டான் நடைமுறை அமைவில்திருநீறு சம்பந்தமான அம்சங்கள் ஆவன;

1. கையாற்றுகொண்ட திருநீற்றைப் பார்த்தவண்ணம் அதன் மேல் செறியுமாறு உய்க்கா மந்திரம் பயின்பொன்றும் உச்சரிக்கப்படுகதால் அம்மந்திரங்களிற் செறிவாயுள்ள மந்திர சக்தி திருநீற்றில் விசேடமாகப் பிரசன்னமாதல்.
2. மந்திர பாசனமென்பது புனிதமாகப்பயிர்நீரை ஒரு மந்திர உச்சரிக்கப்பட்டு நியமில் தெளித்து மந்திரோசபாசனத்துடன் குடிமுத்தல்.
3. ஆழைக்கப்பட்ட விழுதி உச்சரி. தெற்றி. நெஞ்சு. தோய்ப்புர் என்பவற்றிலும் மற்றுமுள்ள உடற்பகுதிகளிலும் பிரம் மந்திர உச்சரிக்கப்படுதல். இப்பிரமயந்திரம் ஐந்திலும் பிரச்சன்னமான பிரமயந்திர சிவசக்தி முறைபெ சிவானந்தம் வழங்கல். ஆணவ மலத்தாத அமுக்கல். பிரப்பொழிவில் இளைப்பாறு வைத்தல். உய்க்கல். படைத்தல் நினைகளை நிர்வகித்திருப்பதாகும்.
4. குழைத்த விழுதியின் மொ சொச்சமாகக் கையில் ஓட்டிப்பிடுக்கல் உட்புறமேலும் நீர்விட்டுக் கரைத்துப் பிரம்மந்திரங்கள் ஐந்திலும் அதில் அழுத்திப் பிரசரித்தெளித்தல்.

இவ்வனுட்டான விதிமுறைகளில் விழுதி முக்குறியாக அணிப்படுகிறது. இம்முறை முறையே யிர்பா சக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி

கவனக் குறிக்கும். இச்சக்திகள் பராசக்தியின் அம்சங்கள் (கால்களிருத்திர உபநிஷத். 7-9) ஆவகயால், திருநீற்றை நாம் சரியான முறையில் சரியான உட்பெருள் விளக்க உணர்வுடன் அடர்ப்பான விதம்பிரகாரம் அணிவோமானால் நமக்குள்ள இச்சாசக்தி, சிரியா சக்தி, ஞானசக்தி மூன்றும் தூய்மைபுற்று உயர்நிலை பெறும். தவறான விருப்பங்கள் அல்லது எண்ணங்கள் நம்மில் கோன்றாமல் தடுக்கப்படும். பராசக்தி முன்னிலையில் நாமுளோம் என்று நமது பிரகலையானது பெருங் தன்மைபான தூய உணர்வுகளுக்கு மட்டுமே இடங்கொடுப்பதாயிருக்கும். நமது அன்னை உமாதேவி நம்மிற் பிரசன்னமாயிருப்பதால் உணர்வோம், சந்திப்புகூற்றில்கள் நம்மைச் சவறான செயலொன்றிற் பெலுத்தச் சரியான லோசனை பண்ணுமாயினும் நம்மிற் சிவசக்தி பிரசன்னமாயுளதெனினும் நினைவெழுந்து ஆற்றலுடன் அச்சதியை எதிர்த்து அதனால் நாம் அடர்ப்பும் நிலைக்கெதிர அவற்றினை நாம் ஆளும் நிலையினை ஏற்படுத்தும். அவ்வளர் பராசக்தி இடங்கொள்ளும் புகைநிலையாயிருக்கும் நாம் எவ்வளர் தவறானதம் உத்தமமானதுமான செயலொன்றில் பின்புரிநிலைக்கு இரங்க முடியும்? இந்த இடிலுச் செயல் நமக்குச் சில உலகப் பேரகளை ஆக்கலாம். ஆனால், நாம் இழிதராள இப்பேற்றுக்காக நம்மிற் பதந்திருக்குஞ் சிவசக்தியை அவமதித்தலாகாது என அவ்வேண நற்பாட்டும்கி சொல்லில் கொள்கிறோம்.

சிவலிங்கமொன்றைக்கு அல்லது ஒரு தெய்வத்துக்கு அபிஷேகிக்கப்படும்தோது திருநீற்றின் தெய்விக விளக்கம் இன்னும் அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றது. பெருந்தொனிகளின் கையால் வழங்கப்படுந் திருநீற்றுக்குத் தித்தகு மயினை உலதாதல் உண்மையாகும்.

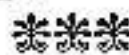

திலகவதி அம்மையார் கையால் அப்பர் களாமிகளான மருணீக்கி யாருக்கு வழங்கப்பட்ட விபூதி அவர்பாங் செயற்பாட்டுக்கு கிந்த சிவ அன்பை உணர்ச்சி வசப்பட்டுவகாங்கிக்க அன்பாக மூண்டெழுச் செய்திருக்கின்றது. பக்தி ஞானவாங்களை யிருந்த ஆலய பூசகர் கையால் வழிபடுவோர் விபூதி பெற்றுக் கொள்ள ஆவல் கொண்டுருந்த காலமும் ஒன்றிருந்ததுண்டு.

நமது சமயாசாரியர் ஒவ்வொருவருமே திருநீற்றின் மகிமைவைப் போற்றிப்பாடி அதனைப் பக்தி பூர்வமாக ஏற்றவையுமபடி நம்மை உற்சாகப்படுத்தியுள்ளார்கள். "பூசில் தான் திருநீறே நிறையப் பூசி" - என மானிக்க வாசகர் கூறுகிறார். இங்ஙனம் நிறைய - நிறைவாகப் பூசுதல் பராசக்தியால் நமக்குள்ள உண்மையன்பைப் பிரதிபலிப்பதற்கும். இசைவை வெளிக்கச் செழிக்கப் பூசாதிருப்பது இதன் மேலுள்ள வேண்டி வெறுப்பு நிலையைக் காட்டுவதாகும். இத்தந்த மரியாதை கொள்ளாததைத் தெரிவிப்பதாகும். இது பராசக்தியின் இருப்பிடமென்பதை அறிவாத மடமையுமாதம்.

"திருநீற்றுத் சிவாலயமும் உள்ளத்துட் செற்ற புலையப் பற்று மெல்லாதே" - என உமாபதி சிவம் தமது நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்துகிறார். திருநீற்றுக்கும் சிவாலயத்துக்கும் நெஞ்சில் உரிய இடமளிக்காதோர் தாய்மையற்றோர், பாபகாரிகள் என்பது அவர் கருத்து. மானிக்க வாசகர் மற்றோரிடத்தில் 'வெண்ணீறணிசிலாத வரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்ச மாறே' என்றருளிச் செய்துள்ளார். பொதுவில் சகலராலும் அஞ்சப்படுதற்குரிய நச்சுப்பாம்பு, கொடிய கூர்ப்பு எந்திற்குத் தாமதப்பாராயினும் திருநீறு பூசத் தவறாந் சைவங்களைக் காணத் தாம் அஞ்சுகதாக இருக்கிறது அவர் திருவுள்ளம்.

சைவ உலகில் திருநீறு எங்குங் கிடைக்கத்தக்கது. இது எங்கால் வழ்பட்டு வரப்பெறும் பதவின் சாணத்தைச் சுட்டெடுக்கும் நிறாகும். சைவர்கள் குடிபிருக்கும் எல்லாவிடங்களிலும் பசுக்கள் உள. இருந்தும், அதிர்ஷ்டவசமாகவோ அல்லது துரதிஷ்ட வசமாகவோ எங்கெங்கும் இது விலைக்கு விற்கப்படும் பொருளாய்விட்டது.

கல்வியறிவு

திரபுர தகனம் செய்தவனே எனது கல்விச் செருக்கை நீயே நூசம் செய்தவாய்.

மணம், மதுவி இவற்றுினால் உணர்நாமும் ஆணவம் அவை நம்மை விட்டுப் போவாவுடனேயே மறைந்துவிடும்.

ஆனால் நான் பல சமஸ்தாயங்கள் கற்றுள்ளேன். நிறைய நூல்களை மணம் செய்தவன் என்று கல்வியறிவின் மூலம் வரும் அகங்காரம் இறைவனது பெருங்கருணைமீனால் மட்டுமே அறியும்.

ஒருவனுக்கே உலகப்பற்று இருக்கும் வரையில் கேவலம் பழப்பு மட்டும் ஞானஞ்சைபோ, மேலசைவதபோ தராது. - ஹ்நீராசகிருஷ்ணர்

கோயில் நாகரிகம்

உன்குவா! உள்ளத்தானை
 உணர் வெணும் பெருமையானை
 உன்கனேன் நானும் காண்பான்
 உருகினேன் உறையுற
 என்ருளேன் எந்தையெய்யான்
 கிருதலை மின்னுசின்ற
 கொள்ளமேல் எறும்பெணுள்ளம்
 எங்குணம் கூறமாறே"

தருமறை : 4-731

யோடு இயங்கியே சிவநெறி தளைத்தது. அன்பின் ஐந்தொழுத்தினைக்கு ஊர்தியாயது சங்கத்தமிழ். சங்கத்தமிழ் வேறொரு கிளை விட்டு அன்பொடு கூடி, திருவாய்மொழியாய், நெடுமால் நெடுபாயிற்று. இவ்விரகு நிலைகளும் அன்பின் விளைந்த தேறல்கள். அன்பினில் விளைந்த நூனிகள் அன்பு வெளியே பக்தி நெறி. பக்தி நெறி துரித நாகரிகத்தின் பழுத்த பயன்.

தமிழகத்திலே சங்கத்தமிழ்க் காலத்தின் பின் தலையெடுத்த தமிழ் திருநெறிய தமிழ். திருநெறிய தமிழை ஆற்றல்கள்கூ இசைவடிவாகி, மக்கள் விரும்பும் உருவம் அளித்தவர் சம்பந்தர். சங்கத்தமிழ் தமிழர்க்கு இலக்கிய அழகியலை மட்டும் தந்ததொன்றன்று. பண்பாட்டு உத்தவின் வலுக்கூடமாயும் அது விளக்கியுள்ளது.

சம்பந்தர் தோற்றத்தோடு வேத நெறியில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டது. "வேதநெறி தழைத் தோங்க" என்று சேக்கிழார் கூறியது வெறும் இலக்கிய அலங்காரமன்று. சிவநெறிய அமைச்சர் ஒருவரின் ஆராய்ச்சி முடிபு அது.

சம்பந்தர்க்கு முன் பரதகண்டத்தில் இருந்த வேதநெறிபுரம் அதன் பல்துறைகளும் தருக்கமும் விசாரணைகளும் மலிந்தவை யாயிருந்தன. அவற்றோடு மாறுபட்ட புறச் சமயங்களும் தருக்கத்தைத் தீட்டுபவையாகவே விளங்கின. தருக்கநெறியும் விசாரணையும்

மனித வரலாற்றினை ஆராய்ச்சின்றவர்கள் பல்வகைக்காரணிகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஆய்வர். பெரும்பாலும் ஆதி நாகரீகங்களை புவியியல் அமைவினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருள் முறை ஊக்கினை மிகைப்படுத்தினர். அவ்வாறாய நோக்கிலேயே வரலாற்றின் படைக்கருவியாக ஆற்று வெளி நாகரீகம் தோன்றியது.

ஒரு காலகட்ட வளர்ச்சிக்குப் பொருள் ஊக்கு உந்தலாக நிற்பதும், அதே காலத்தில் அவ்வூக்கினின்றும் எழும் நேர்முக மறைமுக எழுச்சிகளும் உந்தலாகி நிற்பதனையும் காணலாம். இவ்வெழுச்சிகளின் வரலாற்றின், சக்திமித உந்தலாகி நிற்பது பண்பாடேயாம்.

ஆற்று வெளி நாகரீகம் ஒரு காலகட்ட வளர்ச்சி. அது இயற்கை தந்த கருவி. ஆற்று வெளிபோல், நயக்கு - தமிழுக்கு - உதவிபாய் நின்றதும் நிற்பதும் கோயில் நாகரீகம். கோயில் நாகரீகம் மனைழுச்சிகள் உந்தல்களின் பரிணமிப்பு அன்பின் ஐந்தினைத் தான் தமிழர்க்கே கோயில் நாகரீகம் அமைய உதவுகிறது. அந்த அன்பின் ஐந்தினை பதங்கமாக வேதநெறி

மனிதனின் புத்தியைத் தீட்டி, நவாடிபுலத்தை மட்டும் வளம்படுத்தாப்பவையாபின. போருக்கு வான் தீட்டுவதுபோல், நுண்மதியின் கூர்மையாவாதங்களும் மறுவாதங்களும் இன்னும் விரிவாக்கி, மனிதரிடை கசப்பையே வளர்த்தன.

தருக்கவியலாளரின் மெய்யியல் ஆராய்ச்சி. முரண்பாட்டை அரண்படுத்தி பகைமை, காழ்ப்பு இரண்டையும் வளர்த்தன. நோக்கரிய நோக்கும் நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வுமான மெய்ப்பொருளை, புலநோக்கும், மதி நோக்கும் உரைவைக்கா. நுண்ணுணர்வு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

ஆளுடைய பிள்ளையார், சீவபாதமிருதயர் தவங்கிடந்து பெற்றபிள்ளை, திருநீற்றின் ஒளிவிளங்க வந்த சிவஞானக் கொழுந்து.

நாம் மேலே காட்டிய தேவாரத்தை நோக்குவோம். மெய்மையாம் செம்பொருள் நெறும் புத்தி விடயமன்று. உள்ளத்தில் உள்ள மாசி, உணர்வுவெணும் பெருமையாகி நிற்பது அது. தருக்கம் அதனை காட்டாது. உருக்கந்தான் அதனை உரைவைக்கும். உணர்வு என்பது தனியே சிந்தாத்தன் சிகரம் அன்று. சித்தம், உள்ளம், உள் ஒருக்கிணைந்து முற்றுபர அறிவும் ஒரு செயற்பாடு அது. ஒரு முடிமை பற்றுகை அது. புத்தி அறிந்ததை உள்ளம் பற்றி நிற்கும் என்பது என்றும் உறுதியாகாது. அறிவு, ஞானம் என்பது சிவஞானமே. அது தருக்க, அதிபெளதிக அறிவன்று.

சிவஞானம் என்பது சேக்கிழார் கூறியது போன்று,

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவ ஞானம்” சிவனை எண்ணி எண்ணி உருகுவித சிவஞானம் என்கின்றார் சேக்கிழார். (திரு.பு. 1978)

ஒரித்தில் நாவுக்கரசர் (4782) “ஞானங் கற்றவர் தங்கனோடும் உற்றிலேன் ஆதலாலே உணர்வுக்குஞ் சேயனானேன்” என்கிறார். இங்கு ஞானங் கற்றவர் என்பவர் சிவஞானங் கற்றவர். அவர்மனோடு உறவாடுவதால் உணர்வு பெற்றிலேன். இந்த உணர்வுதான் பக்தி. இந்த பக்தியின் முதிர்வுதான் ஞானம். சீவபாத இருதயந்தான் ஞானசம்பந்தம் பெறும்.

தருக்கவழி, அறிவியல்வழி, பெளதிக வழி, விசாரனை வழி முடிவற்றவை. அவை உண்மை ஞானத்தை தரா. இதையே நம்மாழ்வார்

“குறிக்கோள் ஞானங்களால்
எண்புழி செய்த தவறும்
சீர்க்கொண்டு சிவநீர்ப்போ
சீநானில் எய்தினேன்யான்
உறக்கொண்ட விவண்னைப்பால்
ஒளித்துணர்வுமாம் மான்பின்
நெறக்கொண்ட நெஞ்சனாய்ப்
பறவீத் துயர்கழந்தே” என்கிறார்.

ஆளுடைய பிள்ளையாரே,

“ஏதுக்களும் எடுக்க
மொழிகளாலும் மிகுஞ்ச்
சோதிக்க வேண்டா கடர்விட்டுள
வினங்கள் சோத
மாதுக்கம் நீங்கள் உறுவீர்
மனம் பற்றி வாழ்வீர்
சாதுக்கண் மிக்கீர் கிறையே
வந்த சார்மீன்களே”

எனக் கூறுகிறார்.

அனுமானங்கள், உரைகள் இவற்றால் இறைவனை அடையமுடியாது. மனம்பற்றி வாழ்வின் என்கின்றபோது, இடையறாது மனத்தில் அவனை இருத்தி சிந்தித்து அவ்பு கொண்டு வாழ்வின் என்பது உம்பந்தம் கருத்து.

இவ்வாறாகப் பதிப ஒரு நெறியை அன்பு நெறியை, பக்தி மார்க்கத்தை சம்பந்தம் தரிந் மண்ணில் விதைத்தார். சங்கத்தமிழை திரு பெரிய தம்பி ஆக்கினார். எட்டுத்தொகை, பன்னிரு தொகையாகப் பதினான்கு பாத்திர மயிற்று.

சம்பந்தரும் ஆழ்வார்களும் உருது "விரும்பெனும் வித்தை வித்தி" இக்கனிவித்த களத்தில்தான் சங்கரர் தோன்றி ஒப்பற்ற மெய்யியலை விரித்தார் எனும் பக்திமாள் களைப் புகழ்ந்தார். தானே பல பக்திப் பாடல்கள் ஆக்கினார். அவர் பின்வந்த இரா மாணுஜர் பக்தியே அடித்தளமாகக் கொண்டு தம் விபட்டாத்தவத்தை விரித்து விளக்கினார்.

கோயில் நாகரிகம் ஒப்பற்ற அன்புநெறி தந்த நாகரிகம். தமிழ் இனத்துக்கும் தனி உரிமைபுடைய ஒன்று மட்டும் அன்று. எத்தனை காலம் செல்லினும் மாறுட யங்கை இருக்கும் வரை, மனிதனை இறைவன்மாட்டு இட்டுச் செல்லும் ஒப்புயர்வற்ற ஒரு தனிநெறி அதுவேயாம். இற்றை நாட்களில் இலங்கை மிலும் இந்தியாவிலும் எத்தனையோ தியான நெறிகள், யோக மார்க்கங்கள், வேதாந்த வகுப்புகள் ஒரு நாகரிகமாகத் தோன்றி வளர் கின்றன. இவை சில அடிப்படையில் நம்மைக் கோயில்களில் இழுத்தும் பிரித்து விடுவதற்கான முறைகளாக அமைந்து விடுகின்றன. எந்தத் தனிப்பட்ட கவாசியாரினதும் யோகநெறி, தமிழருக்கே அடிப்படை யான பக்தி நெறியில் இருந்து நம்மைப் பிரித்துவிட வழிவிடக்கூடாது. எல்லோருடைய நெறிகளும் நம்மைக் கோயி லோடு பிணைப்பவையாக இருத்தல் வேண்டும். அவற்றைத்தான் நாம் ஏற்க வேண்டும்.

கோயில் நாகரிகம் - பக்தி நாகரிகம் இரண்டும் ஒன்றான ஒன்று பின்னியவை. வெகுசனத் தொடர்பு போற்றப்படும் காலத்தில் கோயிலைப் போல் மக்கள் உள்ளங்களை ஒருமுகப்படுத்தக்கூடிய வேறு சாதனம் நமக்குக் கிடையாது. கோயில் நம் இசை, நடனம், சிற்பம் யாவும் மறைந்தவிடும். கோயில்களோடு சார்ந்த கலை, இலக்கியம் இரண்டும் நம்மை அருட்டி, பம்புலப்படுத்தி, பண்புட்டி இறைவழிப் படுத்தியவை. இறைவன், 'உணர்வுதழ் கடந்த தோர் உணர்வே' இங்கு முதல் உணர்வு அறிவு, அறிவின் எல்லை கடந்த உணர்வேவான் அவன் பித்திய உணர்வு பக்தியால் வருவது, தனி அறிவியலின் நுண்மை ஒருபொழுதும் உணர்வாகாது. இங்குதான் கோயில் நாகரிகம் எம்மைப் பக்குவப்படுத்துகிறது.

எங்கும் ஓடித்திரிந்து திரிதியில் அவை "புத்தியோகங்கள்" "கற்றாயினவாறு" நிற்பதனை நாம் எல்லோரும் தவித்தல் வேண்டும்.

"நான் என யிற்றும் ஞானம்

ஞானமன்று அந்த ஞானம்

மேனை மாய்க்கக்க ளொட்டா

மோன மின்றுகவே தான்

தேனை ருசுக்கு யன்பால்

சிறை நைந்துருதும் வண்ணம்

வாவை நிறைந்தா னந்த

மாகடல் வளைவ தின்றே.

- தாயுமானவர்

இடையில் பிறந்தது ஞானம்

ஓசைவழும் வைணவமும் இந்து மதத்தின் இரு கண்கள். இரண்டும் இணையும் போதுதான் தெளிவான பார்வை கிடைக்கும்.

ஆனால் ஒருகண் மற்றொன்றை வெறுத்த சம்பவங்களும், அந்த வெறுப்பை இறைவன் தயர்ந்த சம்பவங்களும் இந்துமதத்தில் உண்டு. அதில் மறுமகமுடியாதது ஒரு நிகழ்ச்சி பண்டாரிபுரத்தில் நிகழ்ந்தது.

பண்டாரிபுரம் என்றவுடன் பாண்டிநாடுவர்கள் நினைவுக்கு வருவர். அந்தத் திருத்தலத்தில் தான் வசித்தான் நரஹரி என்ற பொற்கொல்லன்.

இந்து மதத்தில் பற்றுக் கொண்டவன் நரஹரி. ஆனால், சிவபெருமானை மட்டுமே கடவுளாக ஏற்றுக் கொள்வான். வைணவத்தையும் அதன் தலைவரான திருமானையும் வெறுத்துப் பழிக்கும் அளவுக்கு, அவனது பிம்பத்தி எல்லை தாண்டியதுதான் சோகம்.

அந்த ஊரில் இருந்த ஒரு பணக்காரருக்கு, குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. நெடுநாட்கழித்துப் பிறந்த குழந்தை. பண்டாரிநாதருக்கு வேண்டிக் கொண்டபடி அவர் திருமேயிக்கு பொன்னால் அரைஞாண் செய்து அணிவிக்க முடிவெடுத்தார் பணக்காரர். அந்த ஊரிலேயே சிறந்த பொற்கொல்லன் நரஹரிதான். அவனை அணுகினார். மறுத்துவிட்டான் நரஹரி. தான் வெறுக்கும் திருமானுக்கு, தன் கையால் அரைஞாண் செய்வதா?

செல்வந்தர் விடவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தினார். அந்த காலத்தில்

அவர் பல்முறை நரஹரிக்கு உதவிகள் செய்துண்டு. என்னசெய்வதென்று தவித்த நரஹரி, இறுதியில் ஓர் சீர் ன்படிக்கைக்கு வந்தான். 'நான் உங்கள் கடவுளின் கோயிலுக்கு வரமாட்டேன். காரணம் உங்கள் கடவுளைப் பார்க்க நான் பிரியப்படவில்லை. நீங்கள், அளரின் இருப்பு அளவை அளந்து வாருங்கள். நான் அதற்கேற்ப நகை செய்து தருகிறேன்' என்றார்.

ஏதோ இந்த அளவாவது சம்மதித்தானே? என்று எண்ணியவாறு ஆலயத்திற்குச் சென்று செல்வந்தர், பண்டாரிநாதரின் இருப்பை ஒரு நூலால் அளந்துகொண்டு அந்த நூலை நரஹரியிடம் கொடுத்தார். அந்த நூலின் நீளத்திற்கு ஏற்ப அம்புதயான கலைநயம்மிக்க ஒரு தங்க அரைஞாணை செய்து தந்தான் நரஹரி.

மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அந்த அரைஞாணை பண்டாரிநாதருக்கு அணிவிக்க முயன்றபோது அது நான்கு விரற்கடை நீளத்திற்கு குறைவாக இருந்தது தெரிய வந்தது.

செல்வந்தர் இதை நரஹரியிடம் கூற, முதலிலேயே சரியான அளவு எடுக்காமல் வந்த செல்வந்தனை மனதில் கடிந்து கொண்டே, தேவைப்பட்ட நீளத்திற்கு அந்த அரைஞாணை அதிகரித்துத் தந்தான் நரஹரி.

இம்முறை சூட்டிப் பார்த்தபோது அந்த அரைஞாண் நான்கரை விரற்கடை நீளத்திற்கு அதிகமாக இருந்தது. திகைத்த செல்வந்தர் மீண்டும் நரஹரியை அணுகினார்.

இம்மாதிரியே பலமுறை அடுத்தடுத்து செல்வந்தர் பண்டரிநாதரின் இருப்பளவை அளந்து சென்றும் அதற்கேற்ப நரஹரி அமைத்துத் தந்த அரைநூன் பண்டரி நாதருக்கு யொருந்தவேயில்லை.

“உனக்கு சரியான நகை செய்யத் தெரியவில்லை” என்று குற்றம் சாட்டி தடித்து விட்டான் நரஹரி. தன் தொழிலை ஒருவர்குற்றம் போலவதா? “நீங்கள் சரியான அளவு கொடுக்காமல் வருகிறீர்கள்” என்றான். “அப்படியானால் நீயே வந்து சரியான அளவை எடுத்துக் கொள்ளேன். அதுதானே உன் தொழில் தர்மம்?” என்றார் செல்வந்தர்.

தொழில் தர்மத்திற்கும் தனது கொள்கைக்கும் இடையே வேராடிய நரஹரி ஒரு விந்தையான முடிவுக்கும் வந்தான். தன் கண்கள் இரண்டையும் துணியால் இறுக்கக் கட்டிக் கொண்டான். செல்வந்தரும் இன்னொருவனும் பிடித்தும் கொள்ள பண்டரிநாதரின் சந்நிதிக்கு வந்தான். எச்சத்திதியில் பக்தர்கள் விழிகள் விரிய பண்டரிநாதரைத் தரிசனம் செய்தவர்களோ அந்தச் சந்நிதி இன்று மிக வித்தியாசமான ஒரு பந்தனைக் கண்டது.

பண்டரிநாதரின் சிலையை தடவிப் பார்த்தான். அவனுக்கு சூலமும் உடும்பையும் தென்பட்டன. இருப்புப் பகுதியைத் தொட்டான். அது புலித்தோலாகத்தான் அவனுக்குப்பட்டது. என்ன இது? சிவபெருமானின் தோற்றம் அல்லவா இது! என்னை ஏமாற்றி சிவன் கோயிலுக்கு அழைத்து வந்துவிட்டார்கள். ஈரனின் சந்நிதிக்குள் நுழைந்துவிட்டு அவரைத் தரிசிக்காமல் இருப்பது குற்றமாகிற்றே’ சட்டென, தன் கண்களையே சுற்றியிருந்த நுணியை அகற்றினான்.

எழிலில் சங்கும் சங்கமுமாக காட்சி பளித்தது திருமாலின் திருவுருவம். அவசரமாகத் தன் கண்களை மூடிக்கொண்டான். மீண்டும் இருப்புப் பகுதியை அளவெடுக்க முயற்சிக்க, புலியாடை தென்பட்டது. தீடுக்கிட்டு கண்களைத் திறந்தால், பட்டாடை அணிந்த பரந்தமான்! இப்படி கண்மூடினால் சிவன், கண் திறந்தால் திருமால் என்று மாறிமாறி அனுபவம் ஏற்பட்டதில் நரஹரியின் அடக்கங்கள் திறந்தது.

அரியும் சிவனும் ஒண்ணு என்பதை அவனுக்கு உணர்த்த, தன் இடைபடப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் இறைவன்.

தன்னிடையைக் கட்டுப்படுத்திய தாமோதரன்

இறைவனின் இடையைத் தொப்புநடுத்தி இன்னொரு கவையான சம்பவமும் உண்டு.

யசோதைக்குக் கரும்போபம். பின் என்ன! ஊரிலேயே வளம் கொழியும் இல்லமாகத் தன் வீடு இருந்தபோதிலும், இந்தக் கண்ணன் பிற கோபிகைகளின் விட்டல் புகுந்து திருட்டுத் தனமாக வெண்ணெய் தீன்யிறானே. அந்த கோபியர்கள், மாற்றாறி தன்னிடம் புகார் படிக்கிறார்களே!

கண்ணனுக்கு ஒரு சிறு தண்டனையாவது அளித்தே தீர வேண்டும். மனத்தை இருப்பாக்கிக் கொண்டான் யசோதை. ‘வெளியில் செல்வதிலானதானே திருநுகிராய். உன்னை வீட்டிலேயே கட்டி வைக்கிறேன்!’

அய்க்ருந்த உரலில், கண்ணனைக் கட்டுவதற்காக கயிறு ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டான். கயிற்றின் ஒரு முனையை உரலுடன் கட்டிவிட்டாலும், அதன் முனையை

கண்ணனோடு இணைத்துக் கட்ட முடியவில்லை. காரணம், கயிறு சிறியதாக இருந்தது. மேலும், பெரிதான ஒரு கயிறை எடுத்துக் கொண்டாள் யசோதை. இம்முறை அவளுக்கு நம்பிக்கை தோன்றியது. 'இது நீளமான கயிறு. நிச்சயம் கட்டிவிட முடியும்.' ஆனால், அப்போதும் நீளம் சிறியதாகவே இருந்தது. குழம்பிணாள் யசோதை. பல கட்டுக்கள் கொண்ட தன் வீட்டின் நீள அளவுக்கு வெகு நீண்ட கயிறு ஒன்றால் அவள் முயற்சிக்க, அப்போதும் தோல்வி!

மனிதனின் அறிவுக்கும் ஆக்ரோஷத்துக்கும் கட்டுப்பட்டவனா இறைவன்? பக்தி தானே அவனை அடையக்கூடிய, அவனில் கரைபக்கூடிய ஒரே மாய்க்கம்!

சோர்ந்துபோனாள் யசோதை. தான் தோற்றுவிட்டதாக உணர்ந்தாள். பாவமாக இருந்தது பரந்தாமனுக்கு. தன் இடுப்பை பிறியதாக்கிக் கொண்டார். 'கடைசியாக, ஒருமுறை முயற்சிக்கலாம்' என்று எண்ணிச் செயல்பட்ட யசோதைக்கு, இம்முறை வெற்றி கிடைத்தது.

தான் தாமோதரன் என்பதை நிரூபித்தார் திருமால். தாமோதரன் என்றால் கட்டுப்பட்டவன் என்று பொருள். பக்தர்களின் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டவர் பரமன் என்பது உலகமறிந்த உண்மைதானே!

நல்லாசிரியன்

அறிவுச் சுடரே! உலகம் என்ற பள்ளியில் எனக்கு நல் ஆசிரியனாய் இரந்து ஓயாது பாடம் புகட்டுகிறாய்!

இவ்வுலகில் வரும் இன்னா துன்பங்கள் நாம் யார்? என்று பாடத்தை நமக்கு ஊபகஷ்டங்களை வகுசின்றன.

நாமோ பாடம் கற்க வந்ததை மறந்துவிட்டு ஒன்னொரு பிறனியிலும் வெறுமனே விவையாடி வேடிக்கை பாடுத்து விட்டுப் போய் விடுகிறோம்.

ஜீவர்களாகிய நாம் இந்து உலகம் எனும் பள்ளிக்கூடத்தில் நான் ஆன்மா என்ற பாடத்தைப் படிக்க வேண்டும்.

சில வேளைகளில் இப்பந்தவத விட நான்மே சிறந்த ஆசிரியராக அமைகிறது.

-- சுவாமி விவேகானந்தர்

மனம் போல் வாழ்வு

ஒருவனுடைய வாழ்வு அவருடைய மனத்தின் நினைவு நலத்திற்குத் தக்கவாறுதான் அமையும்.

மனம் ஒரு கத்தி போன்றது. கத்தி மாய்ப்பும் நறுக்கவும் உதவும், பிறருடைய தலைபைய அறுக்கவும் உதவும். அதுபோல் மனம் நன்மை நீனைக்கவும் ஆகும். தீமை நினைக்கவும் ஆகும். நலன் தீங்கு இரண்டுக்கும் நமது மனமே பரம காரணம் என்று உணரிக.

மனத்தில் நெடுங்காலமாக மாசு ஏறியுள்ளது. அந்த மாசிலை நாம் அகற்ற வேண்டும் என்று முயல்வதில்லை. 'ஏன், மனதில் மாசு படிந்துள்ளது?' என்று எண்ணமையில்லை.

பாத்திரங்களை அன்றாடம் விளக்குகின்றோம். பல் விளக்குகின்றோம். அன்றாடம் ஆடைகளைக் தோய்க்கின்றோம். சுண்ணாடி முடிவியவற்றைத் திவம் துடைக்கின்றோம். நமது மனதை மட்டும் துடைப்பதில்லை. பெரிய அறம் எது என்றால் மனத்தின் மாசிலையகற்று தலாகும். மற்ற எல்லாம் ஆரவார நீர்வையாகும்.

மனத்துக்கண் மாசிலைநாதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர் பிற - திருக்குறள்

மனத்திலே தூய்மையில்லாதவர் புரியும் மாதவம் நன்கு பயன் தராது.

மனத்திலோர் தூய்மையில்லை வாய்லோர் கிள்சொல் இல்லை

சினத்தால் சொற்றம் நொக்க தீவினை விளியன் வாளா

புனத்துளாய் மாலையானே பொன்ன்கும்
 தீருவரங்கா
 எனக்கின் கதவியன் சொல்லாய் என்னையா
 ளுடையகோவே
 என்று தொண் ரடிப் பொடியாட்வார் பாடு
 தின்றாய்.

அழுக்கு நெஞ்சினேன் பொய்ப்பல தறியேன்
 அருங்கணார் மயல் அழகுக்கில் வீழ்ந்தேன்
 மழுக்கு முடருள் சேர்ந்திடுங் கொடியென்
 பாளியென் எந்தப் பரிசுகொண் டும்வேன்
 மழுக்கை மேந்திய மாசிலா மண்க்குள்
 மன்னி யோங்கிய வளவிராள் பிறம்பே
 வழுக்கினார் புகழ் தண்கையென் னரசே
 வள்ளலே என்னை வாழ்வீக்கு மருங்கே,
 என்று அருட்பிரகாச வள்ளலார் முறைபிடு
 கின்றார்.

மாசுடைய மனத்தினர் நினைத்த கருமங்கள் ஒன்றுங் கையகடா. மாசிலா மனத்தினர் நினைத்த கருமங்கள் தெய்வத் திருவருளால் அனைத்தும் இனிது கைகூடும். சுன்மனங்கரைந்து நன்மனம் பெற்றோர் மனத்தை இழைவன் கோயிலாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பான்.

நினைப்பவர் மனங் கோயிலாகக் கொண்டவன்
 - அப்பர்

மருவ மடியார்கள் மனதில் வினையாடு
 மரசுத மயூரப் பொருமாள் காண
 - அருணகிரிநாதர்.

மனத்திலே கோணலும் அமைந்துவிடு
 யின்றது. நொணல் மனம் படைத்தவர்கள் பலர்.

கொடிய மனத்தால் தேடிய பாவம் எண்ணி னறந்தன. கோணல் மனம் படைத்தவர் நல்ல வர்களைபுற அந்தக் கோணல் மனத்தாலே கண்டு, அவர்கள் மீது பழி பாவங்களைச் சுமத்திப் பேசுவார்கள்.

தூயவர்களைத் தீயவர்களாகவே பாடும் பார்கள். கோணல் மனம் உள்ளவர்கள் நேர் வழியில் நடக்கமாட்டார்கள். கோணல் வழியில் தான் நடப்பார்கள். அவர்கள் நிலைவிலே கோணல்; பேச்சிலே கோணல்; செயலிலே கோணல்; இப்படி எல்லாமே கோணலாக அமைந்திருக்கும். இவ்வளவுக்கும் மூலகாரணமான மனத்தில் கோணல் இதுவேயாகும். அதனவே அறிஞர்கள், தம் கோணல் மனமான இரும்பை ஞானத் தீயில் காய்ச்சி, நீதி நூலாகிய சம்மட்டியினால் அடித்து நிமிர்த்த வேண்டும்.

நாம் நமது மனத்தால் பிறரை நன்கு மதித்து அன்பு செய்தால், அவர்களும் நம்மை மதித்து அன்பு செய்வார்கள். நாம் அவர்களை மதிப்பாதிருப்பின், அவர்களும் நம்மை மதிப்பாது புறக்கணிப்பர்.

அன்றியும் நாம் மனைவியை உள்ளள் புடன் பேணிப் பிரியமாக நடத்தினால், மனைவியும் உள்ளன்புடன் கள்ளங்கபடம் இன்றி நம்மைப் பேணி உபசரிப்பாள்.

நாம் மனைவியை சதா வெறுத்து ஒருத்தால், அவளும் மறுத்து விடுவாள்.

யத் பாவம் தக்பவத்
என்று வடமொழியில் கூறுவர்.

எப்படி நினைக்கின்றோமோ, அப்படி விளைகின்றது.

ஒரு நகரில் பெரிய சந்தைக் கட்டை விிற்கும் வியாபாரி இருந்தான். அவன் பெரும் தளவந்தன்.

மாலை நேரத்தில் அந்நகரத்தையாளும் மன்னவர் தமது மணித்தேரின் மீது கடைவீதி வழியே சென்று, நகரவெளியில் போய் உலாவி விட்டு மறுபடி புற தேரேறி அரண்மனை சேருவார்.

அங்கனம் செல்லும்போது, சந்தைக் கட்டை வியாபாரி கடையை விட்டறங்கி நின்று மன்னவரைக் கரங்கூப்பித் தொழுவார். மன்னரும் கைகுவித்துக் கும்பிடுவார். இப்படி தினந்தோறும் திகழும்.

ஒருநாள் மன்னர் வழக்கம்போல் சென்றார். சந்தைக் கட்டை வியாபாரி எழுந்து நின்று வணங்கினார். மன்னவருக்கு அன்று என்னமோ அவர்மீது ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டது. பதிலுக்குக் கும்பிடவில்லை. காரணத் தெரிவாத வெறுப்புணர்ச்சி. மனதில் அவரைப் பற்றிய அருவருப்பு, சந்தைக் கட்டை வியாபாரியான அவரை நினைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

மன்னரிடம் மறுநாள் ஒரு மகான் வந்தார். அவர் திரிகாலஞானி. மனத்தில் இருப்பதனை யறிபும் மகிமை வாய்ந்தவர். அவரை அரசர் பெருமான் அஞ்சலிசெய்து, ஆசனத்தில் அமரச் செய்து, பாலுந் தேனும் தந்து உபசரித்தார்.

“சுவாமி! ஒரு சீறு சந்தைகம், கடை வீதியில் ஒரு சந்தைக் கட்டை வியாபாரி உள்ளார். அடியேன் அவ்வழியே போகும் பொழுது தினந்தோறும் அந்தச் செடியார் எழுந்து என்னைக் கைகூப்பித் தொழுவார். நானும் அவரை வணங்குவேன். நேற்று நான்

போகும்போது அவர் என்னைத் தொழுதார். எனக்கு என்னிலை அவரிடம் காரணமில்லாமல் ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டது. சும்பிடக் கை மறுத்து விட்டது. குருநாதா! இதன் காரணம் அறியாது மனம் தத்தளிக்கின்றது. எல்லாந் தொரிந்த தாங்கள்தான் இதனை விளக்க வேண்டும்” என்றார்.

சாதுமகான் “வேந்தரே! இந்த விவா லீற்து முன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் கூறுவேன். இன்று நீர் போகும்போது உமது மனம் நினைக்கும் நிலைமையை நாளை என்னிடம் கூறும்” என்றார். மறுநாள் காலை மறுபடியும் சாதுமகான் அரசனிடம் வந்தார். அரசன் தொழுதான். “அரே! நேற்று கடைவீதியில் செட்டியாரைக் கண்மரா? உன் மனநிலை எப்படியிருந்தது?” என்று சாது கேட்டார்.

“கவாமி! அந்த ஆன்மீது நேற்றும் எனக்கு ஒரே வெறுப்புத்தான் ஏற்பட்டது. அவனைச் கூட வேண்டும் போல் தோன்றியது” என்றான் மன்னன்.

“நல்லது” என்று கூறிவிட்டுச் சாது போய் விட்டார். முன்றுவது நாள் வந்தார். “மன்னரே! இன்று மாலை உனக்கு அவனிடம் என்ன மாற்றி மனநிலை அமைகிறதென்று பார்த்துக் கூறு. நான் நாளை வருகின்றேன்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

அன்று மாலை அரசன் கடைவீதி வழியே போகும்போது சந்தனக்கட்டை வியாபாரி எழுந்து வரக்கூட போல் கைகூப்பித் தொழு தான். அரசரும் அன்புடன் கைகுவித்துக் கும்பிட்டார். அன்று அச்செட்டியார் வீது ஒன்றும் வெறுப்பு ஏற்படவில்லை. அவருக்கு ஆச்சரியம். மனநிலை இப்படி மாறியதற்கு என்ன காரணம் என்று விளக்கவில்லை.

அடுத்தநாள் காலை அம்மகான் வந்தார். அரசனைக் கண்டு சிரித்தார். “இறைவனே! நேற்று உன் மனம் மாறியிருக்குமே? நீ கும்பிட்டிருக்க வேண்டுமே” என்று கேட்டார்.

“ஆம் கவாமி! இப்படி மனநிலை மாறிய காரணத்தைத் தேவரீர் கருணை செய்து கூறவேண்டும்” என்றான் அரசன்.

“வேந்தே! அதற்குரிய காரணத்தை நான் கூறவில்லை மேன். அந்தச் சந்தனக் கட்டை வியாபாரியிடம் நிரம்பச் சந்தனக் கட்டைகள் இருந்தன. அவனுக்கு முன்று நாளுக்கு முன் ஒரு புதிய நினைவு வந்தது.

“நம்மிடம் சந்தனக்கட்டை ஏராளமாக இருக்கின்றதே! மன்னருடைய அரண்மனையில் யாராவது இறந்துவிட்டால் நம்மிடமுள்ள சந்தனக் கட்டை முழுவதுந் தீர்ந்துவிடுமே! (அரசர்கள் இறந்தால் அவர்களுடைய சரித்கைச் சந்தனம் கட்டையில் தகனம் புரிவது வழக்கம்.) ஆகவே, நமது மன்னரே, மன்ன ருடைய தாயாரே, மன்னருடைய மனைவியே மாண்பால் நமக்கு நலம் விளையும்” என்ற எண்ணம் அவனுக்கு வந்தது. இந்த நினைவு கொண்டபடியால் அவனிடம் உனக்கு வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

நான் நேற்று காலை அவனிடம் உள்ள சந்தனக் கட்டை முழுவதையும் விலைக்கு வாங்கிவிட்டேன். உடனே அவனுக்கு அந்தத் தீய எண்ணம் அகன்றது. அதனால் இன்று உனக்கும் அவனிடம் ஏற்பட்ட அருவருப்பு அகன்றது” என்று சாதுமகான் கூறினார்.

ஆதலால் நாம் நினைக்கின்ற தூய் நினைவு, தீய நினைவு அலைகள் சென்று மீளவும் நம்பால் வந்து ஓடுங்குகின்றன.

ஒரு குளத்தில் நடுவே கல்லை எறிந்தால் அலை புறப்பட்டு, ஒரு அலை மற்றொரு அலையைப் பின்பிட்டு, அந்த அலை வேறொரு அலையைப் பின்பிட்டு, முடிவில் கரையில் பேரலையாக போகிறது. மறுபடியும் அந்த அலை சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து புறப்பட்ட இடத்திலேயே சென்று முடிவு பெறுகின்றது. அதேபோல் நாம் எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என்று தூய நினைவு அலை பிரிட்டம் சென்று அவர்களிடமிருந்து மீண்டும் நம்மிடம் வந்து ஒடுங்குகின்றது.

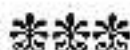
அவன் கேட வேண்டும், இவன் கேட வேண்டும் என்று எண்ணுகிற தீய நினைவு அலைகள் பெற்று, மீளவும் நம்பால் வந்து நம்மைத் தாக்குகின்றன. ஆகவே தூய நினைவால் நாம் வாழ்வோம். தீய நினைவால்

நாம் வீழ்வோம். இந்த இரகசியம் வேதபுருக்குத் தெரிவதில்லை. ஆகவே மனம் போல் வாழ்வு அமையின்றது.

நல்மனம் படைத்தவர்க்கு நல்வாழ்வும், தீயமனம் படைத்தவர்க்கு அல்வாழ்வும் உண்டாகும்.

மக்கள் யாவரும் இதனை நன்கு உணர்ந்து; உலகமெல்லாம் வாழட்டும், ஹரெல்லாம் வாழட்டும், உயிர்களெல்லாம் வாழட்டும், சராசரமெல்லாம் வாழட்டும் என்று எண்ணுதல் வேண்டும்.

நாடுவந்தும் வாழ்க் கேடுடான்றும் இல்லை.
மனம்போல் வாழ்வு.

உயிர்மூச்சு

இறைவன் என் உயிர் மூச்சாகட்டும்.

கூடு அளித்த மந்திரம்தான். நம்மைத் தூய்மைப்படுத்தவல்லது. அம்மந்திரத்தை ஒது ஒது அது இறைவனின் நம்மைச் சேர்க்கும் பாடலாகிறது.

வாழ்க்கை என்றால் ரயில் பயணத்தில் இறைவன் பச்சைக் கொடி காட்டிக் கொண்டிருக்கும் வரை நாமது மூச்சுக்காற்று நம் உயிரைக் காத்து வருகிறது. அவனது இச்சைமயூரி அது சிவப்புக் கொடியானால் இந்த உட்கொண்டிரு உயிர் பிரிகிறது.

நமது உயிர் காக்கும் கவசமாக நமது நாம நரம்புகளில் இருந்து இறை நாமத்தால் நிரப்ப வேண்டும்.

மகவாணமும் அவனது திருநாமத்திற்கும் விந்தியாசமே விடைபாறு.

-- மந்திரமூச்சுமூச்சு

உண்மையிலும் ஒற்றுமை இருப்பதை முதிர்ந்த அறிவுடைய மாபெரும் விஞ்ஞானிகள் எல்லோருமே ஒப்புக் கொண்டுவீட்டார்கள்.

அகத்தால் உலகை ஆய்ந்து உண்மை கண்டார்கள் விஞ்ஞானிகள். ஞானிகளோ புறத்தால் உலகைக் காண முயற்சி செய்கிறார்கள். உலக சம்பந்தமான நடப்பங்களைத் தேடிக்கண்டறிவது சாதாரண அறிவு. ஆன்மா, இறைவன் முதலியவற்றைப் பற்றி அயத்தால் விசாரணை செய்தறிவது மெய்ஞ்ஞானம். கத்தியிலும் கூர்மையான மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொண்டு நம்முடைய மெய்ஞ்ஞானிகள் உண்மையை கண்டார்கள். இதனை மாணிக்கவாசகர், “கூர்ந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுவீட்டினார்” எனக் கூறியுள்ளார்.

அப்படிக்கூர்மையான மெய்ஞ்ஞான ஸார்வோடு உண்மை காண முயலும் மெய்ஞ்ஞானிகளின் நுண்ணிய கருத்துக்கு உட்படுகின்ற மூலப்பொருளானது அறிவைக் கத்தியால் தீட்டி அணுவையும் நீளக்குக் கையில் ஆராய்ந்து தேடினாலும் அந்த நுட்பமான ஆராய்ச்சிக்கும் அகப்படாதபடி மேலும் நுட்பமான பொருளாக விளங்குகிறது. இதனையே, “அணுத்தரும் தன்மையில் ஐயோள் காண்க” என்று மாணிக்கவாசகர் கூறியுள்ளார்.

“விரிபொழிள் முழுதாய் விரிந்த” மூலப்பொருளானது “அணுத்தரும் தன்மையில்” நுணுக்கமானதாக விளங்குகிறது என்பதை இன்றைய விஞ்ஞானிகளும் கண்டறிந்து ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள்.

உலகத்தைச் செயல்பட வைக்க ஓர் ஆற்றல் தேவை. பொருள்களின் இயக்கம் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுப் பெரும்புகழ்

கொண்ட விஞ்ஞானி ஐசாக் நியூட்டன் வேற்று விசையால் தூண்டப்பாத வரையில் எந்தப் பொருளும் நின்றது நின்று கொண்டேயும், ஓடியது ஓடிக் கொண்டே யும் இருக்கும் என்ற சவ்வினார். வேற்றுவிசையால் தூண்டப்பட்ட பொருள் நின்றது இயக்கமின்றி நின்று கொண்டேயிருக்கும் என்ற இயக்க முறைமை உண்மையைத்தான் நம் மெய்ஞ்ஞானிகள் “அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்று உணர்ந்து கூறினர். (அவன் என்றது உலகை இயக்கும் அந்த மாபெரும் ஆற்றலை உருவகப்படுத்திக் கூறியதாகும். “நடப்பன நடபாய், கிடப்பன கீடாய், நிற்பன நிற்கிச் சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்” என்ற மாணிக்கவாசகர் திருவாய்மலரில் பொருள்களின் இயக்கமுறை விதி குறிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

வேறு விசையால் தூண்டப்பட்டால்தான் நிற்கும் பொருட்கள் அசையும். விசையின்றி ஒரு பொருளும் நிலைமாறாது.

அதேபோல வேற்று விசையால் அகப்படாமல்தான் அசையும் பொருட்கள் அடங்கி நிற்கும். வெளி ஆற்றலின் செயலின்றி அசையும் பொருள்கள் அடங்கி நிற்கமாட்டா. இதனை விஞ்ஞானிகள் காட்சித்திறன் மூலம் கண்டறிந்து நிரூபித்தக் காட்டினார்கள். ஐசாக் நியூட்டன் போன்ற விஞ்ஞானிகளுக்கு பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த நமது மெய்ஞ்ஞானி திருநாவுக்கரசர்,

‘ஆ’ருளீக்தால் யாரொருவர் அடாதாரே
அசைவீத்தால் யாரொருவர் அசையாதாரே”

என்று இயக்கமீலாப் பொருளுக்கு இயக்கம் உண்டாகும் ஒரு மூல ஆற்றல் இருப்பதைக் கூறாமல் கூறியிருக்கிறார்.

இப்படி எல்லாவற்றிலும் சூக்குவமாகவும் யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாகவும் ஒரு மூலப் பொருள் இருக்கிறதென்பதையும் அப்பொருளை அண்ட சராசரங்களையும் இயக்குவித்து வருகிறதென்பதையும் மெய்ஞ்ஞானிகள் கண்டறிவாரே. விஞ்ஞானிகளும் ஒப்பக் கண்டறிந்தனர் என்பதற்கு இதுபோல இன்னும் எத்தனையோ எடுத்துக் காட்டுக்கள் கொடுக்கலாம்.

உலகை ஆக்கியும், இயக்கியும் வருகிற ஒப்பற்ற ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்ற அளவோடு விஞ்ஞானிகள் நின்றுவிட்டார்கள்.

மூலப்பொருளை உணர்ந்து அதன் ஒப்பற்ற ஆற்றலையும் அதன் இயக்கத்தையும் கூறிய நம் மெய்ஞ்ஞானிகளோ நம் ஆன்மா உய்வதற்காக அதனைப் போற்றி உய்யும் சீல முறைகளையும் கூறியுள்ளார்கள்.

மனதுக்கு ஆக்கசக்தி உண்டென்பதை விஞ்ஞானம் ஒப்புக் கொள்கிறது. புவியின் ஈர்ப்புச் சக்தியைக் காட்டிலும் மனிதனின் மன ஆற்றல் அதிக சக்தியுடையது என்று டீ.பி. ரைன் என்பவர் கூறியிருக்கிறார். ஜு சக்திகளை விட மனச்சக்தி ஆற்றல் மிக்கது என்பதை மற்றும் பல அறிவியல் அறிஞர்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றனர். அந்த மனோசக்தியைப் பயன்படுத்தி ஆன்மாவுக்கு உய்வு தேடுவதற்காகவே மெய்ஞ்ஞானிகள் வழிபாட்டினை நமக்கு வற்புறுத்திக் கூறினார்கள்.

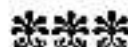
விஞ்ஞானிகள் தங்கள் நுட்ப அறிவின் திறனால் பிரபஞ்சத்தின் உண்மை நிலையைக் கண்டு சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மனித

சொல்வன மனித வாழ்வுக்கு வசதிதேடி உதவுகின்றன. மெய்ஞ்ஞானிகள் அதற்குமேல் ஒருபடி சென்று ஆன்மா உய்வதற்கு வழிகாட்டுகிறார்கள். இதனை உணராமல் விஞ்ஞானம் கூறும் உண்மைக்கும் மெய்ஞ்ஞானம் கூறும் உண்மைக்கும் வேறுபாடோ மாறுபாடோ இருப்பதாக நினைப்பது பேதைமை.

விஞ்ஞான உண்மைகளை மனிதன் ஆங்கும், அழிவு என்ற இரண்டுக்குமே வீறப்பம் போல் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் மெய்ஞ்ஞான உண்மையோ மனித உய்வு என்ற குறியீட்டை மட்டும் இலக்கமாகக் கொண்டதாகும்.

மெய்ஞ்ஞானிகளின் உபதேசத்தை மதிக்கும் மனிதன் விஞ்ஞான அறிவை அழிவுப் பாதைக்குப் பயன்படுத்த நினைக்கமாட்டான். மெய்ஞ்ஞான நெறியை நம்பாத மனிதனோ, எந்த நிமிஷம் ஆணவத்தால் தன் சிந்தனையை எந்தத் திசையில் திருப்புவான் என்றே கூற முடியாது.

ஆகவே விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தால் நன்மை ஏற்பட வேண்டுமென்றால் மெய்ஞ்ஞான நெறியை உலகம் மதிக்கும் நிலையையும் உண்டாக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகும். மெய்ஞ்ஞான உணர்வுடன் கூடிய விஞ்ஞான முன்னேற்றமே மனிதனுக்கும் நல்வாழ்வும் உய்வும் தருவதாகும். இந்த உண்மையைத் தான் நாம் நமது மறைந்த மாபெரும் மேதை பண்டிதர் ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்த யுகம் மெய்ஞ்ஞானமும் விஞ்ஞானமும் உலந்ததாக இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தி வந்தார். இந்தியா மனித சமுதாயத்துக்கு வழங்கும் பேருண்மையும் இதுதான்.

சமயம் என்றால் என்ன?

சமயம் என்றால் என்ன? சமைக்கப் பட்டது சமயம். மனிதன் தன் வாழ்வும் வளம் பெறவும் மாக்கள் தன்மையில் இருந்து விடுதலை பெற்று மாக்கள் தர்மம் பெறவும் வழியாகச் செயற்பட்டது அல்லது சமைக்கப் பட்டதுதான் சமயம் ஆகும். வேறு வகையாகக் கூறுமிடத்து மனிதனைப் பண்பாடு உடையவனாக ஆக்குவது சமயம். பல்வேறு வகையான காட்சி நல்கும் இப்பரந்த உலகையும் அதில் உள்ளவற்றையும் காணும் ஒருவன் அவ்வேற்றுமையில் மயங்காமல் இவற்றிடையே ஓர் ஒற்றுமையைக் காண முயல்கிறான். அனைத்திற்கும் ஆணியேராக அமைந்த ஒன்றை அறிகிறான். அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருட்கள் உண்டு என்பதையும் அவை அனைத்தும் ஒரு வரன்முறைக்கு உட்பட்டு இயங்குவதைக் காண்கிறான்.

விஞ்ஞானியும் அதே காட்சியைக் காண்கிறான் எனினும் அவ் வரன்முறை பற்றிய ஆய்வினையே தன் முழுக் காலத்தையும் செலவிட்டு விடுகிறான். மெய்ஞ்ஞானி வரன்முறை பற்றிய ஆய்வினையே தன் முழுக்காலத்தையும் செலவிட்டு விடுகிறான். மெய்ஞ்ஞானி வரன்முறையின் தோற்றத்திற்கும் ஒரு கருத்தா இருத்தல் வேண்டும் என்ற முடிவில் தோன்றி விடுகிறான். இவ்வேண்ணமே சமய வாழ்வின் அடிப்படை யாக அமைந்துவிடுகிறது. சமயம் வெறும் குறிகளும், அடையாளமும் அன்று. சமயம் என்பது அவற்றையே கடந்து நிற்பது. குறிகள், அடையாளங்கள் ஆகியன போற்றாமலே நிறந்த சமயவாதியாக வாழமுடியும். இவை அனைத்தையும் மேற்கொண்டு சமய விரோதியாய் வாழமுடியும். மனித மனத்தின்

மனசை அகற்றி, பண்புகையவனாய், ஒழுக்க முறையவனாய் நிறுக்கும் பயன்படுவனாய் வாழ முற்படுவதே சமய வாழ்க்கை ஆகும். இவற்றிற்கு அப்பால் அனைத்தையும் கடந்து நிற்கின்ற ஒன்றை கடவுள் என்ற ஒன்றை மனதில் ஏற்றுக் கொள்வனாய் வாழ்பவனே சமய வாதியாவான்.

எனவே கடவுள், மனித வாழ்வு என்ற இவை இரண்டினிடையே உள்ள தொடர்பு இவ்வாழ்வில் இருந்து கடவுளை அடையும் நெறி என்பவை பற்றி புகட்டுவதே சமயம் எனப்படும். இதுவே சமயம் எனின் பல்வேறு சமயங்கள் தோன்ற வேண்டிய இன்றியமை யாத யாது என்ற வினா எழலாம். மக்கள் அனை வரும் ஒருபடியினராக இல்லையன்றோ? அவரவர்கள் வாழும் இடம் அந்த தட்ப வெப்ப நிலை, உற்றுந் சூழ்நிலை என்பவற்றால் பாதிக்கப்படுவது ஒருபுறம் மேலும் இவை அனைத்தும் ஒன்றாக உள்ளநிலையில் வாழும் பல் வேறு மனிதரை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் வளர்ச்சியும் பல்வேறு படிகளிலும் இருக்கக் காணலாம். எனவே இவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே சமயம் பயன்படுமாறில்லை. ஆகவேதான் ஒவ்வொரு கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறும் பல்வேறு சமயங்கள் அவ்வக் காலத்திற்கு ஏற்பவும் இடத்திற்கு ஏற்பவும் தோன்றலாயின.

இந்த அடிப்படையை மனதுடன் கொண்டு தமிழ்மொழியின் பரப்பை காண்பது வேண்டும்.

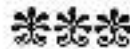

பிற்காலத்தில் வேற்று நாடுகளில் தோன்றி இந்நாட்டில் குடியேற்றம் கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய இரண்டும் தவிர ஏனைய சைவம், வைணவம், ஜைனம், பௌத்தம் ஆகிய நான்கும் இம்மொழியின் மிகுதியான இடம்பெற்றுள்ளன. கிறிஸ்தவமும் இஸ்லாமும் பிற்காலத்தில் இந்நாட்டில் பரவினாயின் அதற்குமுற்ற முறையில் குறைந்த அளவு இம்மொழியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஓர் இன மக்கள் பேசும் தமிழ்மொழிக்கு மட்டும் இலக்கணம் எதுக்காமல், அம்மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் வகுத்த பெருமை உடைய மொழிகளுக்குள்ளே தமிழ்மொழி ஒன்றுக்கு மட்டும் உண்டு. வாழ்வுக்கு இலக்

கணம் வகுத்த தொல்காப்பியம் வாழ்வு நடை பெறுவதற்கு நிலைக்களமாயுள்ள இவ்வுலகையே ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு கடமைகளைக் கூறிச் செல்கிறது.

குறிப்பிட்ட ஒரு சமயத்தின் சாயல் பெறாமல் உடவுட கொள்கை பற்றிய பேசுதலின் தமிழரின் ஆய்நூல் என்று யோப்பெறுவது தொல்காப்பியத்தில் சமயம் இடம்பெறுகிறது என கான்கிறோம். இதனை அடுத்துத் தோன்றிய திருக்குறளிலும் தன்மொரு சமயத்தின் சாயல் இன்றிக் உடவுட கொள்கையும் சமயமும் யோப்பெறுதலை அனைவரும் அறிவோம்.

யுக்தி

உள்ளங்கவர் கள்வனை நீ எந்நேரமும் என் இதயத்தில் சஞ்சரித்தால் முட்களாய்க் குத்தும் இவ்வுலகில் ரோஜாமலர் படுக்கையாகிவிடுமே.

ஆன்மிக வாழ்க்கை என்பது சுத்திமனையே போன்று மிகக் சுவர்மையானது. ஆனால் அழிவ் என்பது நடப்பது என்ற யுக்தி வதறிந்து கொண்டால் மிகவும் எளிமையானது. அப்போது சுவர்மைய மாங்கினிடும்.

உலகில் நடைபெறும் அனைத்தையும் சாட்சியாக இருந்து மாற்றியதே அதற்குரிய யுக்தி.

நம்பிக்கை இழந்து விடாதே. பானை சுத்தி முன்னையில் நடப்பதைப் போல மிகவும் சுபணமானது நான். எனினும் எழுந்திரு. விளக்குக் கொள்க. மனம் நன்றாகவே.

-- சு.வாஸ் விவேகானந்தர்

எம்மதமும் சம்மதம்

எல்லா சமயங்களும் கடவுளை வழிபட ஏற்பட்டனவேயாகும். எல்லா சமயங்களும் கடவுள் ஒருவர் என்றே சொல்கின்றன.

ஒருவரேயான அந்தக் கடவுள் எந்த சமயத்தின் மூலம் வழிபாட்டாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் பெய்வார்.

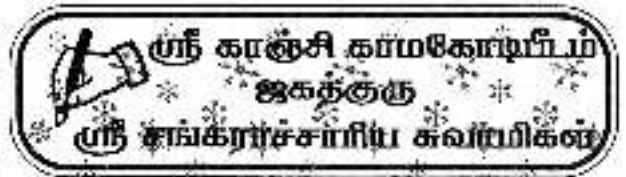
எனவே எவரும் தாங்கள் பிறந்த மதத்தைவிட்டு இன்னொரு மதத்தைத் தழுவ வேண்டியதில்லை.

கோபில், சாச், மதுதி, விசாரை முதலிய கடவுள்கள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்படலாம். உள்னோயிருக்கிற மூர்த்தி அல்லது சின்னம் மாறுபடலாம். ஒவ்வொன்றிலும் சடங்குகளும் வேறாக இருக்கலாம். ஆனால் அருக்கிரகம் செய்கிற பரமாத்மா மாறவில்லை.

ஒவ்வொரு தேவ ஆசாரத்தையும், ஒவ்வொரு வித ஜுவக்கூட்டத்தின் மனப்பான்மையையும் பொறுத்தும் பல்வேறு சமயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைமெல்லாம் ஒரே பரமாத்மாவை அவரவர் மனோபாவப்படி பக்தி செய்து, அவரோடு சேர்வதற்கு வழிசெய்பவைமே.

எனவே எவரும் தங்கள் மதத்தை விட்டு விட்டு இன்னொன்றுக்கு மாறவேண்டியதில்லை.

இப்படி மதம் மாறுகிறவர்கள் பிறந்த தங்களது மதத்தை குறைவுபடுத்துவது மட்டுமன்றி, தங்கள் சேருகிற மதத்தையும் குறைவுபடுத்துகிறார்கள். கடவுளைபும் குறைவுபடுத்துகிறார்கள்.

தங்களது பிறந்த மதத்தில் குறைதோன்றியதால்தான் ஒருவர் அதை விடுகிறார். ஆனால் புதிதாகச் சேரும் மதத்தையும் அவர் குறைவுபடுத்துகிறார் என்று ஏன் சுவாமிகள் சொல்கிறார் என்று உங்களுக்குத் தோன்றலாம் சொல்கிறேன்.

கடவுள் எல்லா மதங்களுக்கும் பொதுவானவர் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் அவரை குறுக்குவதால்தானே ஒரு மதத்தைவிட்டு இன்னொன்றில் சேருகிறார்கள். தங்கள் மதத்துக் கடவுள் பிரயோசனம் இல்லாதவர் என்று நினைத்து இன்னொரு மதத்துக்குத் தாவுகிறார்கள். மாறுகிற புதுமதக் கூவுளாவது எல்லோரையும் தழுவுவதாக நினைக்கிறீர்களா? இல்லை அப்படி நினைத்தால் மாறவே வேண்டாம்.

இவர்கள் தங்கள் பிறந்ததிலேயே இருந்து வழிபாட்டும் இப்போது இவர்கள் மாறுகிற மதத்தின் கூவுள் இவர்களுக்கு அருக்கிரகம் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை இவர்களுக்கு இல்லாததால்தானே மதமாற்றத் திறகு அவசியம் ஏற்பட்டது. அதாவது தங்கள் மாறாமல் புதுமதத்திற்கு, அதன் கடவுளுக்கும் கூட இவர்கள் குறுகலான எல்லைகட்டி விடுகிறார்கள். ஒரு மதத்திடம் கௌரவ புத்தி இருப்பதாக நினைத்து அதற்கு மாறுகிறபோதே அதை வாஸ்தவத்தில் அகௌரவப்படுத்தி விடுகிறார்கள்.

மற்ற மதங்களுக்கும் நம் இந்து மதத்திற்கும் உள்ள ஒரு பெரிய வித்தியாசம் நம் முன்பு இந்து மதம் ஒன்றுதான், “இது ஒன்றே மோட்சமார்க்கம்” என்று சொல்லாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய சைவிக மதத்தான் பிறரைத்தன் மதத்துக்கு மாற்றுவது என்பதே சிவாயாது. ஏனென்றால் ஒரே பரமாத்மாவை அடைவதற்கான பல மார்க்கங்களே பல மதங்களுக்கு என்று நம் முன்னோர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர்.

இந்துவாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இவ்விசால மனப்பான்மையைக் குறித்து பெருமைப்பட வேண்டும். வேதம் ‘ஒரே சத்தியத்தைத்தான் ஞானிகள் பல பெயர்களில் சொல்கிறார்கள்’ என்கிறது.

கீதையில் பகவான் ‘எவன் எந்த விதத்தில், எந்த ரூபத்தில் வழிபட்டாலும் அவனுடைய சிரத்தையை நானே விருத்தி பாக்கி அவனை அதே வழிபாட்டில் நிலைப்படுத்துகிறேன்’ என்கிறார்.

அழ்வார் ‘அவரவர் தமதுமதறிவறி வகை வகை அபரவம் இறைவர்’ என்கிறார். இதனால் தான் மற்ற மதங்களில் செய்வதுபோல் மதமாற்றம் செய்வது, (Proselytisation) அதற்காகத் தண்டிப்பது தங்கள் மதத்துக்கு மற்றவரை திருப்புவது முதலான காரியங்களில் இந்துக்கள் என்றுமே இறங்கியதில்லை. நம்முடைய நீண்ட காலப் பரிபுரிமே இதற்குச் சான்று. சகல பரிபுரி ஆராட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகிற விசயம் இது.

தாரகிழக்கு (Far East) முதலான தேசங்களில் ஸ்ரீ விஜய சாம்ராஜ்யம் முதலிய இந்தி இராச்சியங்கள் ஏற்பட்டபோதுமே நிர்ப்பந்த மதமாற்றமே இல்லை. ‘Forced conversion’

இல்லையென்றும் நம் கலாசாரத்தைப் பார்த்து சந்தோசப்பட்டு அவ்விபர்களே தாங்களாக எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றும் சரித்திரக் காரர்கள் சொல்கிறார்கள்.

என் அபிப்பிராயப்படி சொல்லும் ஆதி காலத்தில் லோகம் முழுவதிலுமே வேதமதம் தான் இருந்தது. பிற்பாடு அங்காங்கே வெவ்வேறு மதங்கள் உண்டானாலும் நம் மதத்தின் அம்சங்கள் குறைந்த பட்சம் இடிபாடுகளாக (Ruins) பழைய ஞாபகச் சின்னங்களாக (Relics) வாவது அங்கெல்லாம் இன்னமும் காணப்படுகின்றன.

இப்படித்தான் சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ளாத ஆராய்ச்சிக்காரர்கள்கூட நம் பாரத நாகரிகத்தை மற்ற நாடுகளில் தாங்களாகவே விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டார்களெயன்றி பலவந்தத்தின் மீதல்ல என்று ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

ஒருத்தனைப் புதுமதத்திற்கு மாற்றுவது என்றால் அழகென ஒரு சடங்கு (Ritual) இருக்க வேண்டும். இப்போது ‘கன்வெர்ட்’ செய்யிற மதங்களில் எல்லாம் அப்படியொன்று இருக்கிறது. மற்ற எந்த மதத்தையும்விட மிக அதிகமான சடங்குகளைச் சொல்லுகிற இந்து சடங்குகளைச் சொல்லி இந்து சாஸ்திரங்களைப் பார்த்தால் இப்படி நம்மதத்துக்கு மற்ற மதத்தினன் ஒருதன்னை மாற்ற ஒரு சடங்கும் இருக்கக் காணோம். இதுவே நாம் மதமாற்றத்தை விரும்புவர்கள் அல்ல என்பதற்கு அத்தாட்சி.

ரயிலடிமில் பிரபானிகள் வந்திறங்கியது ஐக்காரன், ரீச்சாங்காரன், பாக்கீக்காரன், என்று பல பேர் வந்து சூழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். எவனுடைய வண்டியில் ஏறிக்கொண்டாலும் போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போய்ச் சேலாம்.

வண்டிக்காரர்கள் கீராலி பிடிப்பதற்காகப் போட்டிபோடுவதைத் தவறு என்று சொல்லத் தில்லை. அது அவர்கள் பிவடிப்பு ஆனால், கடவுள் என்யிற ஓரே இலட்சியத்திற்கு அண்டித் தம் செல்வதர்காக ஒவ்வொரு மதத்தவர்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு மதமாற்றத்தில் முனைவது அர்த்தமற்ற காரியம்.

நதியின் மேல் பாலம் போட்டிருக்கிறது. அதில் பல வளைவுகள் இருக்கின்றன. எல்லா வளைவுகளும் ஒரே அளவாகக் கட்டப்பட்டவை தான். ஆனால் ஒவ்வொரு வளைவுக்கும் கிட்டத்தில் இருப்பவனுக்கு அந்தந்த வளைவே பெரிதாகவும், மற்றவை சின்னதாகவும் தெரியும்.

இப்படியே அந்தந்த மதத்தவர்களுக்கும் தங்கள் மதமே பெரிதாகத் தெரிவதால் பிறரை அதற்கு அழைக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா வளைவுகளும் ஒரே அளவுதான். யாரும் தாங்கள் பிறந்த மதத்தைவிட்டு விலகவேண்டிய தில்லை.

மதங்களுக்கிடையே கோட்பாடுகளிலும் அனுஷ்டானங்களிலும் சில வித்தியாசங்கள் இருப்பதில் தவறில்லை. எல்லா மதங்களையும் ஒரேபோல் ஆக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரே மாதிரி ஆக்காமலே எல்லா மதத்தவர்களும் ஒற்றுமையோடு இருப்பதுதான் அவசியம். 'யூனியம்' அவசியமில்லை. 'யூனிட்' இருப்பது அவசியம்.

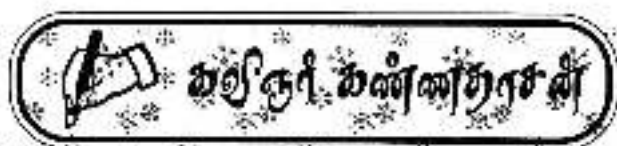
***
அவசியம்.

மதத்துச் சுவைத்தவை

- ❁ மனிதர் விரிதும் நேர்மையற்றவர்கள். முன்பின் முரண்பாடானவர்கள். சுயநலமுடையவர்கள். எது எப்படியாயினும் அவர்களை மன்னித்து விடு.
- ❁ நீ பிறர்மீது பாசமாக இருந்தால் மனிதர்கள் அதனை சுயநலம். அந்தரங்க உள்நோக்கம் கொண்டதாக எண்ணி உன்மீது குற்றம் சுமத்துவார்கள். எது எப்படியாயினும் பிறர்மீது பாசமுடையவனாக இரு.
- ❁ நீ வெற்றிக்குரியவான இருந்தால் நீ போலி நண்பர்களையும் உண்மையான எதிரிகளையும் சம்பாதித்தாய். எது எப்படியாயினும் வெற்றிகொள்.
- ❁ நீ நேர்மையானவனாகவும் ஒளிவு மறைவு இல்லாதவனாகவும் இருந்தால் மனிதர்கள் உன்னை ஏமாற்றிவிடலாம். எது எப்படியாயினும் நேர்மையானவனாகவும் கள்ளம் கபடமற்றவனாகவும் இரு.
- ❁ நீ பல வருடங்களாக கட்டியெழுப்பியதை யாரோ ஒருவர் ஓர் இரவில் அழித்துவிட முடியும். எது எப்படியாயினும் கட்டியெழுப்பு.
- ❁ நீ மன அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தால் மனிதர்கள் பொறாமைப்படுவார்கள். எது எப்படியாயினும் மகிழ்ச்சியாக இரு.
- ❁ உன்னிடமுள்ள மிகச் சிறந்ததை இவ்வுலகிற்குக் கொடு. அது என்றுமே போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். எது எப்படியாயினும் நீ பெற்றுக் கொண்டுள்ள மிகச் சிறந்ததை இவ்வுலகிற்குக் கொடு. இறுதி ஆராய்வில் நீ புரிந்து கொள்வாய். அந்த ஆராய்வு உனக்கும் ஆண்டவனுக்கும் இடையிலானதாகும். எது எப்படியாயினும் அந்த ஆராய்ச்சி உனக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையிலானதாக என்று இருந்ததில்லை. -- *அன்னை தெரேசா*

துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு

இறைவனை நெருங்கிவிட்ட ஜானிக்கு அரசனும் துரும்பாகி விடுகிறான்.

கன பரிமாணத்தில் அளவிடமுடியாததாக இருக்கும் ஆலயத்தைக் தெரியாத காற்றால் சாய்த்துவிடுகிறது.

துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு!

சொத்து சுகங்களில் எவனுக்கு பற்றில்லைபோ அவனுக்கு இறைவனைத் தவிர எல்லாமே துச்சம்.

நான்தான் என்ற ஆணவம் போகிக்கு வரும். அது போகிக்கு வராது.

எல்லாவற்றையும் கடந்ததீலை ஜானியின் நிலை.

என்னுடையது என்று சொல்ல இறைவனைத் தவிர அவனுக்கு எதுவுமில்லை.

கடவுள் ஒருநாள் பூமிக்கு வந்தார்.

தஞ்சாவூர் மிராகதார் ஒருவரைப் பந்தித்தார்.

அந்த மிராகதார் ஒரு பெரிய தஞ்சை நிலப்பரப்பைக் காட்டி 'இவைமெல்லாம் என்னுடையவை' என்றார்.

தன்னுடைய சொத்துக்களை ஒவ்வொன்றாகக் காட்டி, இவை எல்லாம் எனக்கே சொந்தம் என்றார்.

கடவுள் அமைதியாக அவர் உடம்பைப் பட்டிக் காட்டி 'இது எனக்குச் சொந்தம்' என்றார்.

ஆனால் பற்றற்ற துறவியின் சடலம் எரிபுரப்போது கூட இந்த நெருப்பு அவர்கள் ஊணுடலை எரிப்பதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. ஞான ஒளியையும் பரப்புகிறது.

புறப்பட்ட இடம் எல்லாம்புத் தெரிகிறபோது, அவனுக்குத்தான் போய் போ வேண்டிய இடமும் தெரியும்.

ஜனநாயகத்தில் ஐந்து வருட காலம் என்று சொல்லிக் கொண்டு பதவிக்கு வருகிறவனை அந்தப் பதவி நிரந்தரமானது போல ஆடத் தொடங்கிவிடுகிறான்.

அவன் மந்திரியான உடனே அரசாங்கக் கார்கள் ஓடி வருகின்றன.

அபிகாரிகள் சலார் போடுகிறார்கள். பொலிஸ்காரர்கள் சல்யூட் அடிக்கிறார்கள். அதே பொலிஸ்காரர்கள் ஒரே சமயத்தில் அதே மந்திரியைக் கைது செய்கிறார்கள்.

தான் நிபந்தித்த நிதிநிதியாலேயே அவன் விசாரிக்கப்படுகிறான்.

தான் நிர்வகித்த சிறைச்சாலையை குள்ளேயே அவன் குடிபெறுகிறான்.

மற்றவர்களை எப்படி நடுத்தினானோ அப்படியே அவனும் நடுத்தப்படுகிறான்.

ஆனால் பற்றற்ற துறவிக்கோ இந்தச் சிக்கல்கள் எவையும் இல்லை.

தன் உடலுக்காக ஒரு 'சோப்பு' கடை அவன் வாங்குவதில்லை.

கங்கையில் தண்ணீர் ஏழளவால் அவன் குளிக்கிறான். அது வழிவிட்டால் அவன் மிஷம்முத் தண்ணீரை நாடுகிறான்.

ஆனால் பதுபி மோகக்காரனோ ஒரு புதிய கங்கையை உற்பத்தி செய்ய விருங்குகிறான்.

'என்போய்யாயிர் விட்டவுடனே உட்கை சுட்டுவிட்டு மோகநாள் சுற்றத்தார்' என்றிறார் பிடினத்தார்.

மேலும் விழுந்து உறார் அழுமுவனே ஊரார் சுட்டுமுன்னே குற்றாலத்தாலையே சவுடி என்சிறார்.

மரணம் நிச்சயம் என்பது தெரிந்தும் பெரிதுர் ஆசையாலும் ஆணவத்தாலும் அவை மோதுகிறான்.

ஆனால் ஞானிக்கு ஒருவகை ஆணவம் வருகிறது. அந்த ஆணவம் சென்றான் விடுகிறது.

'நாமயங்கலம் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம்' என்றாரே அப்பர் சுவாமிகள். அவர் கடைசி வரையிலே தள்ளை ஒரு திறைவனின் குடியவணமக கந்தினாரே தப்பி ஒரு அரசின் குறாகனாகக் கந்தலில்லை. அப்படிக்கு ஏற மட்ட ஆணவம் அத்தகையது.

ஒரு பழப்பயறேறி, துறவி, சொத்து சுகம் ஏதாய்ற ஞானி.

குளிர் காலத்தில் வெய்யில் காய்வதற் காக ஆற்று மணலிலே துண்டைவிரித்து அவன் படுத்திருந்தான்.

உலகத்தையே வெல்ல புறப்பட்ட மகா அலெக்சாண்டர் அவன் அருமேய் வந்தான்.

ஞானி அவனைக் கவனிக்குவில்லை.

கால்மேல் கால்போட்டபடி சூரியகிர னைப்பளில் குளித்துக் கொண்டிருந்தார் ஞானி.

நான் 'அலெக்சாண்டர் வந்திருக்கிறேன்' என்றான் வந்தவன்.

'அப்படியா?' என்று சாதாரணமாகச் சொன்னார் ஞானி.

'ஏ, ஞானியியா, உன்மேல் என்ன வேண்டும் கேள் நான் குறையிறேன்!' என்றார் அலெக்சாண்டர்.

'எனக்கு ஒரு உதவி வேண்டும்' என்றார் ஞானி.

'என்ன வேண்டும், பொன் வேண்டுமா? பொருள் வேண்டுமா? மாளிகை வேண்டுமா?' என்று கேட்டான் அலெக்சாண்டர்.

'ஒன்றும் வேண்டாம். நீ கொஞ்சம் விலகி யிருக்க வேண்டும். உன் நிழல் வெய்யிலை மறைக்கிறது' என்றார் ஞானி.

அலெக்சாண்டர் என்றால் உலகமே நடுங்கும். ஞானி நடுங்கவில்லை.

'அலெக்சாண்டர் இன் ஆணவத்தை ஞானி யின் ஆணவம் தோற்கடித்தது.

காரணம் ஞானிக்குத் தேவை என்று எதுவும் இல்லை.

யாரிடம் இருந்து எதைமும் எதிர்பாராத ஆணவம், தன்னம்பிக்கை.

ஆணவம்ப்பட்ட ஆணவம் தியிர்.

ஒரு ஞானியின் ஒரு மணவகாரன் போனான். 'இதோ பார்! நான் வந்திருக்கிறேன்' என்றான்.

ஞானி அகாந்தியாக அவனைப் போடும் படி கையசைத்தார்.

“பின் எப்பொழுது வருவது” என்று அவன் கேட்டான்.

“நான் செத்த பிறகு வா” என்றார் அவர்.

“நீ செத்த பிறகு நான் வந்து என்ன செய்வது” என்றான் அவன்.

“நான் என்றால் ‘நான் அல்லலா’ நான் வந்திருக்கிறேன்” என்றாயோ, அதில் உள்ள ‘நான்’ என்ற ஆணவம் செத்த பிறகு வா” என்றார் அவர்.

மனிதர்களுக்கு வெற்றிவரும்போது இந்த ஆணவம் வடவே வரும்.

அடிவிழும்போது, அதுவும் நாய்க்குட்டி போல் அடங்கிவிடும்.

ஆனால் ஞானியின் ஆணவம் இறைவனைப் சந்திக்கின்றவனுக்கு நிகழும்.

காரணம், அந்த ஆணவம் தன்னை அறிந்து கொண்டதற்கான தத்துவ விளக்கம்.

“மனிதர்களைப் பார்த்து இறைவன் இரண்டு முறை சிரிக்கிறான்” என்றார் ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணபரமஹம்சர்.

“இது என் சொத்து இது என் சொத்து” என்று மங்களிகள் சண்டையிடும்போது ஒரு முறை சிரிக்கிறானாம் ஆண்டவன்.

நோயாளியைப் பார்த்து மருத்துவர் “கவலைப்படாதே! நான் இருக்கிறேன்

உன்னைக் குணப்படுத்திவிடுகிறேன்” என்று சொல்லும்போது இரண்டாவது தடவையாகச் சிரிக்கிறானாம் ஆண்டவன்.

உலகச் சொத்துக்களுக்கே ஆண்டவன் தான் அழிபதி. நாமெல்லாம் குத்தகைக்காரர்களே. உலகத்தில் தலைநிரந்த - முடிவான பாக்டர் ஆண்டவனே. மற்றவர்களெல்லாம் தற்காலிகமானவர்களே.

வாழ்க்கை அரங்கில் பெறுபவைய ஆணவமும் செல்லுபடியாகாது.

ஆனால் ஞானியின் ஆணவம் உலகத்தையே ஆட்டுவிக்கும்.

சொல்லப்போனால் அதற்கும் பெயர் ஆணவம் அல்ல. தெய்வீக உணர்ச்சியின் தீர்ச்சி ஆணவம்தான்!

ஞானி இறைவனுடைய காலாக நிற்க விரும்புகிறான். மனிதனோ இறைவனுடைய தலையே தான் என்று எண்ணுகிறான்.

“ஆணாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்குழ வாணாளும் செல்வமும் மண்ணரகம் பான் வேண்டேன் கேளார் பூஞ்சோகைத் திருவேங்கடச்செய்யில் டீனாய்ப் பிறக்கும் விதிபுடையே நாவேனோ?” என்று இறைஞ்சினார் பாலசேகர ஆள்வார்.

வானறம் பூமியும் வேண்டாம் ஞானமும் அருளுறே வேண்டும் என்பதுதான் துறவியின் வேண்டுகோள்.

இப்படிப்பட்ட துறவிக் குடும் இல்லை இன்னையும் இல்லை.

புண்ணியமும் பாவமும்

உலகத்தில், ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு நிலையில் பிறந்திருப்பதற்கும் காரணம், அவரவர் முன்பு செய்த புண்ணிய பாவத்திற்குத் தக்கபடி ஆண்டவன் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு நிலைமையில் பிறக்கும்படியாகச் செய்திருப்பதேயாகும்.

ஒருவன் செய்கிற நன்மையும் தீமையும் பல வகைப்படும். பிறர் அறியும்படி செய்வது, அறியாதபடி செய்வது, தான் உணர்ந்து செய்வது, உணராமற் செய்வது, பயன் கருதிச் செய்வது, பயன்கருதாது செய்வது, தீமையாகத் தோன்றியது நன்மைமாகப் பயன் கொடுப்பது, நன்மை போலத் தோன்றியது தீய பயனைக் கொடுப்பது என்பன அவ்வகைகள். ஒருவன் இப்பிறலியில் செய்த நன்மைக்கும், தீமைக்கும் பயனாக இன்ப துன்பம் இவ்வுலகிலேயே அனுபவிப்பதும் உண்டு. ஒருவன் மற்றவனுக்குச் செய்யும் நன்மைக்கும் பதிலாக அவனே இவனுக்கு நன்மை செய்துவிடுவதையும், சுவீகர வேலை செய்பவன் வேலை செய்த வினைக்குப் பயனாக உடனே கூலிபாகப் பயனைப் பெறுவதையும் இவ்வுலகிலேயே வினைபின் பயனைப் பெறுவதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

ஒருவன் கைமொறு கருதாமல் பிறருக்கு நன்மையான காரியம் செய்தால் அந்த வினை நல்வினையாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது. அது மறுபிறலியில் முன் செய்த புண்ணியமாக வருகிறது. ஒருவன் செய்த தீயகாரியத்தின் பயனை இவ்வுலகத்தில் அனுபவிப்பாதிருந்தால் அது அவனுக்கு மறுபிறலியில் பாவமாக வருகிறது. பிறர் அறியாமுடியாமல் மறைத்துச் செய்தாலும் அவையெல்லாம் தவறாமல் பதிவாகிவிடும். புண்ணிய பாவங்கள் மனத

தினாலும் வாக்கினாலும் உடலின் செய்கை யினாலும் உண்டாகின்றன. தனித்தனியே புண்ணிபத்திற்கு உரிய பலனையும், பாவத்திற் குரிய பலனையும் கடவுள் விதித்தபடி அனுபவித்தே தீரவேண்டும். ஒன்றை ஒன்றிலிருந்து சுழிக்க முடியாது. ஒருவர் செய்த வினையை மற்றவர் அனுபவிக்கவும் முடியாது. அவரவர் செய்ததன் பயனை அவரவரே அனுபவிக்கும் படி செய்கிறார் கடவுள்.

நாம் செய்வனவற்றிற்கு எல்லாம் கடவுளே பொறுப்பு என்று கூறுதல் கூடாது. அவர் நமக்கு ஒவ்வொரு பிறலியிலும் உடலைக் கொடுத்து, உயிரை அதிற் புத்தி, உலகத்திலுள்ள பலவகைப் போகப் பொருட் களையும் கொடுத்துப் பேருபகாரம் செய்கிறார். இதனாற் பயன்பெறுபவர்கள் நாமே அல்லாது கடவுளல்ல, மேலும், அவர் நமக்கு ஒவ்வொரு பிறலியிலும் இந்த உலகம் என்னும் பள்ளிக் கூடத்தில், அனுபவமாயிய பாடம் போதிக்கின்ற உபாத்தியாயராகவும் இருந்து, நமக்கு அறிவைப் புகட்டி வருகிறார். இப்படி அனுபவ பாடம் படிப்பதும் அறிவு பெறுவதும் நாமே யல்லாது கடவுளல்ல. இன்னும் அவர் நமக்கு வைத்தியநாதராக இருந்து நமது அறியாமையாகிய நோயை நீக்குவதற்காக, இனிப்பு மருந்துகளைய இன்பத்தையும், கசப்பு மருந்துகளைய துன்பத்தையும் அவரவர் தேவையறிந்து கொடுத்து வருகிறார். இதனால் அவர் பசு

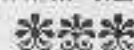
பாதமுண்டமவர் ஆகார். ஓர் அரசர் முடிகளின் நடத்தைக்குத் தக்கபடி அவரவர்களுக்கும் பலவீத தண்டனைகளும், பலவீத பரிபுகளும் தருவது பகராதகமான செயலன்று.

ஒரு சீலர், மனிதரைப் படைத்தவர் கடவுளேயாதலால், மனிதரின் கெட்ட குணச் செயல்களுக்கும் அகரீர பொறுப்பாளி அல்லவா என்று கேட்பதுண்டு. கடவுள் உயிர்களைப் படைக்கவில்லை. அவைகள் அறாதியாய் உள் எவைகளே. பற்பல உடல்களையும், அவை உடலுவுதற்குரிய உலகத்தையும், அதிற் பற்பல பொருட்களையும் படைத்து, அவற்றில் அவ்வுயிர்களை வாழவைத்து, ஒரு யேதிர்படி அவைகளின் குறைகளையும் போக்கி, அன்ற யின் அரிசையார், ஆற்றலையும் வளர்ப்பது தான் அவர் செய்யும் உபகாரம். இம்முறையிலேதான் கடவுள் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய மஞ்சகிருத்திபங்களையும் நம் பொருட்டாகச் செய்து வருகிறார். தம் பொருட்டாக அன்று.

இவ்வாறு, எம்மனிதனாலும் செய்ய முடியாத பேருபகாரத்தை, நமக்குச் செய்து வரும் ஆண்டவனிடம் நாம் என்றும் நன்றி புடையவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அவனைச் சிந்தித்து வந்திக்க வேண்டும். அவன் வந்ததுள்ள நன்னெறியில் நடந்து அவனை அடைய முயலவேண்டும்.

கடவுளை ஏதும் பெயர் சொல்லியும் வழிபடலாம். அவரவர் வழிபாட்டின் தரத்திற்கு ஏற்ற பான் அவரவர்க்குக் கிடைக்கும். அங்கு இயற்கு னாதபடி, எங்கும் பிரகாசனாய் ஆளந்த பூர்த்தியாகி, அறவேடு நிறைந்து இருக்கின்ற அவ்வீறைவவை, சிறந்த குருவினிடத்திலும் கண்டு வழிபடலாம். ஆலமத்திலுள்ள திருவுருவங்களிலும், ஆன்மார்த்த புகைக்கு உரிய வடிவங்களிலும் வழிபடலாம். ஆண்டவனுக்கு நிற சூறும் பெயர்களைப் பழித்தல் பாவமாகும்.

உயிர்களிடம் காணப்படும் "நான்" என்ற முனைப்பு, "எனது" என்ற மனதை, காமம், குரோதம், உலோபம், பொய், கொலை, களவு முதலிய குற்றங்கள் எல்லாம் உயிர்களைப் பீணித்துள்ள அநியானாவிலிருந்து கிளம்பினவையே. தன்னமம், ஆசை, கோபம், பகை போன்ற குறைபாடுகள் இவ்வாறல் நிற உயிர்களுக்கெங்கு இதம் (நன்மை) செய்தல் புண்ணியம்; அவற்றிற்கு அகிதம் (தீமை) செய்தல் பாவம். இதை ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காகத் தான், ஆண்டவனது நீபதிப்படி, புண்ணிய பாவச் செயல்கள் அமைந்து, அவைகளுக்குரிய இன்பமும் துன்பமும் ஊட்டப்பெறுகின்றன. பிறருக்குச் சம்பந்தம் இவ்வாறல் தனக்குத் தானே செய்து கொள்ளும் புண்ணிய பாவங்களும் உண்டு. பணமிருந்தால் தான் புண்ணியம் செய்ய முடியும் என்று எண்ணுவது தவறு. புண்ணியம் தேடுதற்குப் பணம் அத்தியாவசியமில்லை. நல்ல மனம்தான் முதன்மைவாகத் தேவை. மனத்தால், ஶாக்கால், காயத்தால் புண்ணிபத்தைப் பெரிய அளவில் தேடிக்கொள்ள முடியும். "மனத்தாமகன் மாகிலன் ஆதல் அலைத்து அறன்" என்றார் ஆவ்றோர். மனம் திருந்த வேண்டுமானால் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் கருவை காட்டும் அன்புக் கடலாகிய ஆண்டவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பூசித்து வரவேண்டும். அப்போது நமது மனம் திருந்துவதோடு இறைவன் உயிர்களிடம் காட்டும் கருனையும், அவன்பால் நாம் கொள்ளும் அன்பும் நம் உள்ளத்தில் பிரகாசிக்கும். எனவே மக்கள் வாழ்க்கையின் முதன்மையான தேவை அன்பு என்னும் உண்மையை அனைவரும் உணர்வார்களாக. நன்மையே கடைப்பிடித்துப் புண்ணியச் செயல்களையே புரிந்து மக்கள் இயர வேளாக்கிப்பாங்களை எய்துவார்களாக!

இந்து மதமும் ஒழுக்கமும்

இந்தமதம் தனி மனித ஒழுக்கம் என்றும் சமூக ஒழுக்கம் என்றும் ஒருபோதும் வேறுபடுதல் பார்ப்பதில்லை.

சமூகம் என்பது தனிமனிதர்களின் கூட்டமைப்பு என்பதால் தனிமனிதர்களின் ஒழுக்கங்களின் தொகுப்பே சமூக ஒழுக்கம் என்று அழிந்து.

தனிமனிதன் தனது வாழ்க்கையில் ஒழுக்கமற்று நடந்துகொள்ளும்போது ஒட்டுமொத்தமான சமூக ஒழுக்கத்தை அது பாதிக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எனவே, தனி மனித ஒழுக்கத்தை இந்து நீதி நூல்கள் பெரிதும் வற்புறுத்தின.

நற்செயல்களைப் புண்ணியம் என்றும், தீய செயல்கள் பாவம் என்றும் அரைக்கப்பட்டன.

புண்ணியம் செய்தவனுக்கு நலம் ஏற்படும் என்றும், பாவம் செய்கிறவனுக்கு கஷ்டம் விளையும் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

இத்தக தந்தையர் செயல்களுக்கு விளைவுகள் இருந்தே தீரும் என்கிற அடிப்படையில் உருவாக்கிற்று.

நல்ல செயல்களின் விளைவு நன்மையாக இருக்கும்; தீய செயல்களின் விளைவு தீயதாக இருக்கும்.

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய மனதிலும் இறைவன் சாட்சியாக இருந்து அவனுடைய செயல்களைக் கண்காணிக்கிறான் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை.

ஜீவாத்மா பிரம்மமாத்மாவின ஒரு பகுதியே என்கிற தத்துவத்தின் சாயலை இதில் பார்க்கமுடியும்.

விதி வசமே எல்லாம் நனை பெறுகிறது என்று இந்துக்கள் அழுத்தமாக நம்புவதாக ஒரு கருத்து உண்டு. இது சரியான கருத்தல்ல.

முன் ஜென்மத்தின் கர்ம பலன் இந்த ஜென்மத்தில் சில போக்குகளை மனித குணத்தில் தோற்றுவிக்கிறது என்று இந்துக்கள் நம்பினார்கள்.

இது விதி மீது அவர்கள் கொண்டுவரும் நம்பிக்கையின் அடையாளம் என எண்ணுவது தவறு.

முன் ஜென்ம கர்ம பலன் இந்த ஜென்மத்தில் சில பல போக்குகளுக்குக் காரணமாக இருந்தாலும் நம்முடைய நற்செயல்களின் மூலம் இந்தப் போக்குகளை மாற்றிக் கொண்டு விடமுடியும் எனவும் இந்து சாஸ்திரங்கள் அழுத்தமாகவே சொல்லியிருக்கின்றன.

கர்ம பந்தத்தில் இருந்து விடுபடுவதைத் தான் இந்துமதம் வற்புறுத்துகிறதே தவிர, கர்ம பந்தத்துக்கு நிற்பவர அடிமையாக இருப்பதை இந்துமதம் ஒற்றாகக் கொள்ளவில்லை.

புண்ணிய காரியங்களின் மூலம் ஒவ்வொருவனும் கர்ம பந்தத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு விடமுடியும் என்று இந்துமதம் போதிக்கிறது.

ஆகவே இந்துமதம், ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையையும் முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்

பட்டினப்பதாகக் கூறுகிறது என்பது சொல்லுவது அபத்தம்.

மனித முயற்சியை இந்து மதம் ஒரு போதும் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை.

வேளையில் ஒழுக்கமும், ஆன்மீக ஒழுக்கமும் வெவ்வேறானவை அல்ல. ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று பிறக்கிறது.

இந்து சாஸ்திரங்கள் சர்ஸ்காரங்களை விட ஆத்ம குணங்களைப்போடு மீட்டாக மதித்துப் போற்றுகின்றன.

சடங்குகளை சர்ஸ்காரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தனிமனிதனின் ஒழுக்கமே ஆத்ம குணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

சடங்குகளை சிரத்தையோடு செய்து விட்டு ஒழுக்கக் கேடான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறவனுக்கு ஆத்ம விமோசனம் ஒருபோதும் கிட்டாது என்பது இந்துமதம் அளித்துள்ள தெளிவான தீர்மானம்.

மேலே சொன்ன விஷயங்களைக் கொண்டு பார்க்கின்றபோது தனி மனித விஷயத்துக்கு இந்து மதம் சிறப்பான முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது தெரியவரும்.

கீதை ஒரு விஷயத்தை மிகத் தெளிவாக எடுத்தும் சொல்லியிருக்கிறது. நன்னடத்தையும், நன்செய்கையும் ஆரம்பத்தில் கசப்பானதாகவும், கடினமானதாகவும் இருக்கும் என்பதில் எந்தேகமில்லை.

ஆனால் அதில் தொடர்ந்த பரிற்சி ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு நல்ல காரியங்களைச் செய்வதைப் போல கடினமான அனுபவம் வேறு

எதுவும் இருக்கமுடியாது என்றும் கீதை வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறது.

நம்மைவிட பெரியவர்களிடம் பக்தியும், நமக்கு மானவர்களிடம் சகோதர பாசமும், நமக்குக் கீழானவர்களிடம் இரக்கமும் நம்முடைய செயல்களில் வெளிப்படுவது நன்னடத்தைக்கான மார்க்கம் என்று இந்து சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

பாவம் செய்தவர்களுக்கு விமோசனமே இல்லை என்று இந்துமதம் சொல்லவில்லை.

நம்முடைய புராணக் கதைகளில் தெய்வங்களும், ரிஷிகளும் சாபம் கொடுத்த பிறகு, சாபம் பெற்றவர்கள் தாங்கள் செய்த தவறுக்கு வருந்தியபோது, அவர்களுக்கு சாப விமோசனத்துக்கான வழியையும் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்.

தவறுகளை உணர்ந்து அதற்காக வருந்துவதே போதுமான தண்டனை என்று இந்துமதம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

பிராயச்சித்தம் என்கிற சொல்லுக்கு இந்து மதத்தில் விசேஷமான அர்த்தம் உண்டு. இதையே தமிழில் கழுவாய் என்று சொல்லுவார்கள்.

ஒருவருக்கு ஒருவன் தீமை செய்து விட்டால், அதற்காக வருந்தி அந்தத் தீமையைப் போக்கும் வகையில் பாதிக்கப்பட்டவனுக்கு நன்மை செய்வதை பிராயச்சித்தம் என்று சொன்னார்கள்.

இதன் அடிப்படைத்தத்துவம் மனமாற்றம்தான்.

தவறு செய்து மனித இயற்கை அனுபோலவே தவறு என்று உணர்ந்தவுடன்

அதற்காக வருந்தி மயமாற்றம் பெறுவது மனிதன் போற்கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கமேயில்லை.

அஹிம்சை இந்துமதத்தின் ஆணியே என்று முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

மனிதர்களுக்கும் மட்டுமின்றி எவ்வயிற்றக்தர் தீங்கு இழைக்காமல் இருப்பதே அஹிம்சை வெளியாகும்.

இந்துக்கள் இந்த அஹிம்சை வழிவழியே ஆதார வழிபாடுகளைக் கொண்டிருந்தார்கள்.

உயிர் காக்கும் சூரியனுக்கு போங்கலிட்டு வழங்குதல் கறினார்கள். உழவுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் கால் நடைகளுக்கும் அது போலவே வழிபாடு செய்தார்கள்.

கலைகளைப் பூஜித்தவர்கள் வளர்க்கைக்குப் பயன்படும் கருவிகளையும் பூஜித்தார்கள்.

இதெல்லாம் மூட நம்பிக்கைகள் அல்ல; உயிர்களை நேரிக்கும் மனோபாவம். தங்களுக்கு தலம் அவைக்குக்கும் நன்றி வெலுத்திடும் சீரிய கொள்கை.

இந்த மனோபாவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும்போது அனைத்து உயிர்களையும் நேசிக்கும் மனப்பக்குவம் தானாகவே வந்து விடுகிறது.

பார்க்கப் போனால் இந்துமதம் உருவாகிய பண்டுகைகளும், திருவிழாக்களும் அல்ல; ஒழுக்கத்துக்கான ஒரு பயிற்சி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிலர் கேட்கக்கூடும், அனைத்து உயிர்களையும் நேசிக்கும் இந்துமதம் தீவிரத்தையாதவர்கள் என்று மனித இனத்தின் ஒரு பிரிவினரை ஒதுக்கி வைத்தது எப்படி என்று.

எந்த அமைப்பிலும் சில தீமைகள் இடைக்காலத்தில் வந்து புதுந்து விடுவதைப் போல இந்து சமூக அமைப்பில் இடைக்காலத்தில் புதுந்து தீமைதான் இது.

இந்து மதக் கோட்பாடுகளில் தீவிரமானதை எந்த விதமான அங்கீகாரமும் இல்லை.

ஆச்சாரம் என்பதே ஒழுக்கம் தான். சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் பெற விரும்பியவர்கள் சில தீய ஏற்பாடுகளுக்கு பாசவதான அங்கீகாரம் இருப்பது போன்ற தோற்றத்தை உருவாக்கினார்கள்.

யாழ்ப்பாடி இந்து மத ஆச்சாரம் என்பது உயிர்கள் அனைத்தையும் நேசிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் உருவானது தான்.

ஓர் இந்து அது ஒழுக்கம், புறஒழுக்கம் என்றும் இரண்டு வெவ்வேறான அல்லது முரண்பட்ட ஒழுக்க நியதிகளைக் கடைப்பிடிப்பது சாத்தியமில்லை.

ஆன்ம பலமே ஓர் இந்துவின் மிகப் பெரிய பலம்.

இந்த ஆன்ம பலம் அளவறுதலைய ஒழுக்கத்திலிருந்துதான் அளவறுக்குக் கிடைக்கிறது.

ஆகவே ஒரு இந்துவின் வாழ்க்கையில் மனத்தூய்மையே இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

நல்ல மனம் நல்ல நடத்தைக்குக் காரணமாகிறது. துவிமனிதர்களின் நன்மைக்காக சமூக ஒழுக்கத்துக்குப் பாதுகாப்பாயிறது.

சமூக ஒழுக்கம் சிறப்பாக அமைப்பது போது தவறான பாதையில் செல்லுகின்ற தனி

மனிதர்களின் நடத்தைகளைக் கண்டித்துக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி சமூகத்துக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இந்து சமூக வாழ்க்கையில் தனி மனித ஒழுக்கமும் இவ்வாறு தான் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்திருந்தன.

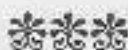
இதனாலேயே இந்து சமூக வாழ்க்கை, ஒழுக்கம் என்கிற அரணால் பாதுகாக்கப்பட்ட என்னத வாழ்க்கை ஆகவும் இருந்தது.

நெறிகளைப் பொறுத்தவரையில் இல்லறத்தில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு ஒருவகை நெறியும் துறவறத்தில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு வேறொரு நெறியும் இருந்தன.

இவ்வாழ்க்கையும் சரி, துறவு வாழ்க்கையும் சரி, இரண்டு அறங்களாக அல்லது தர்மங்களாக இந்துக்களால் கருதப்பட்டன.

வாழ்வியல் வர்சீயம் இரு சாராருக்கும் வெவ்வேறாக இருந்ததால் நெறிகளும் வேறுபட்டும் மாறுபட்டும் இருந்தன. ஆனால் முரண்பாடு இருக்கவில்லை.

பொதுவாக இந்து ஒழுக்கம் என்பது தனி மனித விமோசனத்தையும் சமூக பொறுப்புக் கவளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தது என்பதுதான் உண்மை.

ஆற்றல்

புறத்தாக்குதல்களை பயமின்றி எதிர்நோக்கும் ஆற்றலை விவரவாய்ப்பு பெற்றிடு
என்மனமே.

கசப்பான ஏதோ ஒன்று நடக்கும்போது பிறர் எசாள்வோ செயலே உன்னைத்
தூக்கும்பொழுது பதிலுக்குப் பதில் அதே வன்முறையைச் செய்வதைவிட அமைதியுடன்
அசைக்க முடியாதபடியிருப்பது கோடி மன சீர்து கடினமானது.

அப்படி இருப்பது கோடி மடங்கு ஆற்றல் வாய்ந்ததாகும்.

ஓய்வி அழப்பது ஓயிது. ஆனால் அழக்காமல் அடங்கி ஆரூர்ப்பது லீகல் கடினமானது.

கூறுவா! உய்விடே தஞ்சம் அடைகிறேன் என்று கூறிவிட்டு அவன் எய்யலை

எதிர்பார்த்து காத்திருப்பது அண்டுகி சீ கடினமானது.

- சுவாமி விவேகானந்தர்

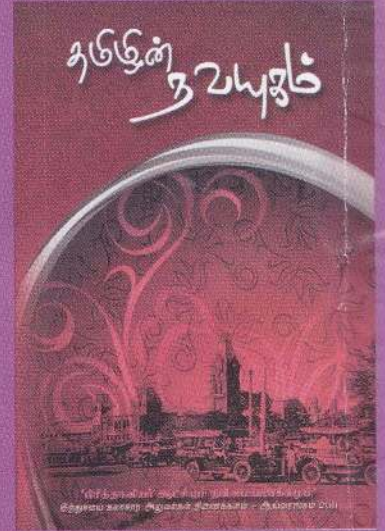
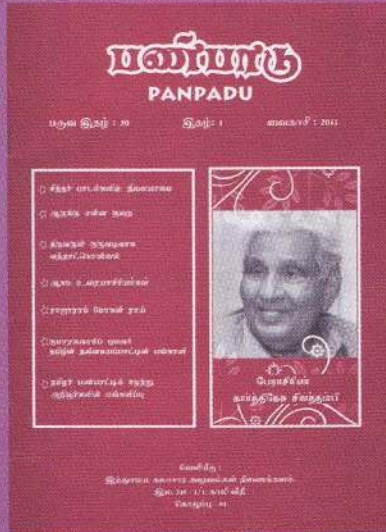
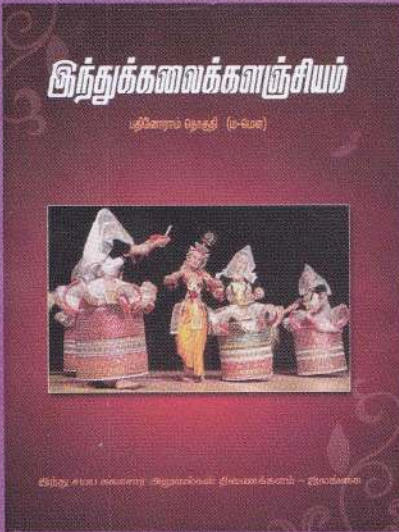
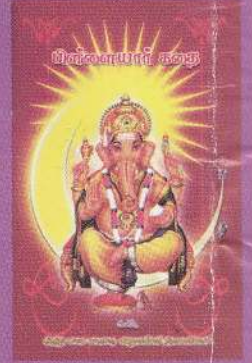
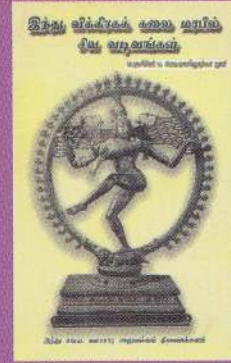

திணைக்கள வெளியீடு

சேரல்

பெயர் .....

முகவரி .....

.....